

Évkönyv – 2010

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2010

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2010

Készült 2010 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *Tomcsányi Péter* igazgató

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
1137 Budapest, Szent István park 4.
E-mail: mail@karman.hu

Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
8200 Veszprém, Pápai út 37/a
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós

A fákra felfutott a szürkület.
Lengett a lomb között, majd este lett.
Tested fölé göröngyöt sírt a föld,
hervadó koszorúkat az ország.
S mi élünk itt tovább – de nélküled.

(1941. szeptember 1.)

Tomcsányi Péter (igazgató)

A szülők és diákok véleménye az iskoláról

– egy felmérés tanulságai

A gimnázium mindenkor, így ma is, alapvetően a leendő értelmiség felnevelését szolgálta. Csak a művelt ember képes az ország felemelkedéséért, fejlődéséért tenni és felelősséget vállalni.

Az oktatás tartalma és módja azonban mindig is viták tárgya volt: mit és hogyan is kellene tanítani. Az emberiség ismeretanyaga az elmúlt századokban megsokszorozódott, s a bővülés üteme egyre fokozódik. Vajon milyen ismeretek szükségesek az egyre bővülő tudás befogadásához, hasznosításához? Mit érdemes megőrizni a régi értékekből? Milyen képességeket kell fejleszteni ahhoz, hogy mindenki megtalálja a számára majdan szükséges ismereteket, de ugyanakkor képes legyen véleményt alkotni társadalmi kérdésekről is?

Hitem szerint a gimnázium feladata a 80–100 évvel korábbi állapotokhoz képest jelentősen kibővült. Szándékosan írom, hogy kibővült és nem megváltozott. Egyfelől a gimnázium a társadalomban egyfajta értékmegőrző szerepet játszik. Őrzi a humán értékeket, az idegen nyelvek, az irodalom, a történelem, a múlt megismerésének értékét, kialakítja a kultúra iránti igényt a fiatal értelmiségben. Ezt a feladatot nem adhatja fel. Ugyanakkor a mai műveltséghez környezetünk, energiaigényünk, kommunikációs és egyéb technikánk megváltozása okán a természettudományos, technikai és informatikai alapismeretek is hozzá tartoznak. A társadalmi változások úgy hozták, hogy bizonyos gazdasági és jogi alapismeretekre is szükség van. Az értelmiségi pályára lépő fiatal tehát ezekkel is fel kell véteznie. Szörnyű sok tehát a tudni- és tanítanivaló.

Sokak szerint ma nem kéne tárgyi tudást oktatni, hanem csak az ismeret-hordozók közötti tájékozódást kellene megtanítani. De hiába adunk valakinek a kezébe térképet, ha nem tudja, mi a hegy és a völgy. Hiába kap egy könyvtári katalógust vagy internet kapcsolatot, ha nem ismeri fel, mihez nyúljon, s alapok nélkül nem tud válogatni az információk között. Ezért iskolánkban gyakran idézzük Eötvös Loránd mondását: „A tudomány épületét magasabbra emelni csak az tudja, aki a terveket és az alapokat is ismeri.”

Hatalmas és nehéz feladattal birkózik tehát tanár és iskola, mikor mindezen igények között igyekszik úgy egyensúlyt találni, hogy elérje a magának kitűzött, fontosnak tartott célokat, emellett azonban hagyja élni, gyermeknek lenni a diákot, hagyja neki felfedezni a világot, meghagyja számára a tévedés sza-

badságát, hagyja kialakítani saját igényeit, közösségi kapcsolatait, hagyja, hogy élvezhesse ifjúsága éveit. Minden tudás mellett az egészséges személyiség ki-
fejlődése a legalapvetőbb feltétel a későbbi sikeres és boldog élethez.

Kollégáimmal együtt úgy hisszük, hogy a Radnóti sok-sok évtizede elég jó
egyensúlyt talál e problémában. Nem elég azonban, hogy mi tanárok mit
gondolunk. Azoknak is így kell érezniük, akikért működik az iskola: a diá-
koknak. Az egyensúly szükségszerűsége itt is érvényes. A gyerekek és a
szülők véleménye, észrevételei alapozzák meg a későbbi fejlesztések irányát.
Ezért az iskola programja szerint ötvenként sor kerül egy-egy elégedettségi
vizsgálatra, melyet szakemberek dolgoznak fel, s az iskola tantestülete érté-
kel. Az értékelés alapvetően befolyásolja a jövő terveit.

2010-ben a diákok és a szülők körében egyszerre zajlott a vizsgálat. A
szakértői összegzés elkészült, az értékelést az iskola tantestülete az ősz folya-
mán feldolgozza.

Köszönetet mondunk a nagyarányú és őszinte közreműködésért szülők-
nek és diákoknak egyaránt!

AZ ELÉGEDETTSÉGI VIZSGÁLAT 2010. ÉVI EREDMÉNYÉNEK KIVONATA

A kérdőíveket külső szakértők, szociológusok készítették és dolgozták fel.
Hosszú tanulmányban értékelték a statisztikai adatokból levonható követke-
zetéseket, összehasonlították a diák és szülői válaszokat, illetve helyenként a
2005-ös és 2010-es eredményeket.

A diákoktól az 5.–12. évfolyamokon 759 db, a szülőktől az 5.–12. évfolya-
mokon 666 db, az 1.–4. évfolyamokon további 88 db, összesen 754 db kér-

dőív értékelésére került sor. Így, noha egy efféle felvétel pillanatnyi állapotot tükröz, a nagyszámú válaszoknak köszönhetően érdemes elgondolkodnunk a válaszokon.

Az *oktatás színvonalát* tantárgyanként és általában nagyon jónak értékelték a megkérdezettek, a jellemző osztályzat 4-es és 5-ös. Érdekes, hogy a szülők általában magasabb osztályzatokat adtak, mint a diákok. Fontos észrevennünk, hogy a tárgyak rangsora viszont a diákok és a szülők megítélésében nagyjából azonos. Átlag felett jellemzően az érettségi tárgyak szerepelnek, bár az angol az átlagot kapta. Átlag felett szerepelnek még a biológia, a természetismeret, a földrajz és a kémia, valamint a kézművesség. A nyelvi képzést általában átlagosnak ítélték.

A megítélést nem befolyásolta a gyerekek neme és tanulmányi eredménye. Az évfolyam hatása erősebbnek tűnik, ebben természetesen szerepet játszhat az a tény is, hogy az életkor előrehaladtával egyre kritikusabban állnak a diákok tanáraik munkájának megítéléséhez. Mindenesetre csak három tantárgy megítélésakor tapasztaltuk, hogy az független attól, hogy hányadik évfolyamosoktól érkezik a válasz. Ezek a biológia, a kémia és az ének. További két tantárgy esetében pedig a szokásossal ellentétes irányú trendet figyelhettünk meg, azaz az évfolyam előrehaladtával egyre jobb véleménnyel lettek a diákok a médiaismeret és a történelem oktatásáról. Az összes többi tárgy esetében az alsóbb évfolyamba járók vannak jobb véleménnyel az oktatási színvonalról; különösen igaz ez a kézművesség, az angol, a magyar, valamint az informatika esetében, de ide sorolhatjuk a második nyelveket is, amennyiben figyelembe vesszük, hogy csak négy évfolyamon tanulják a diákok.

Nem okozott meglepetést az, hogy a diákok *érdeklődése* összhangban áll az oktatás *színvonalának* megítélésével. De az már figyelmet érdemel, hogy általában jobbnak értékelik az oktatást, mint amilyen az *érdeklődés*. Ez lehet a tanári munka dicsérete is. A tárgyak *fontossági* sorrendjében – érthetően – az érettségi tárgyak vezetnek.

A *lecke* mennyiségét tekintve a felmérés tanulsága szerint vezet a matematika, második az angol. Az *osztályzást* a történelem esetében mindenki, illetve felsőbb évfolyamokon a második nyelv, alsóbb évfolyamokon a földrajz esetén érzik túl szigorúnak a diákok és a szülők is. Hasonló képet mutat az ötös megszerzésének nehézségére vonatkozó válaszok összetétele. Ez azért érdekes, mert az osztályzás szigora inkább a tanár módszereitől függ, míg az ötös megszerzésében már szerepet játszik a tananyag nehézsége is. A felsőbb évfolyamokon az érettségi tárgyakra viszonylag rendszeresen *készülnek* a diákok, míg az alsóbb évfolyamokon még általában minden tárgyból rendszeres a tanulás.

Sajátos *vizsgarendszerünk* miatt fontos megállapítás, hogy a vizsgákat bár nem túl könnyűnek, de szükségesnek és hasznosnak tartják a diákok. Ez megerősíti pedagógiai elképzeléseinket.

A szülők 7%-a gondolja, hogy gyermeke számára nagyon nehéz a megfelelő *eredmény* elérése. 44% szerint jelentős, de nem megoldhatatlan erőfeszítést

igényel a jó eredmény elérése, míg 49% szerint gyermekének nem kell különösebb erőfeszítést tennie. Az átlagokkal összevetve azt látjuk, hogy a 49% gyermekeinek valóban könnyen megy az átlagnál jobb eredmény elérése. Eszerint a tanulók felének az átlag eléréséhez kell erőfeszítéseket tennie. Úgy tűnik, hogy a tanulmányok elején (6. évfolyam) és végén (11. és 12. évfolyam) kell többet dolgozni. A 12. évfolyamon a diákok 28%-a jár érettségi előkészítőre, négyötöd részben nem az iskola, hanem speciális ismeretek miatt.

A *nevelés* terén a diákok válaszaiból elég jól azonosítható az a három terület, ahol eredményesnek ítélik az iskola hatását. Ez a kötelességtudat, a felelősségvállalás és az életben való boldogulás. A tanulók 40–50%-a szerint az ösztönzés, a segítőkészség és a nyitottság is fontos szerepet kap az iskolai nevelésben. A szülők megítélése szerint is hasonló a helyzet, de ők a nyíltságot teszik a harmadik helyre. Szerintük általában minden nevelési cél inkább megvalósul, mint nem. A diákok és a szülők megítélése szerint a megvalósulás 2,5 és 3,9 értékek között mozog az ötös skálán, ami nem túl magas. Vagyis a nevelés hatékonyságának gyenge a megítélése.

A *tanárok* megítélésében kevésbé egyezik a diákok és a szülők véleménye. Ahogy a szakértők írják: „A diákok szerint a radnóti tanárok meglehetősen sokfélék, de jellemző rájuk a közvetlenség; nevelői munkájuk eredményes, mely során inkább a büntetések eszközeivel élnek, de erre általában amúgy is jellemző következetességük kényszeríti őket. Egy ilyen egy mondatos összefoglalást azzal még mindenképpen érdemes kiegészíteni, hogy a diák válaszok alapján az rajzolódik ki, hogy a tanári kar egyensúlyi állapotot talált a megengedő és a szigorú nevelési stílus között.” A szülők homógeneabbnak látják a tantestületet, s mindenben jobb minősítést adnak.

Itt jegyzendő meg, hogy a *tanárjelöltek* jelenlétét egyik fél sem tartja zavarónak, sőt a vélemények szerint munkájuk inkább színesíti az oktatást. Érdekes azonban, hogy a diákok a tanárokat nem látják másnak, mint a jelölteket, vagyis a rendes tanár is csak egy a sok között.

A diákok iskolai *közérzetét* jellemző mutatók feltűnően azonosak a 2005-ben mért eredményekkel, annak ellenére, hogy a tanulók több mint fele közben kicserélődött. 68% adott 8-as, 9-es vagy 10-es osztályzatot (tízes skálán), s csak 11% adott 6-osnál gyengébbet.

A diákok érzéseit három irányban vizsgálták a kutatók. Az egyik az erősen negatív csoport: szorongás, magány, szomorúság. A másik a terhelést megjelenítő csoport: fáradtság, unalom, túlvállalás. A harmadik csoportban a pozitív érzések szerepelnek: jó érzés, sikeresség. Az eredmények alapján úgy látszik, a radnóti diákok az itt töltött évek alatt többet találkoznak pozitív érzésekkel, mint negatívakkal, de ez az utolsó két évben megfordul. Az évek múlásával erősen nő a terhelés érzése.

Külön kérdéskör vonatkozott arra, mennyit tartózkodik *tanítás után* az iskolában a gyerek, s mit tud erről a szülő. 70%-ban gyerek és szülője állítása összhangban van egymással. 10%-ban a szülő ugyan félretájékozott, de a gyerek legalább jó helyen, az iskolában van. Viszont 20% esetében a szülő úgy tudja, hogy az iskolában van gyermeke, miközben ki tudja, hol kóborol. Az ilyen esetek külön figyelmet érdemelnek.

A *szülők* az iskoláról leginkább gyermeküktől, másodsorban az osztályfőnöktől tájékozódnak. Fontos még az ellenőrző szerepe, de sokan pártolnák az elektronikus elérhetőséget. Az osztályfőnökök munkáját nagyra értékelik.

A diákok és szülők általában elégedettek az iskola *szolgáltatásaival*, kivéve a menzát. Viszont diákok is, szülők is igen rossz véleménnyel vannak az épület állapotáról, bár szerintük ez nem befolyásolja az oktatás színvonalát.

Az *iskolaválasztás* témakörében a „miért jó a Radnótiba járni” kérdésre diák, szülő egyaránt az oktatás színvonalát jelöli elsősorban, második helyen a diákok a közösséget, a szülők a szellemiséget jelölték meg. A „miért nem jó a Radnótiba járni” kérdésre egyöntetűen az épület infrastruktúráját jelöli meg mindenki. Érdekes azonban, hogy a diákoknál nagy százalékban megjelenik az oktatás itt is, ami a terhelésre, a sok leckére utal.

Az iskola *általános megítélésében* mind a diákok, mind a szülők magas értéket adtak, az összesített átlag 8 és 8,3 a 10-es skálán. Ezen belül az oktatás és a közösség kapta a nagyobb elismerést, míg a nevelés a kisebbet. A jövőben tehát az a feladatunk, hogy az oktatás elismerten magas színvonalának megőrzése mellett a kitűzött és támogatott nevelési célok elérésében is hatékonyabbá váljunk.

Fenyő D. György¹

A kompetencia-alapú oktatás bevezetése az ELTE gyakorlóiskolaiban

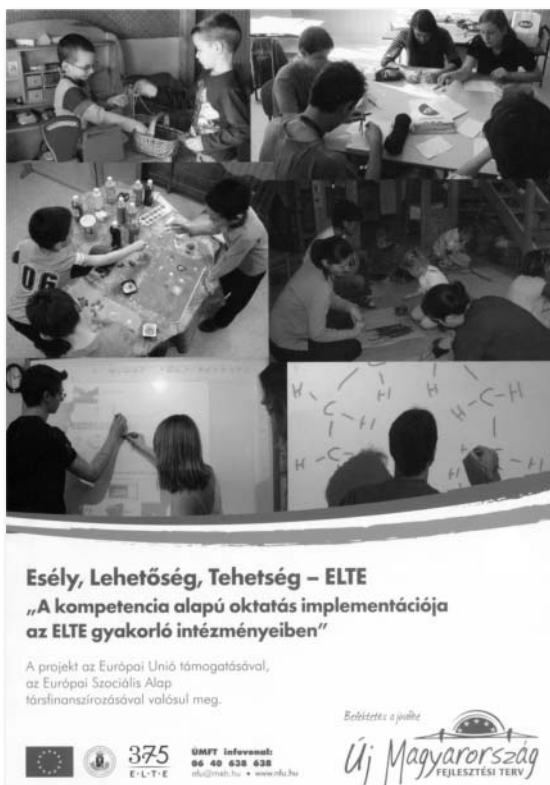
A TÁMOP-program a 2009–2010-es tanévben a Radnótiban

A magyar iskolarendszer köztudott, azonosított hibáinak egyike az, hogy a diákokat gyakran passzív, befogadói szerepbe kényszeríti. Ez együtt jár az oktatás gyakran túlzott verbalitásával és elméletiségével, vagyis azzal, hogy az ember képességeinek nagyon kis részét veszi igénybe és fejleszti (csak az elméleti gondolkodását), de kicsiny figyelmet fordít a globális gondolkodásra, a szociális képességekre, a kreatív alkotásra, a tanulás tanítására. Szintén gyengéje, hogy kevés időt szán – és kevés időt tud szánni a beszélgetésre, gyakoroltatásra, és szinte egyáltalán nem ismeri a hosszabb távú feladatokat. A diákok nemcsak abban az értelemben passzív résztvevői az oktatásnak, hogy az órán egyszerűen be kell fogadniuk a tanári magyarázatokat, de abban az értelemben is, hogy nem látja át, hogy mit tanul, miért tanul, és még kevésbé szólhat bele ebbe, ezáltal nagyon kevés felelősséget visel a saját tanulásában, fejlődésében. Márpedig azt mindannyian tapasztalatból tudjuk, hogy azt szereti az ember csinálni, aminek maga is látja az értelmét, amiben aktív lehet, amit másokkal együtt csinálhat, amit kipróbálhat, kézbe vehet, amiben egész személyiségével, kreativitásával részt vesz.

Mindazt, amiről imént beszéltünk, egy kifejezésben szokás összefoglalni: *kompetencia-alapú oktatás*. A kompetencia szó képességet, készséget jelent, és azt a szemléletmódot szokás vele kifejezni, hogy a tanításban ne a konkrét tudáselemek álljanak a középpontban, hanem azok a képességek, amelyek valakit képessé tesznek arra, hogy tudást szerezzen, hogy a tudását alkalmazza, sőt még az is beletartozik, hogy rokonszenvvel tekintsen arra a tudásra, amit megszerez. A kompetencia-alapú oktatásban ezért fontos, hogy a diák maga is átlássa a tanulás folyamatát, sok mindent maga fedezzen fel, és sok különféle helyzetben, feladattal kipróbáljon mindent, amit megtanult.

A 2009-ben európai uniós pénzforrásokra támaszkodva kiírt a kompetencia-alapú oktatás bevezetésére szolgáló program az első bekezdésben megfogalmazott kérdésekre kívánt gyakorlati választ adni. A TÁMOP-elnevezés egy mozaikszó, jelentése: Társadalmi Megújulásért Operatív Program. Bármely intézmény csak a fenntartójával, és más, rokon intézményekkel együtt pályázhatott. A Radnóti ebben a pályázatban tehát nem egyedül vett

¹Fenyő D. György a program intézményi szakmai vezetője.

részt, hanem az ELTE többi gyakorlóiskolájával, a Treforttal, az Apáczaiával, a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai kar gyakorlóiskolájával és az óvónőképző kar gyakorló óvodájával együtt. Az öt intézmény külön, de összehangoltan dolgozott, az egész program koordinátora a Radnóti egyik tanára, dr. Molnár Katalin volt.

Miben állt a projekt, mit lehetett látni, érezni, tapasztalni belőle? Az *alsó tagozat* számára ez több közös programot jelentett a Bárczi Gyakorlóiskolával – néha ők, néha mi voltunk a vendéglátók. Együtt rendeztük meg a hagyományos alsós akadályversenyt, az alsó tagozatos osztályok részt vettek egy tavaszköszöntő ünnepségen.

A *gimnázium* több osztályában néhány tantárgyból (magyarból, matematikából, angoltól, németből, franciából) átalakult az oktatás, és a *készségfejlesztő módszerekre* került át a fő hangsúly. Ezek az osztályok vagy csoportok általában máshol, a SuliNova pedagógiai intézet által kidolgozott és kipróbált tankönyvekből, tananyagokból dolgoztak. Más csoportokban vagy osztályokban kísérletképpen bevezettük néhány tantárgy *tömbösített oktatását* (természetismeret, kézművesség, rajz), de mivel ez az oktatási forma nem vált be, ezért idén ezt már nem folytatjuk. Néhány osztályban *komplex természettudományos tantárgy* jelent meg az 5–6–7. évfolyamon.

Fontos eleme volt a programnak a hosszú távú munkaformák kipróbálása, így a *projektmunka* és a *témahét*. A nyelvi előkészítő osztályban két projektre is sor került, az egyikre félévkor, másikkra tanév végén (az angol nyelvi kultúráról, illetve a szűkebb-tágabb környezetünkben fellelhető problémákról). Az 5. évfolyamnak magyarból és történelemből kellett projekt munkát végeznie, majd egy témahéten a végzett munkáról számot adnia (a középkori magyar várakról, illetve a magyar népi kultúráról). Hatodik évfolyamon a komplex természettudományi program az egészséges táplálkozásról szóló projekt munkával zárult. Különleges volt a 7. évfolyam pro-

jektje és témahete: komplex matematika és művészeti programja közép-pontjában az arányok álltak, és a különféle arányszámok köré szerveződtek feladatok és programok.

Segítséget jelentett a kompetencia-alapú oktatás bevezetésében, az áthangolódásban, hogy a munka elősegítésére viszonylag sok interaktív táblát tudtunk felszerelni, hogy sok taneszköz, tankönyv, cd, dvd, oktatástechnológiai eszköz, könyv megvásárlására nyílt lehetőségünk, és elég sok színes papírt, filcet, ragasztót, gyurmát, pálcikát, irodaszert is tudtunk vásárolni ebből a pénzből. A tanári kar számára azt is jelentette a program, hogy az elnyert pénzből nagyon sokan elvégezhettek olyan különféle továbbképzéseket, tanfolyamokat, amelyek segítséget nyújthattak a kompetencia-alapú oktatásban.

A program egy nagy tanári konferenciával ért véget, amelyen előadások és szekcióülések egész sora szólt a konkrét tapasztalatokról, a megvalósítás nehézségeiről, hibáiról és értékeiről. A pályázatnak része volt az is, hogy öt éven keresztül az iskolában *folytatjuk a programot*. Ezért azok az osztályok, amelyekben elkezdődött a kompetenciákra épülő oktatás, már nem térnek vissza hagyományosabb formákhoz, és lesznek a továbbiakban is témahetek, projektmunkák. Az iskola tantestülete abban állapodott meg, hogy mindazt folytatjuk, ami a gyakorlatban bevált, és nem ragaszkodunk azokhoz az újításokhoz, amelyek nem voltak sikeresek. Abban viszont mindannyian, akik a programban aktívan részt vettünk, nagyon reménykedünk, hogy a kompetencia-alapú oktatás szemlélete, szellemisége a Radnótiban – és talán az egész országban is – az iskolai élet és a tanítás-tanulás egészét át fogja formálni.

J. Tóth Judit

Nyelvi előkészítő osztályok

Két évvel ezelőtt az Évkönyv vezércikke szolt az első nyelvi előkészítő osztály, az akkor 7.D megjelenéséről. Lásuk, mi történt azóta a NYEK-en, angolos szemmel nézve.

Egyértelműen jól működött-működik az angol nyelvű olvasás, ahol eredeti művek egyszerűsített, nyelvtanulóknak szánt változatait olvassák, dramatizálják, járják körül mindenféle módo-

kon a csoportok – ezen nem változtattunk semmit. Szintén remekül működött az alapóra és a kommunikáció, de kis átszervezéssel még jobbá tudtuk tenni: a második évtől kezdve a kommunikáció órán bontjuk három felé az osztályt, így ott sokkal több lehetősége van egy-egy diáknak a megszólalásra. Ráadásul most már heti három óra van erre. Alapórából is több lett: a heti öt már azt jelenti, hogy minden nap találkozik tanár és diák.

Honnan „nyertük” ezeket az órákat? Az első év tapasztalata alapján, és egyben kivéve részünket a TÁMOP pályázat egyik feladatából, átalakítottuk a projekttel kapcsolatos terveinket. A projektmunkát az alapórák szerves részévé tettük, évente kétszer pedig egy-egy többhetes projektben, esetenként az összes angolórát felhasználva tudnak az osztályok igazán kibontakozni. Lásuk hát a két tavalyi projektet.

Az első (februári) projekt még több szempontból bemelegítés volt, sok min-

den még döcögősen ment. Voltak csapatok, akik lassan találtak rá, hogyan tudnak együttműködni, egyeseknél még dominált a „miért nem csinálhatom én ezt meg egyedül sokkal gyorsabban és jobban?” hozzáállás. Nem csoda, hiszen a diákok többsége most találkozott először azzal, hogy egy csoportnak együtt kelljen eredményt elérnie, és ebből mindenkinek ki kelljen vennie a részét. A

harmadik héten mégis élvezetes előadásokat hallhattunk az angol nyelvű világ legkülönbözőbb aspektusairól, az amerikai focitól a jamaikai zenén át az ausztrál állatvilágig.

A második nagy projekt év végén, május–júniusban zajlott. Bár rányomta bélyegét az év végi fáradtság, örömmel láthattuk, hogy nagyon sokat tanultak a diákok a februári tapasztalatokból, sokkal gördülékenyebben mentek a dolgok. A feladat ezúttal nehezebb volt: körülnézve tágabb, majd szűkebb környezetünkben, meg kellett egyezni négy olyan problémában, ami az osztály tagjait zavarja, és úgy érzik, tenni is lehetne ellene. Egy-egy csapat egy-egy ilyen témát alaposabban körüljárt, keresett lehetséges alternatív megoldásokat, majd az általa kiválasztott megoldáshoz egy akciótervet is készített. A négy választott téma a következő lett: dohányzás az iskola körül, szemetelés és a szemét gyűjtése az iskolában, az ebéd rendje (ezen belül az ebédjegyek mint problémaforrás), és a „bullying”, vagyis amikor egyes diákok diáktársaikat piszkálják.

A készülés során az angoltanulás mellett rengeteg hasznos, életszerű feladatot gyakorolhattak a résztvevők: például kérdőívet állítottak össze, és töltettek ki, összegezték és értelmezték a kapott válaszokat, idegen helyekre telefonáltak, találkozót kértek és kaptak Tomcsányi Péter igazgatótól éppúgy, mint a Városmajori Gimnázium igazgatójától. Végül, a projekt zárásaként kiálltak egy komoly zsűri elé, akiknek angolul elmondták milyen problémával foglalkoztak, és mire jutottak, sőt, spontán válaszoltak a zsűri kérdéseire. Ebben mindenki részt vett, az is, aki nem egész egy éve tanulta a nyelvet. Számomra ez a nap megmutatta, mennyit ért egy év nyelvi előkészítő. Ami még igazán emelné a projekt értékét az az lenne, ha egyik-másik akcióterv meg is valósul: például jövő ilyenkor már ne kelljen elvesztett ebédjegyek után sírni, hiszen mindenkinek elektronikus ebédkártyája lesz. Lesz?

Tanárképzés, gyakorlóiskola a számok tükrében

TANÁRJELÖLTEK, TANÁRKÉPZÉS 2009/2010. TANÉV

	1. félév	2. félév	teljes tanév
ELTE BTK + PPK (osztatlan)	65 fő	43 fő	108 fő
ELTE TTK + Inf. Kar (osztatlan)	44 fő	33 fő	77 fő
MA levelezős jelöltek	8 fő	21 fő	29 fő
<i>összesen</i>	117 fő	97 fő	214 fő

+ néhány gyógytestnevelés és ének szakos hallgató

Az iskola dolgozói és tanulói 2009/2010

TANÁROK NÉVSORA

Albert Viktor v.t.
Arató László v.t.
Baglyas Tamás
Balassa Lászlóné
Balázs Katalin v.t.
Berek László v.t.
Berkiné Böhm Zsuzsanna
Boronkai Szabolcs v.t.
Csatár Katalin v.t.
Csekné Szabó Katalin
Dancz Péter igh.
Dávid Anna v.t.
Dora Judit
Drozd Zsuzsa igh.
Étédi Emőke v.t.
Farkas Mária
Farkasházi Csilla
Fazakas Ágnes v.t.
Fenyő D. György v.t.
Goreczky Zsófia
Gózonné Adámy Anna
Gulyás János v.t.
Gulyásné Pusztai Réka v.t.
Győrffy Magdolna
Győri János v.t.
Hegedűs Sándor
Hegyi Györgyné v.t.
Honyek Gyula v.t.
Horváth Beáta v.t.
Ispánovity Márta v.t.
Iványiné Harró Ágota igh.
J. Tóth Judit v.t.
Karamán Ferencné v.t.
Dr. Kelényi Enikő iskolaorvos
Kenéz Anikó
Kondor Judit védőnő
Kornai Júlia
Kósa Jánosné

Köllő Júlia könyvtáros-tanár
Kropog Erzsébet v.t.
Láng György v.t.
Lángné Erdős Katalin v.t.
Lenkovics Barnabásné v.t.
Liska Márton
Lövey Éva v.t.
Ludmann Mibály v.t.
Major Csongor
Mándics Dezső v.t.
Marácz Orsolya
Marcsek Gábor v.t.
Markovits Tibor v.t.
Matskási Istvánné
Megyeri Andrea könyvtáros
Merényiné Kalotai Judit v.t.
Miklósy Katalin
Molnár Katalin v.t.
Monostori Zsuzsanna
Morvai Éva v.t.
Mozer Tamás v.t.
Nagy Albert v.t.
Nagy Piroska v.t.
Nyakas Tünde v.t.
Pálinkó Antal Dániel
Pap Anna
Papp Györgyné
Patrik-Pirk Zsolt v.t.
Paulovits Ferenc v.t.
Petróczki Edit v.t.
Rosenzweigné Pejtsik Júlia v.t.
Sarkadi-Nagy Szilvia pszichológus
Schiller Mariann v.t.
Schubert Mibály
Seresné Bayer Éva könyvtáros-tanár
Simonné Károlyi Júlia
Solti István v.t.
Sólyom Attila

Steller Gábor
Szabó Katalin v.t.
Szabó Szilvia
Szalóki Dezső v.t.
Szatmári Kálmán v.t.
Székelly Ágnes v.t.
Szekeresné Nádudvary Ildikó
Széplaki Györgyné v.t.
Sziklai Gábor v.t.
Szilágyi Katalin
Szőcs Máté
Tomcsányi Péter igazgató
Tomory Ibolya
Tóth Erika
Törzsök Édua v.t.
Vég Éva v.t.
Véryné Pákolitz Éva v.t.
Weltner Mariann v.t.
Wenzel Tamás
Zimmermann Henriette v.t.

Segítő munkatársak:
Kiss Zsuzsanna Radnóti-nap
Maucha Imre archívum
Laukonidesz József épületfelújítás
Staudinger Erzsébet növénygondozás

GYES-en lévők:
Köves Katalin
Kuruncziné dr. Kapcsándi Katalin
Lengyel Zsuzsa
Szabóné Rudnai Zsuzsa
Szarka Judit

Fizetés nélküli szabadságon:
Fábián Márton
Paksi Attila

Tartósan beteg:
Baranyi Mária

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Berki István udvaros
Bitter Béláné takarító
Czepány Margit takarító
Cserey Zsuzsanna kézbesítő
Csesznák Gyuláné takarító
Csik Csabáné konyhai dolgozó
Csik Simonné konyhai dolgozó
Darmos Istvánné takarító
Farkas Mariann konyhai dolgozó
Fazekas Jánosné konyhai dolgozó
Fedák Csaba oktatástechnikus
Grodekné Szalai Ibolya gondnok
Gutyina János portás
Hamvainé Kosznovszki Angelika
 laboráns (kémia)
Hoffmann Katalin takarító
Kesztyűs Andrea takarító

Kissné Vágner Adrienn konyhai
 dolgozó
Környei Brigitta portás
Márk Csaba rendszergazda
Meleg Jánosné gazdasági ügyintéző
Németh Tiborné adminisztrátor
Pásztor Jánosné gazdasági előadó
Sebők Mária takarító
Serfőzőné Kesztyűs Zita laboráns
 (fizika), takarító
Solymosi Györgyné laboráns (biológia)
Szabó Viola iskolatitkár
Szőke Józsefné takarító
Szunyi András karbantartó
Takács Lászlóné takarító
Temesi András rendszergazda

1. osztály

osztályfőnökök: *Csekné Szabó Kata-
lin és Farkasházi Csilla*

Acsády Zsófia
Beer Dominik
Birtalan Zsuzsanna
Cernov Noa Sára
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Hársfalvi Máté
Horváth Flóra Janka
Horváth Milán
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Lazur Zsófia
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Pásztor Bianka Dóra
Paulovits Barnabás
Száday Gergely József
Sziij Zina Róza
Sziklai Nóra
Vajda Hanna Klára
Vastag Eszter Zsófia
Zakor Zsombor
Zsíros Anna

2. osztály

osztályfőnökök: *Farkas Mária
és Gózonné Adámy Anna*

Belényesi Bernadett Anna
Borosznoki Nóra
Detrovics Hanna
Dóczi Maja
Drahos Botond Bendegúz
Erbszt Dávid
Fritsch László Erik
Gödöny Krisztián
Hain Son Anh
Hulman Tímea Katalin
Kovács Luca
Le Viet Dung
Leiner Gergő
Máthé Ferenc
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Nguyen Eszter
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Reisinger Csenge
Schön Márk Attila
Szabó Gyula Máté
Zsíros Tibor Márk

3. osztály

osztályfőnökök: *Győrffy Magdolna*
és *Pap Anna*

Do Hoang Anh
Horváth Georgina
Horváth Levente
Karakas Benedek Kelton
Kovács Kitti Virág
Kötő Bence
Le Thanh Son
Maczik Laura Mira
Máthé Kristóf Attila
Nádia Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Novák Benedek Bálint
Rátonyi Anna
Reszegi Márton József
Shemesh Sára
Széles Borbála
Széplaki Anna
Sziklai András
Szojka Tamás
Taál Zsófia Nelli
Tóth Dóra Fanni
Tóth Tivadar
Urbán Marcell
Zsíros Máté

4. osztály

osztályfőnökök: *Balassa Lászlóné*
és *Monostori Zsuzsanna*

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Bundula Klára
Ferenczi Bora
Gintli Fruzsina Anna
Hajdu Márton
Hegyi Csanád Domonkos
Holocsi Masa Sára
J. Tóth Edit
Kalocsai Kornél Viktor
Kincses Bence István
Kollár Kristóf
Kubik Emese
Lámfalusy Szafira Zoé
Loyola Elío
Magyar Balázs
Markovits Tamás István
Patrik-Pirk Domonkos
Perlaki Katalin
Schein Adél
Solt Eszter
Száday Boglárka Terézia
Szakács Eszter
Szűcs Leó Szilárd
Tószegi Ádám
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Varga Zsanett Lili

5.A osztály

osztályfőnök: *J. Tóth Judit*,
helyettese: *Steller Gábor*

Bagossy Bálint Bendegúz
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Csányi Petra Anna
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény
Kecskés Konrád Gusztáv
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Rács Lili
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabady Ádám Mátyás
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

5.B osztály

osztályfőnök: *Sziklai Gábor*,
helyettese: *Maráczi Orsolya*

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fórizs Virág Ilona
Fölsz Orsolya
Gaál Adrián
Gruber Szilárd
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kollár Dea
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Taál Dávid Kornél
Tóth Domonkos
Török Emma
Van der Lek Lilla

6.A osztály

osztályfőnök: *Etédi Emőke*,
helyettese: *Nagy Piroska*

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Chen Rui Qi
Csányi Dániel János
Csontos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Gerlei Péter
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
J. Tóth Tamás
Joó Dalma
Koós István
Kratochwill Dorottya Zsuzsanna
Kubitsch Anna
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Nguyen Thuy Ha
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Ürmössy Anna
Végh Alfonz
Vidumánszki Máté
Vincze Balázs

6.B osztály

osztályfőnök: *Törzsök Édua*,
helyettese: *Fazakas Ágnes*

Antal Virág
Bajnai András
Biró Adrienn
Biró Danijar Áron
Bozsik Laura Anna
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Győri Barnabás
Hadarics Eszter
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Králik Abigél Éva
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Madár Aurél
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Papp Borbála Sára
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Barbara Lúcia
Szabó Dénes Ferenc
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

7.A osztály

osztályfőnök: *Szabó Katalin*,
helyettese: *Berkiné Bőhm Zsuzsa*

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Bálint Bence Patrik
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Fejes Botond
Ferenczi Luca Sára
Forman Balázs Attila
Fölsz Hanna
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Gecső Tamás
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Jurin Maxim
Kassai Mirtill
Králik Olívia Neysi
Liptai Gábor
Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Menczer Andor
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Orosz Máté
Piováno Laura Katalin
Sós Dániel
Tomon Balázs Lajos
Toroczkai Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

7.B osztály

osztályfőnök: *Láng György*,
helyettese: *Zimmermann Henriette*

Baksa Barnabás
Bene Márton
Binét Lili
Bundula Sára
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Hamp Anna Mila
Išpanović Mate
Jarács Márió
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nguyen Hai Yen
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pölcz Márton
Pribula Péter
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Veér Sára Eszter
Vörös Kinga
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

7.C osztály

osztályfőnök: *Mozer Tamás,*
helyettese: *Dora Judit*

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao
Endrey Mátyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lídia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Dániel
Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Ábel Márton
Szabó Domonkos
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Szűcs Ádám
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

8.A osztály

osztályfőnök: *Gulyásné Pusztai Réka,*
helyettese: *Nagy Albert*

Almási Bence Ákos
Békefi Bálint
Bukta Attila
Csorba Borbála Rebeka
Dán Katalin
Farkas Dorottya
Gál (István) Marcell
Halász Péter
Hoang Anh Tuan
Imre Lukács
Jurcza Virág
Kaminek Petra
Kelényi Bernadett
Kovács Bálint
Kovács Csenge
Le Hoang Anh
Majer Viktória Luca
Molnár Nikolett
Mong Balázs
Moszkovits Péter Bence
Mudri Kamilla
Nguyen Thi Quynh Nga
Nguyen Vi Vien
Nyári Enikő
Osváth Réka
Pelikán Panna Polixéna
Pelle Dávid
Perlaky Máté Zoltán
Phan Tuan
Rajkó Gergő Attila
Somogyi Péter
Soós Kende Máté
Sztán-Kovács Barnabás
Upor Veronika Sára
Vrabély Lilla Zsófia

8.B osztály

osztályfőnök: *Schubert Mibály*,
helyettese: *Kornai Júlia*

Arató Szonja Lilla
Balázs Dénes Róbert
Bátki Alexandra
Bui Quang Anh
Casale Gioia Adriana
Csörögi András Gábor
Ecseki András
Erdős Célia
Fábián Béla
Fekete Zsolt
Hajnal Benjámin Zoltán
Horváth Károly Tamás
Ijjas Fanni
Kalocsai Adél Krisztina
Kappanyos Mária
Kincses Petra
Kobelrausch Ádám Péter
Kovács Balázs Marcell
Kovaloczy András
Lenkefi Júlia
Molnár Veronika Anna
Müller Luca Zsófia
Patrik-Pirk Zsombor
Paul Fruzsina Rebeka
Rusznák Richárd
Schein Dávid
Schmél Viktória Emese
Sebők Máté
Serebrenik Aaron Moişhe
Solt Sámuel Dániel
Stribik Eszter Veronika
Szabó Orsolya Erzsébet
Szafonov Anna Szonja
Tamás Gergely
Tarján Dorottya
Varga Dominika Karina
Zsiga Dalma

8.C osztály

osztályfőnök: *Berek László*,
helyettese: *Solti István*

Baksi Anita
Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Clare Chen
Do Tú Vy
Erdélyi Dorina Georgina
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegyi Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kertész Fanni Ajna
Kovács Orsolya Nóra
Kovács Szabolcs
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk
Molnár Ábris Milán
Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámin
Stöckl Anna
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Wikmon Balázs Dániel

9.A osztály

osztályfőnök: *Morvai Éva*,
helyettese: *Ludmann Mihály*

Balla Kristóf
Borbély Bálint
Deák Ábel
Dely Norbert
Egri Zsófia Gizella
Forman Ferenc Sándor
Frank Gedeon
Füredi Máté
Gerlei Anna Eszter
Gyopár András
Honti Sára
Ijjas Mihály
Kerepes Mária
Kósa Áron Tamás
Köles Kata Judit
Kőnig Balázs
Lenkovics Karolina
Majoros Gábor Pál
Nagy Ágnes Nóra
Nguyen Kim Árnika
Őri Eszter Anna
Pásztor Dávid Krisztián
Péter Ágoston
Pham Diem Hang
Pütkösti Noémi Orsolya
Rácz Réka Anita
Reseterics Luca Zsófia
Salga Máté
Stark Attila
Temesvári Fanni
Tihanyi Dániel
Tószegi Eszter
Tran Duy An
Turi Csenge
Vladár Dóra

9.B osztály

osztályfőnök: *Boronkai Szabolcs*,
helyettese: *Sarkadi-Nagy Szilvia*

Asbóth Júlia Katalin
Balázs Miklós
Bencze Denisza Krisztina
Bende Borbála
Bukova Kristóf
Demők Attila
Dögei Mátyás
Dutova Anasztázia
Földvári Márton
Fritz Ruenes Pablo Antonio
Gatter Herta
Gintli Tamás Sebestyén
Hajnal Áron
Harmat Kornél
Hobot Péter Bence
Kovács Benjámin Márk
Kovács Zita
Köves Míra
Kullai Máté
Kuti Petra
Lóka Luca
Nagy Márton István
Papp Nóra
Pfisztner Sára
Rakoncza Marcell Kristóf
Ruttkay Zoltán Péter
Sajó Henrik Mátyás
Sánta Anna
Sebestény Zoltán Imre
Serényi Zsófia
Szabados Gergely Paszkál
Szamozvancev Dimitrij
Tolnai Judit Éva
Tóth Róbert

9.C osztály

osztályfőnök: *Gulyás János*,
helyettese: *Csatár Katalin*

Aranyosy Ádám
Bajnai Zsófia
Bakó Flóra
Bayer Edvárd Róbert
Berei János
Besztercey Anna
Bozsik Márton
Csáky Richárd Krisztián
Farnadi Vendel
Félegyházi Eszter
Földesy Fanni
Gyenge Anita
Hellinga Dávid
Kanti Vivien
Kelivanov Máté
Klinkó Anna
Knollmayer Kata Villő
Komlódi Zsófia
Kovács Bonifác
Krencz Bálint
Lévai Balázs
Madaras Dániel Márton
Markó Ervin
Megyes István
Móra István András
Nguyen Viet Huy
Petrányi Ábris
Somogyi Lili
Szabó Orsolya
Szlávik Eszter
Tóth Fruzsina Katica
Tóth Lili Rebeka
Trombitás Bálint
Varga-Domonkos Dorottya
Varga Zsombor
Váradi Balázs Csaba

9.D osztály

osztályfőnök: *Iványiné Harró Ágota*,
helyettese: *Tomcsányi Péter*

Angyal Kristóf Gábor
Balázs László
Csányi Péter
Csuka Márton
Fekete Ábel
Fekete Marcell Richárd
Galambos Levente
Hammer Zsigmond
Hamp Ármin
Hortobágyi Csenge Luca
Huszár Borbála Anna
Jaksics Zsolt Gábor
Kántor Bence Tamás
Kapolyi Valentin
Kerékgyártó Anna Írisz
Kókai Márk
Koppány Gergely
Krátky Gergő Ádám
Laczi Miron Áron
Lavró Viktória Anita
Lencsés Máté
Magyar Bence
Markó Gitta
Montvai Dániel
Munkácsy Balázs
Nagy Máté
Piros Dóra
Pordán Annasára
Scholcz Anna
Sillye Márk
Solt Benjamin Ádám
Szabó Liza
Szántai Dorina
Tardos Vera
Tóbiás Ilona
Tordai Dániel
Városi Gergely

10.A osztály

osztályfőnök: *Paulovits Ferenc*,
helyettese: *Megyeri Andrea*

Almádi Gergely
Berényi Lili
Chu Thi Thuy Linh
Csillik Kristóf
Dorogi Balázs
Eszes Dorina
Godó Viktor
Gungl Ádám
György Dávid
Hajnal Miklós
Imre Bálint János
Kárpáti Bence
Kiss-Pál Anna
Kohári Alexandra
Kovács Ádám
Le Bao Long
Máté Tünde
Nagy Diána
Pirityi Dávid Zoltán
Rácz Ádám Dávid
Romhányi Eszter
Sallai Andrea Szilvia
Sári József Christopher
Schmuck Viktor
Sermaul Levente
Sinkovicz Ábel
Soltész Réka
Takács Márton Gábor
Tarba Dorottya Rebeka
Török Balázs Forest
Urbán Márk
Vrabély Márk Tibor
Zanaty Dorottya
Zanaty Krisztina
Zombori Martin

10.B osztály

osztályfőnök: *Horváth Beáta*,
helyettese: *Hegyi Györgyné*

Balázs Mihály György
Balogh Marcell András
Bánáti Kende Bálint
Bui Phi Bao
Császár Andrea Zsuzsanna
Csek Péter
Csorba Dorottya Georgina
Dióssy Anna Vera
Garancsi Annamária
Gunzinám Liza Regina
Kecskés Márton
Kemény Zsófia
Maruzsa Gréta Gabriella
Meleg Andrea
Müller Gergő Bence
Müller Réka Dóra
Nagy Domonkos László
Nagyistók Márton Péter
Sándor András
Simonyi Norbert
Szabó Réka Dominika
Szalontai Dorottya
Szijj Péter Áron
Szili Benjámin
Szojka Zsófia Ágnes
Torma Péter Bálint
Tóth Barnabás Felicián
Túri Eszter
Valovics Áron
Ván Gyöngyvér Janka

10.C osztály

osztályfőnök: *Albert Viktor*,
helyettese: *Széplaki Györgyné*

Békefi Bianka Flóra
Chu Hong Son
Elek Boldizsár Frigyes
Fazakas Mátyás
Fóti Kristóf
Gilicze Cindy
Gulyás Bálint
Hajnal Áron Gyula
Hoffmann Frida Paula
Hornyai Zsófia
Kalmár Anna
Kövesdy Mihály
Laczkó Fanni
Markovits Tibor Gergely
Matei Dániel
Márik Eszter
Mohácsi Soma Márton
Nagy Olivér
Nisnánzsky Dániel
Patkós Bálint Márk
Pilz Olivér
Rendik Zsófia
Rónai Dávid
Somai Vencel
Somogyi Balázs Dániel
Strommer Tamás
Szabó Richárd
Szakács Miklós
Szentirmai Bálint
Szepes Hajnalka
Takács Júlianna
Tari Liliána Dorina
Tihanyi Balázs
Tran Dániel Long
Zombori Lilla

11.A osztály

osztályfőnök: *Markovits Tibor*,
helyettese: *Fenyő D. György*

Balázs Gábor
Bánáti Anna Boglárka
Berencei László
Bottka Eszter Anita
Bucz Ágnes
Chu Huy Thang
Czermann Kristóf
Danyi Bálint
Duli Ádám
Gantner Dániel Péter
Gunzinám Zsanett
Hafenscher Richárd
Horváth Henriett
Karácsony Eszter
Kas Péter
Katona Kristóf
Kemény Judit
Kollár Karolina
Kovács Lőrinc
Kovács Tamás György
Kozári Eszter
Le Phong Hai Anh
Montvai Sára
Pap Levente Zsolt
Petrényi Barna
Pümkösti Zoltán Péter
Siegler Anna
Solti Bálint
Stark Ildikó
Szabó Krisztina Sára
Szűcs Emese
Toroczkai Dávid
Ulbert Dzszenifer
Vizi Donatella
Vujovits Júlia
Zalaba András

11.B osztály

osztályfőnökök: *Goreczky Zsófia*
és *Marcsek Gábor*

Baksa Domonkos
Boros Attila Ádám
Boskovitz Ráhel
Bui Tuan Tommy
Csizmadia Árpád
Dankó Tamás
Dinh Quoc Viet Anh
Doan Nang Khai
Dúzs Bernadett
Ember Illés Gábor
Farkas Bálint
Füstös István
Harsányi Anna Rozália
Havadi-Nagy Menta
Kalacsi Gábor
Kardos Dóra
Kassai Adrienn
Kiss Dóra
Kovács Zsuzsanna
Margócsy Ádám
Máté Bálint Ádám
Mezőssy-Dona Luca
Nagy Balázs
Nagy Henrietta Nikolett
Réthy Miklós András
Schmidt Dávid Kristóf
Somogyi Hanna
Stupek Katalin Timea
Székely Áron Zoltán
Széplaki Dóra
Szőke Bence
Szungyi Kata
Szurovszki Zsófia
Tóth Bálint
Záhonyi Vera

11.C osztály

osztályfőnök: *Dr. Molnár Katalin*,
helyettese: *Weltner Mariann*

Ádám Laura Eszter
Aszenov Laura
Balla Krisztián Márk
Benczik Tamás
Erdős Zsófia
Faludi Viktória
Fejes Gabriella
Gál Enikő Judit
Gyulai Vajk Máté
Halász Anna Rebeka
Hátsági Anna
Hidegh Gyöngyvér
Honti Viktória
Kis Iván
Kiss Anna
Kővári Erik
Laki Dániel
Landstöff Gábor
Lencsés Eszter
Lőrincz Ágnes
Matzner Dániel
Menczer Izabella
Molnár András
Molnár Máté
Németh Zoltán Bálint
Nguyen Ba Long
Pál Bence
Patai-Szabó Enikő
Sajti Ákos
Simon Luca
Strábel Alfréd József
Stribik Anna
Suba Kinga
Szijártó Dávid
Várnagy Emma
Virág Nóra

12.A osztály

osztályfőnök: *Balázs Katalin*,
helyettese: *Arató László*

Baksa Máté
Bányai Tamás
Borda Bence
Csörögi Eszter Fruzsina
Deák Gergely
Dénes Veronika
Dúzs Brigitta
Gábor Sára Zsuzsa
Gyopár Dóra
Halpern Márk
Hegedűs Dániel
Horváth Milán
Juhász Pál András
Kappanyos Ilona
Kárpáti Fanni
Kemény Lili
Kristály Dániel Barna
Kurdi Fanni
Lóka Máté
Makó Eszter
Molnár Markó
Nguyen Phan Anh (Tom)
Orbán Ákos
Ott Máté Boldizsár
Péter Georgina
Petró Bálint Benedek
Pintér Dániel
Pós Eszter Sarolta
Rakonczai Anna Eszter
Sz. Kis László
Szabó Máté Gergely
Torma Elina Hajna
Tóth András
Üveges Bianka Katalin
Vadász Gergely Endre
Varga Krisztián Tamás
Zempléni Réka Tímea

12.B osztály

osztályfőnök: *Patrik-Pirk Zsolt*,
helyettese: *Ispánovity Márta*

Bacsa Tibor Lénárd
Barsi Kitti
Baumann Judit
Belényesi Krisztina
Binét Regina Mirella
Borscs Dmitrij
Butkai Dániel
Clement Tamás
Czeller Ildikó
Eich Richárd
Fórizs András Sándor
Gábor Hanna
Hajdu Balázs
Hegedüs Gergely
Hegyi Borbála Eszter
Izsák Vera Dóra
Kis Viktória
Koncz Anna
Kovács Koppány
Kőnig Beáta
Lazáry Fanni
Lovas Lars
Mánfai Marcell Zoltán
Markovits Júlia Lili
Matei Veronika
Molnár Máté
Nagy Dorka
Perjési Fanni
Sánta Luca
Tamási Luca
Tasnádi Gergely
Ván Bálint
Virág Andrea
Vrabély Fanni
Wollner Róbert Attila
Zakariás János
Zanathy Anna

12.C osztály

osztályfőnök: *Schiller Mariann*,
helyettese: *Mándics Dezső*

Aradi Eszter
Baán Flóra
Bakó Ádám
Barabás Virág
Bartha Zoltán
Bátki Dániel
Budaházy Lili Ágnes
Csernyánszky Vera
Dienes Péter
Fazakas Mihály
Földes Zsófia
Galambos Máté
Herbert Péter
Kádár Balázs László
Karafiáth Luca
Király Noémi
Kis Dániel
Kiss Richárd Zoltán
Lázár Gabriella Beáta

Lőrincz Áron
Moró Anna
Nagy Eszter
Oláh Aranka
Pataki Dávid
Péterfi Anna
Rozgonyi Zsófia
Sáhó Benjámin Péter
Sipos Dániel
Somogyi Zsófia Kata
Sütő Nagy Zsuzsanna
Szabó Hanna Dorottya
Szegedi Dóra
Tamás Zóra Blanka
Tischner Zsófia Bernadett
Tóbiás András József
Valentovics Anna
Vermes Rita
Wilheim Fruzsina Orsolya

2010-ben végzett 12.A

osztályfőnök: *Lövey Éva*

Almásy Gergő
Árva Dorottya
Bakó Gabriella Alexandra
Balogh Ádám Dániel
Boskovitz Anna
Buzási Ramóna
Csibi Katalin
Csontos Laura Dóra
Fentősi Eszter
Gansperger Mátyás
Garancsi Katalin
Geréby Fruzsina
Hegyi Frigyes
Jeney Anikó Tünde
Kiss Sándor
Köves Ádám
Kratochwill György
Magyar Bálint
Molnár Dániel Ferenc
Nagy Réka
Nemes Krisztián
Rajnai Gergely

Schuller Dóra
Szabó András Viktor
Szatmári Bálint
Tamaskovics Gergely
Timár Anna Erika
Tzokas Dorothea Elisabeth
Vrabély Máté Tamás
Wolkowski Wanda

2010-ben végzett 12.B

osztályfőnök: *Vég Éva*

Ambrus Enikő Katalin
Barabás Vajk Zoltán
Bukovszky Dániel Szabolcs
Csermely András Péter
Cserna Gécsa Bence
Dési Ádám Dániel
Dinh Van Anh
Fadgyas Fanny
Garamvölgyi Zita
Gatter Kornél
Geibl Fanni Fruzsina
Gulácsi Éva Anna
Halek Fanni Anna
Halek Mirkó Áron
Jánosi Barbara
Kádár András
Kékuti Laura Daniella
Kiss Réka
Korényi Anna
Kovács Borbála
Kozma Benedek
Környei Szabrina Dorottya
Miskolci András István
Nguyen Anh Minh
Novák János
Prinz Dorottya

Sárai Regina
Szabó Kristóf
Szafonov Olga
Szili András
Szili Melinda Hanna
Takács Diána
Telegdy Eszter
Varga Ádám Csaba
Vincellér Zsuzsa

2010-ben végzett 12.C

osztályfőnök: *Szalóki Dezső*

Báble Fanni Bettina
Balog Lilla
Bánáti Bodó Dániel
Csillik Dávid
Dombai Brigitta
Do Tuan Anh
Fekete Réka
Gulyás Máté Benedek
Guti Gellért Attila
Hierholcz Emese Noémi
Hobot Eszter
Kerényi Máté
Kiss-Pál Hanga Eszter
Korándi Sámuel József
Laczi Lilla
Margl Zoltán
Maszlag Csaba Zoltán
Mészáros Ákos
Mokos Judit Erzsébet
Montvai Nátánael
Nagy Ferenc Győző
Nemcsok Tamás
Phung Minh Hanh
Rádai Gergely Máté
Sajti Tamás
Sebestény Tünde Ildikó
Szilágyi Lili

Szipli Norbert
Szlávik Bence
Sztudva Richárd
Újvári Dániel László
Végvári László Balázs
Wiedemann István Ádám
Zelei Timea

Versenyeredményeink 2009–2010. tanév

OKTV 1–15. HELYEZÉS

KAPPANYOS ILONA a 11.A osztályból a média OKTV-n, felkészítő tanára Horváth Beáta, 1. helyezést ért el.

CZELLER ILDIKÓ a 11.B osztályból a matematika OKTV-n, felkészítő tanárai Széplaki Györgyné, Kornai Júlia, 2. helyezést ért el.

KAPPANYOS ILONA a 11.A osztályból az angol OKTV-n, felkészítő tanára Sziklai Gábor, 3. helyezést ért el.

ÁRVA DOROTTYA a 12.A osztályból a francia OKTV-n, felkészítő tanára Dávid Anna, 4. helyezést ért el.

MOLNÁR DÁNIEL FERENC a 12.A osztályból a német OKTV-n, felkészítő tanára Solti István, 4. helyezést ért el.

KERÉNYI MÁTÉ a 12.C osztályból a média OKTV-n, felkészítő tanárai Horváth Beáta, 5. helyezést ért el.

KISS RÉKA a 12.B osztályból a matematika OKTV-n, felkészítő tanára Morvai Éva, 7. helyezést ért el.

PÓS ESZTER SAROLTA a 11.A osztályból a kémia OKTV-n, felkészítő tanárai Balázs Katalin, Berek László, 7. helyezést ért el.

BERENCEI LÁSZLÓ a 10.A osztályból a kémia OKTV-n, felkészítő tanárai Paulovits Ferenc, Berek László, 8. helyezést ért el.

MAGYAR BÁLINT a 12.A osztályból az angol OKTV-n, felkészítő tanárai Maráczai Orsolya, Illés Éva, 8. helyezést ért el.

TÓBIÁS ANDRÁS JÓZSEF a 11.C osztályból a latin OKTV-n, felkészítő tanárai Szarka Judit, Bakó A., Nagy Piroska, 8. helyezést ért el.

KÉKUTI LAURA a 12.B osztályból a magyar OKTV-n, felkészítő tanárai Mozer Tamás, Fenyő D. György, 9. helyezést ért el.

DÚZS BRIGITTA a 11.A osztályból a kémia OKTV-n, felkészítő tanárai Balázs Katalin, Berek László, 10. helyezést ért el.

CZELLER ILDIKÓ a 11.B osztályból a kémia OKTV-n, felkészítő tanára Albert Viktor, 11. helyezést ért el.

NEMCSOK TAMÁS a 12.C osztályból az orosz OKTV-n, felkészítő tanárai Vég Éva, Dancz Péter, 11. helyezést ért el.

MOLNÁR DÁNIEL FERENC a 12.A osztályból az angol OKTV-n, felkészítő tanárai Maráczai Orsolya, Illés Éva, 13. helyezést ért el.
BAKSA MÁTÉ a 11.A osztályból a francia OKTV-n, felkészítő tanára Rosenzweigné Pejtsik Júlia, 15. helyezést ért el.

EGYÉB VERSENYEK 1–5. HELYEZÉS

BERENCEI LÁSZLÓ a 10.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen, felkészítő tanárai Berek László, Paulovits Ferenc, 1. helyezést ért el.

NGUYEN HAI YEN a 5.B osztályból a Bátaszéki matematikaversenyen, felkészítő tanára Steller Gábor, 1. helyezést ért el.

SZENTIRMAI BÁLINT a 9.C osztályból az Arany János irodalomversenyen, felkészítő tanára Törzsök Édua, aranyérmet nyert.

DOAN THI TRANG THANH a 4. osztályból a Bátaszéki matematikaversenyen, felkészítő tanára Farkasházi Csilla, 2. helyezést ért el.

ELEK BOLDIZSÁR a 9.C osztályból az Arany János irodalomversenyen, felkészítő tanára Törzsök Édua, ezüstérmet nyert.

NAGY HENRIETTA a 10.B osztályból az Ábel Jenő latinversenyen, felkészítő tanára Nagy Piroska, 2. helyezést ért el.

PHAN TUAN a 7.A osztályból a Varga Tamás matematikaversenyen, felkészítő tanára Kornai Júlia, 2. helyezést ért el.

SOLT BENJÁMIN a 8.D osztályból az angol OÁTV-n, felkészítő tanára Merényi-né Kalotai Judit, 2. helyezést ért el.

SZOKOLAI PÉTER a 7.C osztályból az angol OÁTV-n, felkészítő tanárai J. Tóth Judit, Schiller Mariann, 2. helyezést ért el.

HOFFMANN FRIDA, LACZKÓ FANNI a 9.C osztályból a Polgár az Európai Unióban versenyen, felkészítő tanára Boronkai Szabolcs, 4. helyezést ért el.

HORNYAI ZSÓFIA, KALMÁR ANNA a 9.C osztályból a Polgár az Európai Unióban versenyen, felkészítő tanára Boronkai Szabolcs, 4. helyezést ért el.

KOVÁCS BÁLINT a 7.A osztályból a Hevesy György kémiaversenyen, felkészítő tanára Albert Viktor, 4. helyezést ért el.

SZŰCS LEÓ a 3. osztályból a Bátaszéki matematikaversenyen, felkészítő tanára Balassa Lászlóné, 4. helyezést ért el.

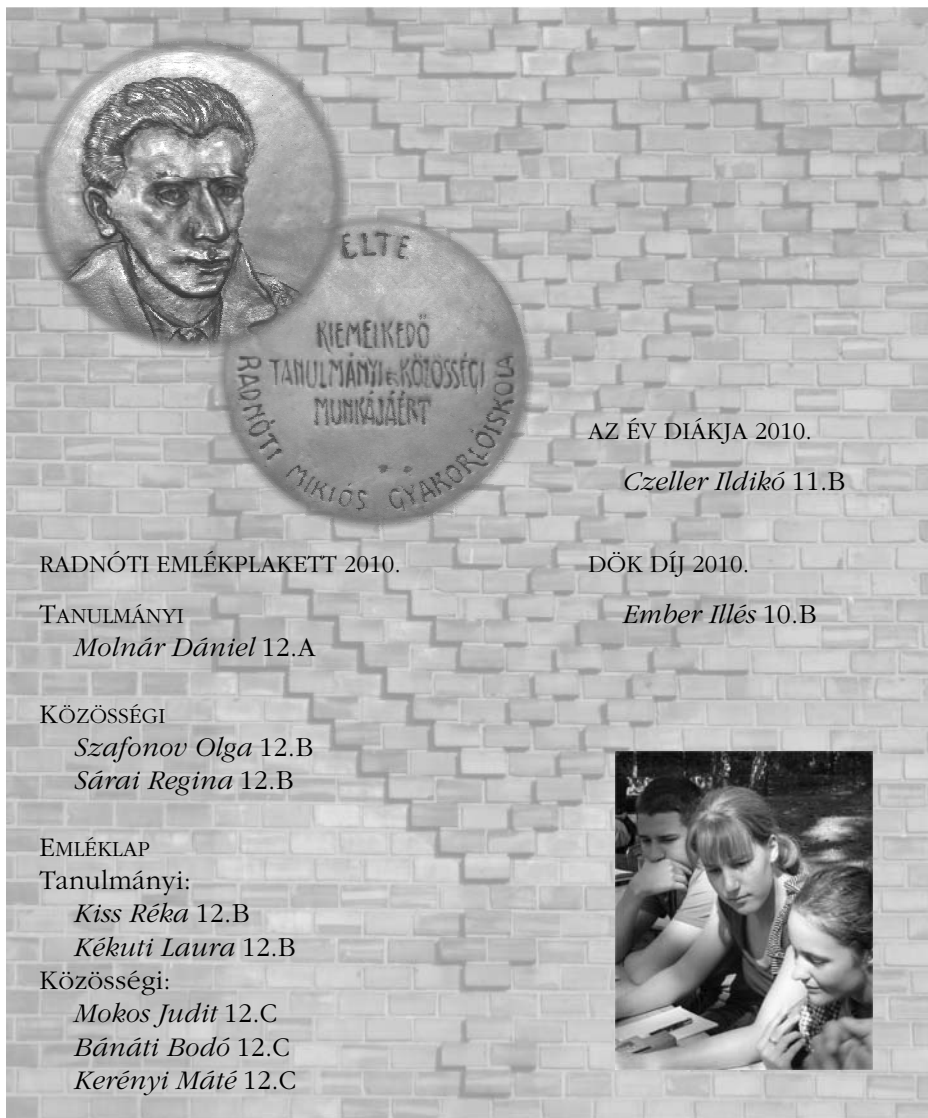
TEMESVÁRI FANNI a 8.A osztályból a Varga Tamás matematikaversenyen, felkészítő tanára Morvai Éva, 4. helyezést ért el.

MÁNDOKI LÁSZLÓ a 5.B osztályból a Bátaszéki matematikaversenyen, felkészítő tanára Steller Gábor, 5. helyezést ért el.

PÜNKÖSTI ZOLTÁN a 10.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen, felkészítő tanára Berek László, 5. helyezést ért el.

TÖRÖK BALÁZS FOREST a 9.A osztályból az Irinyi János kémiaversenyen, felkészítő tanárai Berek László, Paulovits Ferenc, Csányi Csilla, 5. helyezést ért el.

A 2009–2010. tanév díjai

Radnóti versenyek legjobbjai 2009–2010. tanév

Radnóti versenyek az 5–8. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MAGYAR – SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT – 5–8. évfolyam			
	Gerlei Anna	8.A Szabó Dénes	5.B Szabó Orsolya 7.B
TÖRTÉNELEM – A VIKINGEK – zárthelyi dolgozat – 7–8. évfolyam			
Nagy Márton	8.B Tóth Dorottya	7.C Szabó Orsolya	7.B
ANGOL			
KÉPREGÉNYÍRÓ VERSENY – 5. évfolyam			
Nguyen Hai Phuong Anh	5.A Hadarics Eszter	5.B Honti Kristóf	5.A
Nguyen Thuy Ha	5.A Králik Abigél	5.B Maczik Dominik	5.A
Kubitsch Anna	5.A Somogyi Flóra	5.B Peisz Balázs	5.A
KÉPREGÉNYÍRÓ VERSENY – 6. évfolyam			
Békési Anna	6.A Fölsz Hanna	6.A Bernát Borbála	6.A
Diczházi Rita	6.A Luu Hoang Kim Ngan	6.A Bakos Noémi	6.A
Piovano Laura	6.A Marossy Hanna	6.A	
SZÓRÓLAPKÉSZÍTŐ VERSENY – 7. évfolyam			
Horváth Károly	7.B		
Schein Dávid	7.B		
Patrik Zsombor	7.B		
SZÓRÓLAPKÉSZÍTŐ VERSENY – 8. évfolyam			
Egri Zsófia	8.A		
Rácz Réka	8.A		
Őri Eszter	8.A		
MATEMATIKA			
PÁLYÁZAT			
5. évfolyam			
Eszterhás Tamara	5.B		
Nguyen Thuy An	5.B		
Ta Dieu My	5.B		
6. évfolyam			
Békési Anna	6.A		
Diczházi Rita	6.A		
Fölsz Hanna	6.A		
Galicza Dorina	6.A		
Gáspár Zsófia	6.A		

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret	
				7. évfolyam			
						Kovács Bálint	7.A
						Békefi Bálint	7.A
				8. évfolyam			
						Dögei Mátyás	8.B
						Ruttkay Zoltán	8.B
						Szabados Gergely	8.B
				csapatverseny			
				5. évfolyam			
Králik Abigél		Mándoki László					
Nguyen Hai Yen	5.B	Mernyei Péter	5.B				
Somogyi Flóra		Stadler Benedek					
				6. évfolyam			
Csomor Marcell		Diczházi Rita				Ha Anh Vu	
Nguyen Hong Phuc	6.A	Fölsz Hanna	6.A			Orosz Máté	6.A
Tóth Marcell		Luu Hoang Kim Ngan				Sós Dániel	
				7. évfolyam			
Békefi Bálint		Mudri Kamilla				Halász Péter	
Hoang Anh Tuan	7.A	Nguyen Vi Vien				Le Hoang Anh	7.A
Kovács Bálint		Nyári Enikő	7.A			Rajkó Gergő	
				8. évfolyam			
Forman Ferenc		Dögei Mátyás					
Kőnig Balázs	8.A	Ruttkay Zoltán	8.B				
Tran Duy An		Szabados Gergely					
BIOLÓGIA – csapatverseny – 7–8. évfolyam							
Köles Kata		Halász Péter		Bencze Denisza		Balázs Miklós	
Lenkovics Karolina	8.A	Mudri Kamilla	7.A	Fritz Ruenes Antonio	8.B	Gatter Herta	8.B
Temesvári Fanni		Nyári Enikő		Hobot Péter		Lóka Luca	
Vladár Dóra		Osváth Réka		Pfisztner Sára		Nagy Tamara	
KÉMIA – zárthelyi verseny							
				7. évfolyam			
Sztán-Kovács Barnabás	7.A	Kovács Bálint		Békefi Bálint	7.A		
				8. évfolyam			
Forman Ferenc	8.A	Nagy Flóra	8.B	Tran Duy An	8.A	Balla Kristóf	8.A
						Tóth Róbert	8.B
						Demők Attila	8.B
FÖLDRAJZ							
ZÁRTHELYI TÉRKÉPOLVASÁSI VERSENY – 5–6. évfolyam							
Ispánovity Máté	6.B	Liptai Gábor	6.A	Tóth Marcell	6.A		
AUSZTRÁLIA – csapatverseny – 7–8. évfolyam							
Bukova Kristóf		Csányi Péter					
Hobot Péter	8.B	Lavró Viktória	8.D				
Fritz Ruenes Antonio		Magyar Bence					
RAJZ – 50 ÉVES A RADNÓTI – pályázat							
Markó Gitta	8.D	Szabó Orsolya	7.B				

Radnóti versenyek a 9–12. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MAGYAR – SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT			
Gál Enikő	10.C		
TÖRTÉNELEM – zárthelyi dolgozat			
AZ ANJOUK ÉS ZSIGMOND KORAR – 9. évfolyam			
Hajnal Áron	9.C	Tóth Barnabás 9.B	
ANGLIA A XVIII. SZÁZADBAN – 10. évfolyam			
	Kis Iván	10.C	
ANGOL			
Zárthelyi hallás utáni szövegértés verseny			
9. évfolyam			
György Dávid	9.A	Garancsi Annamária 9.B	
10. évfolyam			
Solti Bálint	10.A	Menczer Izabella 10.C	
Lőrincz Ágnes 10.C			
11–12. évfolyam			
Makó Eszter	11.A	Kőnig Beáta 11.B	
Angol nyelvű szépirodalmi mű – 9–12. évfolyam			
Gantner Dániel	10.A	Menczer Izabella 10.C	
NÉMET – műfordítás pályázat			
I. kategória – 10. évfolyam			
Gyulai Vajk	10.C	Széplaki Dóra 10.B	
II. kategória – 11–12. évfolyam			
Kurdi Fanni	11.A	Lazáry Fanni 11.B	
FRANCIA – műveltségi verseny			
Baksa Máté	11.A		
Gábor Sára	11.A		
Kappanyos Ilona	11.A		
LATIN			
Kultúrtörténeti vetélkedő – 9. évfolyam			
Szili Benjamin	9.B	Kemény Zsófia 9.B	
Zárthelyi fordítás – 10. évfolyam			
Szűcs Emese	10.A	Gantner Dániel 10.A	
Zárthelyi fordítás – 11–12. évfolyam			
Tóbiás András	11.C	Pós Eszter 11.A	Nemes Krisztián 12.A
OROSZ – műfordítás pályázat			
Molnár András	10.C		Nagy Ferenc Győző 12.C
MATEMATIKA			
Pályázat – 10. évfolyam			
	Dankó Tamás	10.B	
	Kiss Dóra	10.B	10.B
	Máté Bálint	10.B	10.B

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret
Csapatverseny						
9. évfolyam						
Sallai Andrea		Gulyás Bálint				Hajnal Miklós
Zanaty Dorottya	9.A	Elek Boldizsár	9.C			Le Bao Long
Zanaty Krisztina		Somai Vencel				Pirityi Dávid
10. évfolyam						
Margócsy Ádám		Berencei László				
Nagy Balázs	10.B	Kovács Lőrinc	10.A			
Somogyi Hanna		Solti Bálint				
BIOLÓGIA – házidolgozat – 10. évfolyam						
Szungyi Kata	10.B					Dúzs Bernadett
						Pál Bence
FÖLDRAJZ – PREZENTÁCIÓ EGY VULKÁNKITÖRÉSÉRŐL – 9. évfolyam						
						Szepes Hajnalka
RAJZ és MŰVÉSZETTÖRTÉNET						
Művészettörténeti vetélkedő						
Hátsági Anna	10.C	Tasnádi Gergely	11.B			
50 ÉVES A RADNÓTI – pályázat						
				Szungyi Kata	10.B	

Osztályszínpadok fesztiválja, 2010. május

VÉGEREDMÉNY

1. díj – 8.B: Shakespeare: Ahogy tetszik
 2. díj – 8.D: Shakespeare: A mesteremberek
színháta a Szentivánéji álomból
 3. díj – 5.B: Karinthy Frigyes nyomán: A kacsalábon
forgó kastély
- Ifivezetők különdíja – 7.B: A tanár úr álma

TOVÁBBI ELŐADÁSOK

- 5.A: Két világ – avagy lesznek-e még ribizlibokrok?
- 6.A: Agatha Christie: A vadászak rejtélye
- 6.B: A kérdés
- 7.A: A bűvös vadász
- 7.C: Bradley, az osztály réme
- 8.A: Coelho: Az ördög és Prym kisasszony

Széplaki Györgyné

Ericsson-díj, Graphisoft-díj

Széplaki Györgyné Ancsa néni az elmúlt 2 évben két rangos díj birtokosává vált. Az alábbiakban egy kolléga, egy volt tanítvány-kolléga és egy mostani tanítvány ajánlásával, írásával gratulálunk neki.

AJÁNLÁS AZ »ERICSSON A MATEMATIKA ÉS FIZIKA Népszerűsítéséért« DÍJRA

Az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium Matematika munkaközössége „Ericsson a matematika és fizika népszerűsítéséért” díjra ajánlja

*Dr. Széplaki Györgyné Herczegh Anikó
matematika-fizika szakos tanárt.*

Dr. Széplaki Györgyné az Eötvös Loránd Tudományegyetem befejezése után, 1971-ben került az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumba. Kezdetben mindkét szaktárgyát tanította. 1977-ben matematika vezetőtanári kinevezést kapott, azóta csak matematikát tanít.

Vezetőtanári tevékenységét teljes odaadással, szakmai és emberi elkötelezettséggel végzi. Nagy hangsúlyt helyez az órákra való felkészítésre, a szemléltetésre, az órákat követő tartalmas megbeszélésekre, és mindenekelőtt a pedagógus pálya szépségeinek megmutatására. Sikeres tevékenységét bizonyítja, hogy tanárjelöltjei elégedettek a tőle kapott útravalóval, és jó szívvel ajánlják Őt fiatalabb hallgató társaiknak.

Matematika *szaktanári tevékenysége* pályája kezdete óta sikeres.

1982-től napjainkig találkozhatunk tanítványaival az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny, az Arany Dániel verseny, a Gordiusz verseny, a Varga Tamás verseny, a Kalmár László verseny, a Zrínyi verseny, a Bátaszéki matematika verseny élvonalában, illetve a Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok, valamint az ABACUS pontversenyében.

Osztályai szép sikereket értek el a Matematika Határok nélkül versenyen is: 2003-ban első lett az akkori 9.A osztály, 2008-ban harmadik a 9.B osztály.

A közelmúltban Czeller Ildikó nevű tanítványa volt a legsikeresebb.

Ő a 2005–2006. tanévben negyedik lett a Varga Tamás versenyen, tizenegyedik a Zrínyi Ilona Matematikaversenyen. A 2006–2007. tanévben harmadik a Varga Tamás versenyen, tizenegyedik a Zrínyi versenyen. A 2007–2008. tanévben hetedik a Gordiusz versenyen, tizenötödik a KöMaL B jelű feladatok pontversenyében, osztályával harmadik a Matematika Határok nélkül versenyen.

Pályája legtehetségesebb tanítványa Nagy Csaba volt. Ötödikes korától nyolcadikos koráig tanította, biztos alapokat nyújtva ahhoz, hogy a Fazekas Mihály Fővárosi Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium speciális matematika tagozatán helytálljon, és eljusson a nemzetközi elismerésig (kétszer volt ezüstérmes a Nemzetközi Matematikai Olimpián). Sikeres versenyei után (Fazekasosként is) mindig megköszönte régi tanárának a tanítást.

Nagy Csaba a 4 felső tagozatos évben 13 előkelő helyezést ért el különböző rangos versenyen tanára segítségével.

Széplaki Györgyné szakmai tevékenysége messze túlmutat az iskola keretein. 1989. óta jelen van a matematika oktatás országos fórumain. Egyik megalkotója volt az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola nyolcosztályos és hatosztályos tantervének, melyet több mint ötven követő iskola vett át. Számukra szakmai konzultációkat, továbbképzéseket tartott. Később egy szerzőtársal tankönyvcsaládot írtak az elkészült tantervhez. A könyvsorozat a Műszaki Kiadó gondozásában jelent meg.

A sikeres, sokak által használt tankönyveket újabb sorozat követte. Egy több főből álló szerzőcsoport tagjaként az általános iskola felső tagozatosainak írt színes, változatos, a Nemzeti Alaptantervvel és a kerettantervekkel összhangban levő tankönyvet, mely az Apáczai Kiadónál jelent meg. A matematika tanárok készségesen vettek részt a kipróbálásban és az azt követő szakmai konzultációkon. A visszajelzések nyomán a tanári kézikönyv is megszületett.

Szerzőként és szakmai lektorként egyaránt részt vett a SuliNova Kht. kompetencia alapú oktatási programcsomagjának kidolgozásában. Önálló munkáját szakmai elismerés kísérte.

Szaktanári munkája mellett a tanítványok *nevelésében* is elévülhetetlen érdemei vannak. Kezdő tanár korától huszonnégy éven át volt osztályfőnök. Kiváló munkája elismerésül megbízást kapott az osztályfőnöki munkaközösség vezetésére. Számos neveléssel, tanár-diák viszonytal, etikai-erkölcsi kérdéssel foglalkozó dokumentum megalkotása fűződik a nevéhez.

Szociális érzékenysége nem csak az iskola, de az ország keretein is túlmutat. 1988 óta szervezi a kárpátaljai magyar iskolák támogatását, részt vállal a Magyarországon nyaranta szervezett anyanyelvi tábor előkészítésében. Tagja az őket segítő „Kinyílik a világ” alapítvány kuratóriumának. 2005 óta a támogatás és a kapcsolattartás kiterjed a moldvai csángó magyar szervezetekre is.

Széplaki Györgyné teljes ember. Legyen szó matematikáról, tankönyvírásról, módszertani szakértői tevékenységről, elesettek támogatásáról, nyugdíjasok karácsonyáról, szipogó gyerekek vigasztalásáról, éneklésről, játékról, táborozásról, Ő mindenütt ott van. Szívvel, lélekkel, mert számára a világ másként elképzelhetetlen lenne.

Hegyi Györgyné vezetőtanár
a matematika munkaközösség vezetője

AJÁNLÁS AZ »ERICSSON A MATEMATIKA ÉS FIZIKA NÉPSZERŰSÍTÉSÉÉRT« DÍJRA

A díjra javaslom Széplaki Györgynét, az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium tanárát.

Tíz éves korom óta ismerem „Ancsa nénit”, és azóta meghatározó személyisége az életemnek.

Ő volt ötödik osztálytól érettségiig az osztályfőnököm és a matematika tanárom. Osztályfőnökként az osztálytársakból közösséget hozott létre, azt folyamatosan ápolta, terelgette. Emlékezetes túrák esőben, hóban, hőségben, klubdelutánok, karácsonyi, anyáknapi, pedagógusnapi műsorok, komoly beszélgetések, vidám társadalmi munkák kovácsolták össze az osztályt az általános iskolában és a gimnáziumban is. Emellett Ancsa nénit mindegyikünk külön-külön is érdekelte, mindenkit meghallgatott, elfogadta a véleményünket vagy vitába szállt velünk, de csakis a mi érdekünkben. Soha sem lankadó lelkesedése és lendülete ránk is átragadt. Mi is tenni akartunk magunkért, másokért, az osztályért, az iskoláért. Megteremtette ehhez a lehetőségeket: önismereti „tréningeket” tartott, tanulópárokat jelölt ki, ifivezetők lehettünk az iskolai úttörőcsapatban, részt vehettünk az iskola diákönkormányzatában, szociológiai falukutató táborokba vitt minket. Mindenhol, mindig példát mutatott nekünk toleranciából, emberségből, felelősségvállalásból. Az egykori, 1982-ben érettségizett IV.D osztály tagjai a mai napig tudnak egymásról, rendszeresen összejárnak, a gimnáziumban kötött barátságok megmaradtak. Szívesen emlékszünk a Radnótiban töltött időre, és nem tudunk elég hálásak lenni azért, amit Ancsa nénitől kaptunk útravalóul.

Az általános iskolában a kötelező matematika órák mellett járhattunk Ancsa nénihez matek szakkörre is. Varázslatos delutánok voltak ezek rejtvenyekkel, játékokkal, „nagyos dolgokkal”, mint például a geometriai transzformációkat megadó mátrixok. Én itt köteleztem el magam a matematika

mellett. A gimnáziumban a fakultációs csoportban heti hét órában tanultunk matematikát. Az órákat meghatározta Ancsa néni temperamentuma. Szerettük az elméletet, mert érdekesen hallottuk tőle, a geometriát, mert mi „csinálhattuk”, a feladatmegoldó órákat, mert mindig a szebb, rövidebb megoldásra sarkallt minket, a versenyekre készülést, mert mindig szellemi kihívást jelentett.

Az eredményeink az Arany Dániel Matematika Versenyen és az OKTV-n igazolták módszerét. A csoport legtöbb tagja matematikából felvételizett valamelyik egyetemre, mind sikeresen.

Én az ELTE TTK matematika-fizika tanár szakán végeztem 1987-ben. Az ötödéves tanítási gyakorlatot a Radnóti Gimnáziumban teljesítettem, vezetőtanárom matematikából Ancsa volt. Mindazt, amit gyerekként átélhettem az órákon, most a másik oldalról ismertette meg velem. Beavatott a tanítás művészetébe. Minden régi és új módszertani trükkjét, tapasztalatát átadta nekem. Hibáimat türelmesen javítgatta, saját ötleteimet támogatta, küldött kollégáihoz, lássak mást is, tanuljak tőlük is. A gyakorlótanítás így egy izgalmas kaland lett, amely elindított a tanári pályán.

Az egyetem után bekerülhettem a Radnóti Gimnázium matematika munkaközösségébe, ahol azóta is dolgozom Ancsa kollégájaként. Rengeteget bátorított, vigyázta az utamat. Mindig tudunk tőle tanulni, tele van új ötletekkel. Értékes tanácsokat kapunk tőle matektanítással, osztályfőnökséggel, tanárképzéssel, határon túli magyarok támogatásával kapcsolatban.

Szerencsés vagyok, mert nem csupán tanárom, mentorom, kollégám Ancsa, hanem barátomnak is mondhatom.

Iványiné Harró Ágota
vezetőtanár

SZÉPLAKI TANÁRNOŐ A PADBÓL NÉZVE

Kétség sem férhet hozzá, hogy Ancsa néni mindezeket a díjakat maximálisan megérdemli, és ahány elismerést még feltalálnak, azt mind-mind. Azon kívül, hogy kiváló matekórákat tartott, rengeteg energiája maradt az egyéb, talán még népszerűbb „akcióira”. Nem habozott, ha alkalom kínálkozott sütisütésre: Mikulásra, Karácsonyra, 100. órára, Gyereknapi... A legkülönlegesebb

emlék mindnyájunk számára a meseolvasás volt, ilyenkor kicsit mindannyiunk anyukájává-nagymamájává vált. Felváltva hozott szórakoztató és megható meséket, melyeket talán csak sok év múlva értünk meg igazán. Legtöbbször az jelentette, hogy mindig vidám volt az órákon, szívesen részt vett viccelődésben. Világért se hagytuk volna ki a Mikulás és az újévi malac felrajzolását. Nagy szerepe volt helyes értékítéletünk kialakításában, sokat tanított a maktól függetlenül is. Közelebbről lehet látni, hogy mennyire nem véletlen tanítványainak rendszeres sikeres szereplése a tanulmányi versenyeken, semennyit sem sajnált saját szabadidejéből, ha plusz feladatok kereséséről, vagy megbeszéléséről volt szó. Egyszóval elképzelni sem tudok jobb matektanárt és teljesebb embert.

Kívánom, hogy kövessék minél többen példáját.

Czeller Ildikó

12.B

Gyarmathy Éva

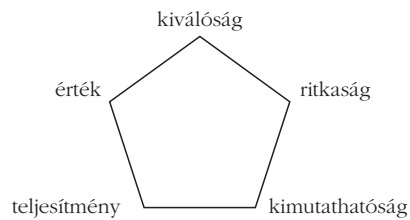
A szabálytalan tehetség*

A tehetség eltér a többségtől, tehát szabálytalan. Ez vajon azt jelenti-e, hogy mindenképpen beilleszkedési zavarokkal küzd? Van-e szabályos és szabálytalan tehetség? A szabályokra nevelés segíti vagy gátolja a szabálytalan gondolkodást?

Werner von Braun, a rakéta atyja megbukott algebrából, Yeats, a költő mindig bocsánatot kért szerkesztőitől rossz helyesírása miatt, Anatole France ugyanezen okból kétszer ismételte az érettségi vizsgát. Thomas Edisont képezhetetlennek minősítette tanítója, mert nem őt, hanem a pókot figyelte, amint a bálóját szövi a sarokban. Gyerekkorában felrobbantotta magát, ahogy Nicola Tesla is. Charles Darwint még huszonévesen is léha, lassú gondolkodású fiatalembernek tartották, mert csak sétált a parkban és bámészkodott.

MI A TEHETSÉG?

A tehetség meghatározására számos kísérlet történt, az egyik legjobban használható Sternberg pentagonális modellje, amely nem akarja meghatározni a tehetséget, hanem annak kritériumait írja le.

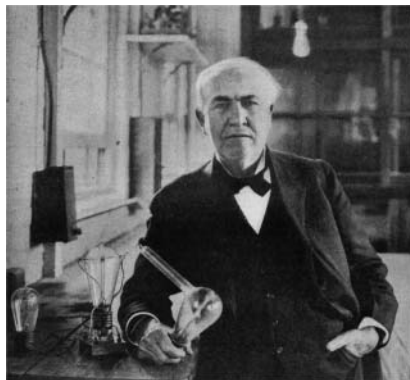
Sternberg (1993) pentagonális modellje

A tehetség fogalmának meghatározásához először is tudnunk kell, mi az érték és mi a teljesítmény. Érték-e a Guinness-rekordok könyvébe kerülő telje-

* A tanévnyitó tanári értekezleten a szerző, az MTA Pszichológiai Kutatóintézetének tudományos főmunkatársa, a Magyar Tehetséggondozó Társaság vezetőségi tagja, a cikkben leírtakhoz hasonló előadást tartott. Ez az írás először a *Mindennapi Pszichológia* című lapban jelent meg (2010. 4. szám).

sítmény? Teljesítmény-e egy IQ-tesztben jól szerepelni, középiskolai tanulmányi versenyt megnyerni? Teljesítmény-e adott hadvezér tevékenysége? A kiválóság és kimutathatóság ezeken alapszik. A Sternberg-modell több kérdést vet fel, mint amennyit megválaszol, de mindjárt azt is jelzi, hogy a tehetség fogalma nem statikus, tartalmát mindig az adott társadalom és kultúra adja meg.

A ritkaság-kritérium kizárja, hogy a „mindenki tehetséges” szlogen igaz legyen, s felhívja a figyelmet az egyéni adottságokra és a környezeti hatások szerepére. Utóbbiak ugyanis messze az átlag fölé emelhetik egyesek képességeit – sőt teljesítményét –, s az így kialakuló tehetség minden kritériumnak megfelel. Néhány évtizeddel ezelőtt egy óvodás, aki számítógépet kezelt, zseninek tűnt, pedig csak lehetősége volt olyan eszközhöz jutni, amihez másoknak nem. Manapság már csak a nagymamák csapják össze kezüket, csodálva kis unokájukat, ha az számítógépet használ. Ha mindenki, mondjuk, Polgár László nevelési elvei szerint foglalkozna gyermekével, akkor definíciószerűen megszűnne a tehetség, mert nem lenne ritka. Kit nevezhetünk tehát „tehetségnek”? A mindenki számára optimális környezetben is kiemelkedő egyént.

A TEHETSÉG JELEI

A tehetség sajátos viszonyulás a világhoz. A tehetséges embert nem egyszerűen a képességek magas szintje jellemzi, hanem különleges, a világ megváltoztatására irányuló személyisége. Ahogy Mérei Ferenc írta 1973-ban: A kreatívok nem alkalmazkodnak, hanem létrehoznak, nem megtanulnak, hanem rátalálnak vagy kitalálnak.

Már a 20. század közepére kiderült, hogy az intelligencia nem azonos a tehetséggel. Sőt! Az Egyesült Államokban, a Stanford Egyetemen az 1920-as években indított követéses vizsgálatban intelligenciatesztekkel válogatták ki a tehetségeket. Mára már biztos állítható, hogy a teszttel kiválogatott, több mint 1500 intellektuális tehetségből egyetlen Nobel-díjas sem lett... Ezzel szemben két fiataalt – akik az intelligenciatesztben nem értek el elég jó eredményt ahhoz, hogy tehetséggént azonosítsák őket – a tanáraik jelölték a vizsgálatba. Ők nemcsak tanítványaik képességeit, hanem személyiségük különlegességeit is felismerték. (A két fiatal – Luis Alvarez és William Shockley – később elnyerte a Nobel-díjat!)

A képességtesztek nem alkalmasak a tehetség azonosítására. A tehetséget nem tesztelni kell, hanem utat engedni megjelenésének. Jelei már nagyon korán megmutatkoznak, és bármikor azonosíthatók akár megfigyeléssel is.

Az alábbi hat jellemző egyike sem a képességekre, inkább a különleges személyiségre utal:

A tehetség

- tudni szeretné, hogyan működnek a dolgok,
- kérdései szokatlanok,
- élénk a képzelete,
- összefüggéseket talál ott is, ahol más nem,
- ha valamit a fejébe vesz, azt meg is teszi,
- kitartóan megragad az őt érdeklő feladatoknál.

De hiszen lényegében minden kisgyerek ilyen, mondhatjuk! Ez a tehetség lényege: egy kisgyerek nyitottságával és a világ megismerésére irányuló belső hajtóerőjével viszonyul a világhoz – s később is megtartja ezeket a tulajdonságait, amiket a legtöbb ember felnőtt korára elveszít, illetve alulműködött.

A környezet igyekszik a gyerekeket beilleszteni a közösségbe. Ahhoz viszont, hogy ez sikerüljön, a fenti tulajdonságokat „vissza kell fogni”. Vajon megoldható-e, hogy „a kecske is jóllakjon, s a káposzta is megmaradjon”?

A KREATIVITÁS

A kreativitás alkotóerőt jelent, amely mindenkinben ott van, s a mindennapokban mindenki „használja”. A lelki egészség része, mert lehetővé teszi, hogy az ember rugalmasan és sokféle módon lásson és oldjon meg helyzeteket. Lényeges, hogy az egyén újszerű, szokatlan megnyilvánulásai már egészen kicsi korától kezdve megerősítésre találjanak, mert ezzel egész életére gondolkodásának, tevékenységének része, sőt meghatározója lesz a kreativitás.

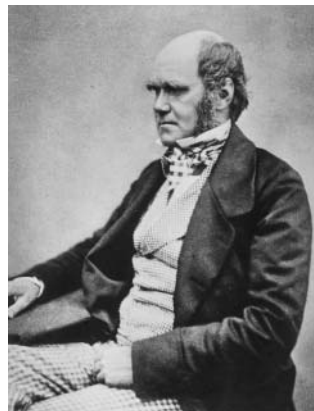
A kreativitás fogalmát legalább annyi hamis hiedelem terheli, mint a tehetségét. Sokan azt gondolják, hogy a szabályok hátráltatják a kreativitás fejlődését. (Ha ez igaz lenne, akkor a korábbi nevelési elvek alatt nem létezett volna kreativitás...) A kreativitás nem a szabálynélküliség, és nem a szabálytalanság. A kreativitás alapja a szabály – ha nincs szabály, nincs mitől eltérni. A kreatív személy képes összeegyeztetni az összeegyeztethetlent. Meglátja a

lehetőségeket. Hogy közlekedésből vett példával éljünk: nem az a kreatív megoldás, ha egy autós a forgalmi torlódásban szabálytalanul előz, kikerül, sávot vált. A szabályok megszegése nem újszerű megoldás, régóta ismert és gyakorolt eljárás. Az a kreatív, aki meglátja a szabályos keretek között a megoldást, mert ehhez újszerűen kell gondolkodnia.

Adott esetben a szabályokat meg lehet változtatni, lehet teljesen újraírni – de

ehhez is kellene szabályok, különben nem tudnánk mit megváltoztatni. A mai félreértelmezett liberális nevelési elvek mellett sokkal nehezebb kreatívvá válni, mert hiányoznak a korlátok, amik feladattá teszik az eltérő megoldásokat.

HÁBORÚBAN HALLGATNAK A MÚZSÁK

A kreatív helyzetek azok, amikor ütköztetni lehet a meglévőt egy másik megoldással, a szokásost szokatlanná lehet tenni, a határokat meg lehet kérdőjelezni, a nézőpontokat össze lehet vetni. Ezek a helyzetek egyrésztől megkívánják az ismereteket, amelyektől el lehet térni, és a szabályokat, amelyek korlátai kihívást jelentenek – másrésztől feszültséget keltenek, amelynek mértéke és elviselésének szintje egyénenként különböző – adottságoktól és környezeti hatásoktól függően.

A kreatív személyiség legfőbb jellemzője, hogy tolerálja a bizonytalanságot, a kétértelműség keltette feszültséget. Benne a szabálytalan, össze nem illő formák, helyzetek, információk, gondolatok kellemes bizsergést keltenek és nem feszültséget. Ők keresik is az ilyen helyzeteket, szeretnek feszültségben fürdőzni, a többség azonban inkább elkerülni a feszült helyzeteket.

A mindennapi életben az ember optimális feszültség szintű környezetet igyekszik kialakítani maga körül. A rend, a szabályosság, az ismétlés megnyugtató. A rendezetlenség, a szabálytalanság, az új helyzetek feszültségkeltők. A túl sok, de a túl kevés feszültség is kellemetlen. Az előbbi szorongást kelt, és menekülésre késztet, az utóbbi unalmat és ingerkeresést vált ki. Az össze nem illés, a rendezetlenség elfogadhatóbb, ha alacsony a környezetben a feszültség szintje. Vagyis: nyugodt körülmények között mindenki képes bizonyos szintű kreativitásra. Akkor jelennek meg az igazán kreatív megoldások, ha az adott környezetben elfogadják, s ha a helyzetet nem terheli teljesítményelvárás, megméretés, értékelés.

A tehetség gondozás legjobb gyakorlatában nincs teljesítményelvárás: jellemzően lehetőségeket ad, és nem vár el teljesítményt, csak tevékenységet. A hibákat információként kezeli. Csak az hibázik, aki tesz valamit: a nagy alkotók mindig több hibát követtek el, több rossz megoldást próbáltak ki, mint a kisebb kaliberű szakemberek.

A tehetségek nagy része hatéves korig vész el. Semmi nem pótolhatja tehát a korai tehetséggondozást.

A kisgyerekek megszületésétől kezdve a környezet azt tanítja, miről szól a világ. Ez a szocializáció. Ha azt látja a gyerek, hogy az egész nap lényegében cél és erőfeszítés nélküli „teszek-veszek”, később nem fogja érteni, neki miért nem sikerül semmi, s mások miért tudnak sokkal többet elérni. Ha viszont azt tapasztalja, hogy az élet lényege a céltudatos tevékenység, azért, hogy mindennap több legyen, akkor számára ez lesz a természetes. Kisgyerekkorban persze mindez játékként jelenik meg. A kicsi játékanak irányítása, a játékkörnyezet szabályozása a korai tehetséggondozás eszköze...

Polgár László módszere lényegében erre alapoz: a gyerek számára olyan környezetet alakít ki, amelyben az önfejlesztés természetes tevékenység, ezzel képességei már a korai, fogékony időszakban megalapozódnak, tudása egyre nő. Emellett tevékeny emberré válik. A korai tanulást majd egyéb tanulási helyzetekre is át tudja vinni: ez a transzfer-hatás, amely kitágítja a megtanultakat.

A tehetséggondozásnak nincs jobb gyakorlata, mint ami a kisgyerekkorban alkalmazható, s amelynek fő jellemzői:

- a fejlődés érdekében alakítja ki a környezetet,
- intenzív, tehát egy-egy területre koncentrál,
- változatos, egyénre szabott tevékenységet biztosít,
- lehetőséget ad az alkotásra, az egyéni megoldásokra,
- tevékenységet, részvételt vár, nem teljesítményt,
- az értékelés a feladatra és nem az egyénre irányul.

A hatékonyan fejlesztő környezet feladatorientált, tehát nem az egyén megmérése a cél, hanem adott feladat megoldása. A teljesítmény akkor jön, amikor a tevékenység által beérik. Ilyen – fölösleges feszültségektől mentes – környezetben mindenki csúcsra tudja fejleszteni képességeit, és meg tudja tartani a világ megismerésére irányuló vágyát.

SZABÁLYOS ÉS SZABÁLYTALAN

De miben különbözik egy átlagos kisgyerek a tehetségestől, ha a tehetség jelei szinte megegyeznek a gyermeki tulajdonságokkal? Kisgyerekkorban a megjelenő viselkedésbeli jelek esetében inkább mennyiségi, mint minőségi a különbség – de a háttérben eltérő idegrendszer azonosítható. A kiugró tehetségnél minden fenti sajátosság „a köbön” jelentkezik, s már kisgyerekként különbözik a „szabályos” és a „szabálytalan” tehetség. A szabályos tehetségek könnyebben kezelhetők, jobban irányíthatók, beilleszkedésük zökkenőmentesebb. Az említett környezetben lényegében mindenkiből lehet szabályos tehetséget fejleszteni.

A szabálytalan tehetségnél azonban „beépítetten” jelen van a kreatív működés. Ők azok, akiket a szakirodalom a „big-C”-vel (creativity),

nagy kreativitással ír le. Ami mindenkiben megvan és könnyen fejleszthető, az a „little-c”. A természetes kreativitással a szabályos tehetség kiemelkedő alkotásokra képes. A „big-C” azonban minőségileg különbözik. Erre mondja Seneca, hogy „nincsen zseni némi őrültség nélkül”.

A neurológiai alapú teljesítményzavarok, mint a specifikus tanulási zavar (diszlexia, diszkalkulia stb.), a figyelemzavar, a hiperaktivitás a szokásostól eltérő információfeldolgozást jelent. A kiemelkedő alkotók körében inkább szabály, mint kivétel, hogy ilyen neurológiai eltérést mutattak (lásd a bevezetőben Werner von Braun, Yeats, Anatole France, Edison, Tesla, Darwin példáját).

A neurológia eredetű teljesítményzavarok a zsenialitás alapjai lehetnek – de sajnos ez nem azt jelenti, hogy minden tanulási, figyelem- és/vagy hiperaktivitás-zavarral küzdő egyén zseni lehet. Különösen a zavarok kialakulása után csökken a teljesítmények esélye. A „big-C” kialakulásához azonban ilyen idegrendszeri sajátosságra van szükség.

Ha tehát a specifikus tanulási zavarokkal, figyelemzavarral és/vagy hiperaktivitással jellemzett gyerekek a fent ismertetett környezetben nevelkednek, alkotó tehetséggé válhatnak. A különlegesség lehetőséggé és nem zavarrá alakul. Beilleszkedésük sokkal egyszerűbb, ha szokásostól eltérő gondolkodásuk, észlelési módjuk, reakcióik irányt és tartalmat kapnak. Az ő esetükben az átlagosnál fontosabb, hogy születésüktől kezdve megkapják

- a határozott korlátokat, hogy kiépítsék belső kontrollrendszerüket,
- a türelmet, hogy egyszerre csak kevés szabályt kelljen megtanulniuk,
- az alkotásra való lehetőséget, hogy energiáik konstruktív irányba forduljanak.

Tóbiás András 11. (azóta 12.)C Arpinói hajónapló (részletek)

Rövidített és lábjegyzetelt beszámoló a 2010. évi arpinói nemzetközi Cicero-versenyről és az azt követő római kirándulásról

Az eredeti hajónapló 119 oldalból áll (az oldalak mérete 150×105 mm), készült 2010. május 6. 7.15 és 2010. május 12. 18.00 között. Megtalálható a szerzőnél, egyelőre még csak kéziratban. Az itt látható szöveg az eredetihez képest változtatást csak ott tartalmaz, ahol azt az eredeti szöveg hibája vagy a szöveggörnyezet tömörítés miatti változása elengedhetetlenné teszi.

„(...)

[Arpino]

1. nap – 5.00–16.50

2010. május 6., csütörtök, menetrendi kód: C. Szolgáltatás csoport: XV.,¹ alkoholtilalomból hátralévő napok száma:² 10.

A napokat nem elejüktől a végükig írom, hanem az előző naplóírás időpontjától az új naplóírás időpontjáig. Ennek célja a folytonos naplózás fenntartása totális kimerültség nélkül, holtidők kihasználása, konstruktív naplóvezetésre nevelés stb. (...)

A hajónapló műfajának meghatározása

(Kis belső preface, hogy még mindig ne kezdjük el...)³

zivatar 4.30, kelés 5.00. Habár ebben a műfajban volt 3.20 is már (2006, Erdély, Felsővisó), ezt az arpinói utat a kelés időpontja alapján jogosan lehetne a kisvasúttúrák közé sorolni. Ezekről a túrákról⁴ származik a hajónaplóírás hagyománya, melynek célja az utazás pontos leírása, jóval inkább, mint a személyes érzelmek megjelenítése. Tehát nem írjuk le, hogy „a Juli (nincs Juli Arpinóban) nagyon tetszik nekem”, hanem írok Juli tetteiről részleteiben, és ebből következik implicit módon, hogy Juli foglalkoztat, lt.

$$\int f'(x) \cdot f^n(x) dx = \frac{f^{n+1}(x)}{n+1}.$$

Vagy mi. A hajónapló formája átmenet a jegyzet és az elbeszélés közt.

¹ A naplóban mindennap megjelenő „menetrendi kód” és „szolgáltatás csoport” adatok a MÁV Zrt. Széchenyi-hegyi Gyermekvasútra vonatkoznak.

² Megegyezik a szerző 18. születésnapjáig hátralévő napok számával.

³ Ez előtt a cím előtt az hajónaplóban már 11 oldal található.

⁴ A magyarországi kisvasutak beutazását szolgáló túrák a '90-es évek elején. Céljuk a szerző édesapja, Tóbiás László (e szövegbeli egyéb megnevezése: Lacika) idegenforgalmi szakközgazdász szakdolgozatához – A magyarországi kisvasutak idegenforgalmi földrajzi adottságai – való anyaggyűjtés. Ezekről a túrákról az arpinói hajónaplóhoz hasonló formájú hajónaplókat írt a szerző édesanyja, Rétvári Katalin.

És a 13. oldalon már meg is kezdődik a tényleges naplóiírási tevékenység! zivatar 4.30, kelés 5.00. (...) Ferihegy 2A. Köszönés, érzékeny búcsú, csend, kezdeti közösségállapot, a tanár úrral⁵ beszélgetünk a program felépítéséről. Bizonytalan az időbeosztás, integrális programterv ☐☐ (...) Ablak mellé kérek s kapok helyet, 10A. (...) vkitől azt hallok, hogy ételt sem szabad felvinni, de Paksy Nóra tanárnő felvilágosít, hogy lehet, ezért a pogácsa felfalását elhalasztjuk. Más kajám nincs. Az egyik lány (már tudom: Klaudia) úgy néz ki, mint Vica.⁶ Rokona? majd megkérdezem. (...) Szét vagyunk szórva a gépen, ami nem is olyan nagy. Írom a napló 1.–9. oldalát, aztán Háy Jánost olvasom. A felhők alatt a táj gyönyörű, pont látszik, ahogy elérjük az olasz partokat, majd az Appenninek is látszanak. A lépcső késik, addig várunk. Ja! Reggeli volt, briós (m≈0), tea/kávét, levek→narancslé. Voltunk turbulens időjárási zónában is. (...)

Jaj, rontom itt a kronológiát, közben megkérdeztem és nem rokona [Klaudia] Vicának. Beszállás a kisbuszba. (...) Be Rómába egy építészeti igen vegyes városrészen keresztül, dugó, rugalmas közlekedés, a villamos jár? később kiderül, hogy legalábbis részben igen. Pályaudvar, jók a cassinói vonatok is, de megállapítom, hogy 12.20-kor indul egy vonat Frosinonéba. (...) Ki latint, ki kémiát tanul, én is olvasom a Tusculanæ⁷ végi összefoglalót. (...) Most fiúkkal ülök, beszélgetünk iskolai dolgokról. Békés társalgás az iskolai erőszakról, kis filozófia, aztán én is elalszom.

Szállás lesz: Sud America Hotel, Fiuggi. Verseny mikor? Az állomáson a tanár úrral nagy nehezen kikövetkeztetjük, hogy holnap 8.30 a verseny, közben a tanároknak előadások. Szombat este térzenés szabadtéri buli (...). Jó Catulli Carmina vagy valami :). Gondolkozunk, hogy kivel milyen nyelven fogunk beszélni, erős szervezés a frosinonei állomás ipari, betonozott részén a buszok közt. (...) Jó egy óra buszozás egy Zemplén-szerű hegyvonulat mellett, közben is alszom, be Fiuggiba. 3ágyas szobák → mi 3+2-be, én Ben-cével és Andrissal (velük beszélgettem a vonaton) egy szobába. Sok bútor, kevés hely, erkély, tévé, jól felszerelt fürdőszoba bidével. (...) ■

A ■ *jelek az egyes naplózási egységek végét jelzik.*

(...) Fekvés, hosszúra nyúlt naplóiírás, Dexter és Spongyabob olaszul, eső, eláll, menjünk sétálni! Hotel hotel hátán, kis delta, filmkölcsönző, Andris szerint jó kereszteződés, felfele utca, járda Ø, lilaakác ✓, szép; apácázárdák, jó nagy házak, az egyikhez fellépcsőzünk. Színes kockás falú hippiház, megtaláljuk a belvárost a hegytetőn. Akropolisz-szerű újépület, szemetes lépcső

⁵ László Levente, a pécsi Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziuma latintanára, teológus. Az arpinói versenyre Viola Anikót készítette fel. Másik két kísérőtanárunk Révészné Bartók Gertrud (Eger) és Paksy Nóra (Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium; Róbert Lili felkészítője). Az arpinói versenybizottság tévedésből Révészné Bartók Gertrud tanítványának tekintette Tóbiás Andrást, aki nyilvántartásuk szerint az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Italiano Iskola növendéke.

⁶ Bakó Alexandra Vivien, 2009 januárjától júniusáig Szarka Judit, majd 2009 október-novemberében Nagy Piroska tanárnő helyetteseként a szerző latintanára, időközben latin–angol szakos tanárjelölt a Radnótiiban.

⁷ Tusculanæ disputationes (Tusculumi eszmecsere): Cicero etikai kérdésekkel foglalkozó filozófiai műve.

alatt lelkes, ám kissé hamis zenekari próba. Grand Hotel, városi színház, kút, hivatalok a főtéren, városias kép; többirányú sikátorjárás, félelmetes lépcsők. Irány felfele, visz az út, jófele megyünk-e? (...) 21.30-kor még javában eszünk, kelés viszont 5.45! (...)

[2. nap] (...) Reggeli a sokféle ital mellett csak vaj, méz, kétszersült. Akkor úgy tűnik, elég. (...) Vissza Frosinonéba (!), el a Zemplén mellett a tegnapi-nál erdősebb utakon, vmi sínmaradvány, be Arpino alsó részébe. Parkolás, a helyszínt adó iskolában (végre!) latin nyelvű köszöntő cédulák. Be egy terembe, magyaros felszereltségű. Jön egy asszony, az első angolul beszélő olasz felnőtt, elmondja a szabályokat. Saját tollat sem lehet használni, a nevet ráírni sehova sem szabad, mindent, amit kapunk, vissza kell adni. Minden cuccunkat ki kell vinnünk a tábla elé. Mindenki kap 2 dl 70%-os körtelevet, rossz műfaj, és egy olyan kis 2 dekás cukros croissant-t, amit már reggelre is kaptunk. 9.30-kor végre kezdjük. Címmejelölés nincs, de nagy a sorköz. Két félést jelentő ige célzatos tárgyi mellékmonddal egy szövegben! 9.40-kor megéhezem, 9.50-re megeszem a croissant-t, 10.30-kor már kifejezetten rosszul vagyok. Nyomatom májból, a glikogén engedelmes, de jó kedvet nemigen ad. Valamennyire magamhoz térek, a szöveget fokozatosan megértem, kommentálok másfél oldalnál többet, de szövegeim entrópiája az éhség és fáradtság miatt rendkívül nagy. (...)

14.10-kor és 14.20-kor a lebonyolítók elsőre érthetetlen megállapításokat tesznek a hátralévő idővel kapcsolatban. Utóbbira beadom, páran még maradnak. Kedves olasz házigazdánk angol nyelven kérdez és tájékoztat, bemutatkozik, ő az ambassdor. Na, megyünk ebédelni vagy várunk? Terelnek, hát megyünk. Pecsét a kezemre, heveredős vendéglő, római cena. (...) A hátramaradt Andris, Lili, Marci is megjön. Ált. negatív tapasztalatok, „Bence dolgozata egy külön történet”. Volt egyébként a nemzetköziek közül, aki nem tudta, hogy kommentárt is kell írni. (...)

Főtér, Cicero- és Marius-szobor, versenypalakátok. (...) Szépkilátás a völgyre, alattunk szemét, alatta szép táj – megvan a vasút! Alagútból ki, viadukt, mocsárhíd, alagútba vissza. Szép kultúrmérnöki teljesítmény. (...) fel a szertintinen, előttünk szép (?) román (?) csajok (!). Tölgyfaerdő, majd újra mediterrán táj. Akropolisz: gyönyörű házak, körpanoráma, fekvés a fűben, készülődés az epikureizmusra, mert este Carpe diem disco! (...)

Érkezés 19.15 [Fiuggiba], indulunk újra a városközpontba, hogy Andris is fényképezhessen. (...) 20.30 vacsora. (...) Ki megy a Carpe diem discóba? Klaudiáék igen, menjünk, ne menjünk, mit csinálnak a maradók, fáradtak vagyunk, csak megyünk, 8 eurót ezért kiadni? Indulunk, utolérjük a népet, Klaudiáék egy főt jelent, várakozás, a zene majdnem beindul, főleg németek vannak ott, elszigetelődés; további várakozás helyett haza. Cél holnapra: jobban megismerkedni a nemzetköziekkel. Jövünk haza, kedves, szociális horvát fiúk a másik szállodából a buliba hívnak minket, Klaudiát vissza is csábítják ½2-ig, néptömeg az úton, mi hárman haza (Bencével, Andrissal), ennyit a carpe diemről, fel a saját (csak általunk használt) liftünkben a szobába, naplózás. ■

3. nap, 0.00–24.00 – 2010. május 8., szombat (...)

Jelmondatok [válogatás]: „The only thing worth investigating is human life.” (Oscar Wilde: *The Picture Of Dorian Gray*)

„A végtelen per végtelen olyan, mint a szombat este. Abból még bármi kijöhet.” (Rác Mihály: *Analízis – Sorozatok határértéke*, 2009.10.09. 14.35 k.)

(...) A tegnap mindent összevissza pakoló takarítót megrétfáljuk: az ággal elzárt szekrénybe dugjuk a kukát. 8.15 indulás busszal, megint Frosinonén át, Marco⁸ vezet minket jó angolsággal, ki egy városkába, ami ugyanilyen hegyi, mint Fiuggi és Arpino, a nevét jóval később tudjuk meg: Vico del Lazio. (...)

Minden repedésnek és lyuknak története van, itt egy szerzetes könyökölve imádkozott, hogy ellen tudjon állni két feslett életű nőszemélynek stb., a várkerületen át vissza a térre, ahonnan indultunk: 1915. május 24. tér, mi ez a dátum, ez már az olaszok hadba szállása? Kérdezem a macedónok tanárát, akivel előzőleg már beszélgettem, nem tudja, és úgy látom, érzékenyen érinti az I. világháború. A macedónok is jó fejek, a szerbekkel megértik egymást. (...)

Még további templomok, kávézó, főtemplom 3 végigfutó hajóval, kereszthajó nélkül, üveggel elzárt betlehemszerű oltárokkal a hajók végében, mintha három mellérendelt templom vagy vmi egyszikű növény lenne az épület. Fel egy kevéssé ÁNTSZ-konform közösségi romházba, pókháló, lógó vezetékek, szívélyes fogadtatás, fiatal pap köszönt minket, Marci fordít. Csak ez a kis hideg az ebéd? Ide nekem a maradékot! 10+ olajbogyó, felvágottak. De aztán jön a tegnapról jól ismert tészta, Magyarország-alakú bor-sós hús, saláta, gyümölcs, süteménytál, $\sum_{12.40}^{14.00}$ 6 fogás. Bírom. Kemény legény vagyok. (...)

Át Monte Cassinóba. (...) Pontosán rekonstruált épület a hegytetőn, új város a völgyben, szép, lugasos lépcső, kút, barokk templom, nagy (kb. 18 m) belmagasság, erősen javítja a hatást. A képek nagyon újak, majd ha 200 év múlva visszajövünk, eredetinek fognak tűnni. Gyönyörű a padlózat. Az apát a terv szerint latinul fog minket köszönteni. De mikor? Lemegyek mindezenetire a többiek egy része után a múzeumba (...)

Arpinóba érkező. 19.15, Cicero feje villog egy jó vécével bíró kávézónál, Szlovák Marci kérésére kifejti a cserkészszabályait. (...) A polgármester latin nyelvű köszöntője könnyen érthető, pénzügyi nehézségekről beszél.

(...) Az utóbbi években Arpinóban különböző nyelveket írt versek és olasz fordításaik kerültek kihelyezésre, a magyar Szűcs Géza írta, elég pesszimista. Az utolsó versszak utolsó sora egy elválasztott szó-tag⁹ (direkt), szabadvers fejreállított felhőkarcolókkal. Az unalmassá váló zenekar el, sok versenyző és helyi fellép a színpadra és elé a piazzóra, másodszor is beindul

⁸ A verseny Fiuggiban lakó résztvevőinek helyi kísérője.

⁹ Ez a megjegyzés Németh Bence személyes kérésére került a hajónaplóba.

a buli. Pont azok a számok, mint nálunk, kivéve persze a magyarokat. Egy templomhoz még felmászunk, arrafelé is kellemes a közhangulat, aztán vissza, be a buli közepére (a színpadra nem), carpe diem! Ott táncolunk, részeg olaszok megszeretnek minket, „Ungheria!”, „give me 5! give me 4!”, barátságosak, szűk háromnegyed óra intenzív bulizás, néha random körjátékok, időszakosan bejön a többi magyar is, kiváló, felfokozott hangulat. (...) Sok itteni magyar már leérettségizett latinból emelt szinten és évek óta órája sincs, másik két nyelvet tanul. (...) 00.15 hazaérés, gondolkozom a liftünk annexióján, komp-ország, komp-ország, komp-ország. (...) ■

4. nap, 02.00–22.20, 2010. május 9. Az átmenet, fordulat, zárás, nyitás napja. (...)

rugalmas napkezdés, 7.21-kor bejön Paksy Nóra tanárnő, hogy most kell kelni, mert 8.30-kor indulás már összepakolva. Azért továbbalszunk 7.44-ig, rugalmasan, no stress, pakolás, késve le a földszintre, érzékeny búcsú a liftől. Fény! Derült ég, napsütés! Barnássárga ülésű busz, alvás + Bovaryné. Érkezik Arpinóba (...) Veszek 250 g ementáli sajtot, ugyanennyi mazsolát, 165 g kekszet, 1 liter Kinley Tonikát (Domináns és Szubdomináns szörpöket nem árultak őszinte sajnálatomra). Székek tele, állnak is sokan [részvevők], osztanak narancssárga baseballsapkákat (szitázva) [szervezők] – mennyi lehet a program összköltsége? félmillió euró? Jön a szónoki verseny; mindenféle vezetők fellépnek, nagy lelkesedés, kiváló klauzulák,¹⁰ kevésbé értjük, miről van szó, leginkább a manifesztációnéről, öröm a szerbek és horvátok, bosnyákok (azok valójában Ø) csatlakozása felett, különféle változatokban szól az Örömmóda, egy öreg bácsi az anyagi nehézségekről beszél, de a versenynek fönt kell maradnia, maradjon is fenn, vigyázzunk rá! (...) 10. olasz, beszédet mond, 9. román (szerb volt különdíjas), 8. olasz, beszédet mond, 7. svájci, 6. olasz, beszédet mond, 5. német, 4. német, nagy ujjongás, jaj, csak ne, most már nehogy, mert akkor bölcsésznek kell állnom, más a magyarok közül nem merül fel, 3. olasz, 2. olasz, 1. olasz, jó. Sajtótájékoztató, beszédek, minden győztes fiút 2 római leányka, a lányokat 2 legionárius kíséri az elkerített, nagy kövekkel kirakott mély felvonulási térrészen. A győztes fiú, a 8. is: Andrea Parziale. Az, hogy egy részleges András megveri az egész csapatunkat, kicsit megalázó, de egyébként nem vártunk előre világmegváltást. (...) Bovaryné és mazsola, le Frosinonéba, ilyen sokat megyünk? Ja, be Rómába! hova? a Terminihez, akkor jó, búcsú Marcótól, kalapozás a buszvezetőnek. Végig kiváló volt a szervezés az olaszok részéről, idegeskedés és sorba állás nélkül, így reméltem.

[Róma] Be a vasútállomásra, szép gyorsvonatok várnak indulásra. (...) Két busszal mentünk. Az elsőről látjuk Viktor Emánuel írógép-szoborcsoportját, lovas szobrát, egy szökőkutat és a nemzeti bankot. Átkelés a Tiberisen (~35 m széles), komolytalanság. (...) Végre jön a 870-es. (...) szól a sofőr – aki

¹⁰ Ritmikus körmondatvégződés. Cicero retorikájában fontos szerepet töltenek be, ezek a beszéd prózaritmusának pillérkövei.

korábban sikeresen átvezette a buszt két kocsi visszapillantó tükrei közt –, hogy itt a [Szent István]-ház. Gránátalmák, citromfák, kaktusz (10 m), és mintha a Székelyföldre érkeznék: magyar nyelvű szelektív hulladék-gyűjtőt pillantunk meg! Kiadványok, dohányzástilalmat jelző táblák magyarul, öreg magyar apácák. (...)

5. nap, 00.00–22.07

Séta le a Newtonra a 44-es buszhoz, rengeteg ékszerbolt a megállónál, jön a busz, látjuk a lakásokkal kiegészített ókori színházat a Misericordia utcánál. (...) Minden buszvezető kopasz, a közlekedésben fő a határozottság, minden gyalogoslámpa 1 percig sárga. Minden Egész eltörött. Minden római épület felállványozva. (...)

Permanens probléma, hogy nem nézünk meg semmit rendesen, (...) de mi büszkén fényképezünk hátul, ennek fő kezdeményezője Andris. Egy fórum az Írógép oldalán teljesen ki is marad. Át a zárt részre, ISIC carddal ingyen, be a 3-4 méter szemétből kibontott forumra (...), ma is működő templomok; a Capitolium távlati képe, szobortöredékek – legjobbak az állat-ábrázolások; suovetauri-áldozati¹¹ dombormű, (...) Vesta-szüzek temploma, újabb adalékok élve eltemetésük okairól és módjairól, Romulus háza Ø már meg, sírja érdektelen. Traianus-diadalív, felső rész, gyönyörű kert, babalabirintus, növénytani kérdések; húszméteres mélységben lévő raktár feletti vasrácsos csoportkép. (...)

Legyen ebéd! Nem, még át a Colosseumba, sorbaállás, angol nyelvű tájékoztató a veszélyekről, fel az első emeletre, RBG legendát oszlat: a legtöbb gladiátor öregén halt meg, fegyver nélkül állat ellen csak köztörvényes bűnözőket küldtek, (...).

Bencével, Andrissal bolyongunk éhezve; én így már nem vagyok működőképes, hiába lép itt a jobb lábával Marcus Aurelius lova, hiába itt a szép kilátás, átmászás a kerítésen, Capitoliumi Múzeum óriás Bacchussal, amivel Bence pózol, azonos testtartást felvéve vele, együnk! (...) A Pantheon kívülről félig felállványozva, de belülről hibátlan, teljes, egész, gyönyörű, főleg a kupola, ahol az eső beesik, királysírok, hány olasz király volt? vannak itt misék? ez tetszik eddig a legjobban a városban. (...) Utolérjük a többieket, Trevi-kút, nehézséget jelent számomra 20 Ft-ot bal kézzel a jobb vállam felett átvetni, *ut ita dicam*; beleesett a vízbe?

(...) ez a mi volutás templomunk! Mivel magas, én Isten házának érzem, hasonlóan a gótikus templomokhoz és ellentétben a 4 méter belmagasságú magyarországi barokk templomokkal. Kékben úszó égi tömeg a főhajó mennyezetén, mindenhol arany, (...) De jó, végre nem lépcsőzetesen van az oltár és van négyezet is! De rá kell jönnöm, hogy úgy van négyezet, hogy kereszthajó Ø, igazi barokk illúzió. Gyűjtünk gyertyát, aztán eloltják, zárás, 19.00. (...)

¹¹ Gyakori áldozattípus az ókori Rómában: egy disznó, egy kos és egy bika egyszerre történő feláldozása.

[6. nap] (...) Lassan indulunk, viszem a 3 euró/kg-os parmezán-márványkősajtot (...) és irány a Vatikán. Busszal le az Angyalvárhoz, onnan be a Vatikán felé. Ilyen embertömeg a Louvre-ben sem volt, ügyes kedvezménypolitikával 4 euró a jegyünk. Átvilágítás, be a festményekhez (...) Gyönyörű barokk képek, szentek kivégzése, bél kihúzása csörlőn, kis és nagy olajfestmények főleg bibliai témákkal, reneszánsz kárpitok, melyik a Júdás? jobbra át antik gyűjtemény, szobrok, néha □ rajtuk festékmaradványok. Sok férfialak fallosza, nőalak feje hiányzik. (...) Le a Sixtus-kápolnába, befogadhatatlan gyönyör, hol a részeg Noé? próbálom megemésztetni a látványt, tömeg, furakodás, mitológiai elemek, rémisztő szemű zöld ördög-Charón, még előtte megtaláltuk a latinkönyvben szereplő Iuno-szobrot. Nem lesz idő a Raffaelloképekre! (...)

Beállítás a Szent Péter székesegyház előtti sorba, galambinvázió. Az utolsó 5 dkg sajtot Ádámra és Klaudiára hagyományozom, (...) nagyon jó a kereszt-hajó, főleg a körbefutó betűs hatalmas (latin) feliratok, Tu es Petrus, balra az itt eltemetett pápák névsora, 530-ig minden pápa szent, 1054 után egyik sem. Andris: de boldogból több van, II. János Pál is az lesz, már elindult a boldoggá avatás. Andris ugye (fásori) evangélikus, ez a mai napon még fontos lesz. A Piéta gyönyörű, na de ne szaladjunk így előre: hol vannak az 1860 és 1914 között meghalt pápák eltemetve? (...)

Más kor, más műfaj: Ara Augustini Pacis.¹² Romok, előttük a rekonstruált Gestae-szöveg, az új épületben (...) a rekonstruált oltár foglal el fél emeletet. (...) Beszélgetés a Bánk bán-beli II. András formátumáról. Spanyol lépcső, (...) fenn barokk templom, lenn vár minket RBG. Andris el akar menni a Piazza del Popolóhoz, ahol Luther járt még szerzetesként Rómában. Engem is érdekel. (...) Elég egyetértő beszélgetés az Andrások közt a protestantizmusról a Popoló felé futva; 2 ikertemplom, a különbség az, hogy az egyik 8, a másik 10 szögű. Fenn a korlátnál antik szobor, középen kordon, színpad, szemben elől átjáróház nagy felirattal, mellette 1-1 templom kolostorral – észrevevesszük, hogy ezek is ikrek. Hát menjünk be jobbra, érkezés a kereszt-hajón a ≈négyezetbe, megvan a Caravaggio, ez is megfeszítéshez előkészített Szent Péter, Luther ittjártát nem meglepő módon nem hirdetik, de ez is gótikus templom! (...)

18.30, futás át az Il Gesuhoz, mert 7-kor minden bezár (...), be az Il Gesuba, megüt az ellenreformáció ereje. Bence, RBG és a tanár úr itt vannak, idő is van még, jól csináltuk. Az alakok kilógnak a képekből, arany mindenütt, helyszíni és központi állítású orgonák, karzat az egész templomban végig, L. Szent Ignác sírja, RBG unszolására LL végül tart szolid akusztikapróbát, „Magyarországról...” Boldogasszony-ének, az akusztika kiváló, mintha távolabbról jönne a hang. (...) A tanár úr kedvéért Capitolium; ilyen közel van az Isola Tiberina? Menjünk már le! (...) ?az Írógéppel szemben a sziget. A Tiberis itt zúgós, vad, gyors és hajózhatatlan. Különböző korú és állapotú kórhá-

¹² A rekonstruált augustusi békeoltár, amely egy teljes múzeumemeletet elfoglal.

zak, két kis templom; (...) A jobboldali ágban nagy zúgó, (...) feljebb viszont kicsi hajók. Nehezen, de le a partra, vízvizsgálat, bűz, ókori hídrom közepén, a sziget is hajó formájú. Metrózni szeretnénk, irány a Colosseum. (...) A Circus Maximus helyén nincs metrómegálló? De van, a holnapot szervezve megtalálom, le, kéregvasút, felsővezetékes, tele van grafitizve, Kontroll-fee-lingű kocsibelső. (...)■

7. nap, 01.00–16.30 k. (...) Szervezzük meg a tanárok megajándékozását! Tóth Kata beszél, fiú adja át! (...) Újra tetőterasz, a fiúk fényképeznek, gyönyörű a növényzet, a város is elég jól látszik, nyugágyak is vannak. Mégis lesz de. program hála istennek: San Pancrazio V. századi bazilika, it sounds awesome, majd a Garibaldi-emlékpark, -szobor és mellette a kilátóhely, ahol első nap buszoztunk. (...) Na ez [tí. a San Pancrazio] nem barokk, fehér főhajófalak, stációk és gyerekrajzok, -feliratok a mellékhajókban, Ø kereszthajó, Ø négyezet :((...), gyönyörű fakazettás mennyezet, hányszor éghetett ez le? Át a Garibaldira, nehéz, zsúfolt a buszközlekedés, végre hármaskép Andriszal és Bencével, kisebb és nagyobb tábornokfejek, megvan a kisebb fejű, nagy bajszú, szomorú Türr István, Il Garibaldino Hungarico. (...)

[A repülőtéren] körbeállunk, elbúcsúzás Tóth Katától, aki most is WizzAir-rel megy. (...) Ezentúl nézni fogok a Ferenc körúton a Patrona oldalára is. (...) A gépen nagyon kevés az ember, felszállás a tenger felé, többször időjárási turbulencia, ezért a fülfájás; vagy több Tiberis méretű folyó van Róma környékén, vagy deltája van a Tiberisnek. Holnaptól minden vagy egész máshogy lesz, vagy ugyanúgy, mint az indulás előtt. SET! (Na ezt fejtse meg a ny. olvasó.) (...) ¹³

D.a.d. IV. Idus Maias, Budapestini■

¹³ Mivel a hajónapló befejezése keretet alkot a szöveg elején található elég hosszú idézettel, ezzel együtt ebben a rövidített változatban nem közölhető, önmagában pedig kontextusát veszti. Aki kíváncsi erre a keretre, keresse fel a szerzőt!

Felnőtt- és gyerekolvasók ezrei vesztették el egy kedves írójukat. A Radnóti egy volt diákját is. Pali egész életében nagy szerepet játszott valahai iskolája; a tavalyi jubileumi évben szerencsére újból alkalma is volt elmondani, megírni például azt, hogy a család három generációja járt e falak közé. Pali mindig jött, ha hívta az iskola: tanítani, előadást tartani, kuratóriumba, öregdiák találkozóra.

Irodalmi munkássága mellett e lapokon feltétlenül említést kell, hogy kapjon valaha volt ifivezetői élete is. Akik a 70-es években voltak a Radnóti-ban úttörő korúak (általános iskolások, ma azt mondanánk: kisgimnazisták), azok sosem fogják elfelejteni, hogy milyen is színvonalasan játszani, magas kultúra mentén bohóckodni, és nagyon bölcsen nagyon jóízűen nevetni.

A Radnóti legendás igazgatóját, Diri bácsit Pali búcsúztatta a temetésén. Akkor az iskola egy korszakát is temettük. Most egy másikat.

Egyik utolsó (internetes) beszélgetéséből következze itt egy részlet, majd három picit írásával („bélyeggel”) is búcsúzunk tőle.

MAGÁNMITOSZOK

Fodor Géza a Holmiban megjelent írásában – melyre később szeretnék még visszatérni – a magánmitológia megteremtését hangsúlyozza eddigi pályafutásoddal kapcsolatban. Rutinszerű kérdés, de izgalmas lehet: mikor döntötted el, hogy írni szeretnél, s mikor került figyelmed homlokterébe a mitológia?

Békés Pál: Amint letettem arról, hogy hajószakács legyek, mert azt tényleg nagyon szerettem volna. Szóval valamikor a gimnáziumi években. Az eleve adott érdeklődésen túl ebben nagy szerepe volt az iskolának is, a Radnótinak, ahol éppen egy tanügyi reform zajlott. A kifejezés, hogy „tanügyi reform, oktatási reform” mára olyan elkoptatott, hogy gyakorlatilag semmi értelme, ha meghallja az ember, rögtön befogja a fülét, de ott és akkor Lukács Sándor igazgató úr vezényletével valami olyasmibe vágta, ami egyedülálló volt. Kitaláltak egy majdnem szabad döntésekre épülő iskolaszervezetet, ami az akkori csontmerev rendszerben kakukktörés volt, és a 70-es évek elejének mércéjével hihetetlenül megengedő, liberális légkört teremtett, tényleg lubickolni lehetett benne. Valódi választási lehetőségek voltak – ez ma közhely, akkor meg majdnem-forradalom volt: dönthettünk, hogy mit

tanulnánk szívesen, mit nem, és így mentem én irodalom tagozatra – addig ilyesmi azt hiszem nem is létezett. Abban is szerencsém volt, hogy egy legendás tanár, Kati néni, Jobbágy Károlyné keze alá kerültem. Nemrég bukkant elő valami sok költözést látott doboz aljáról néhány gimnáziumi füzetem a lidércesen kusza jegyzeteimmel

Fotó: Valuska Gábor

és elképedtem – az azért nem akármilyen, hogy 72–73-ban Petri György és Tandori Dezső első köteteiről már szó volt az óráinkon. Aztán nyilván ez hozta, hogy egy-két évfolyamnyi különbséggel sokan végeztek ott, akikből később író lett, például Nagy András, Márton László, Sebeők János, és később is jónéhányan – úgy látszik, kedveztek a légköri viszonyok. Mindenesetre szép rendesen végigtereltek bennünket az irodalomtörténeten, nem nagyon túlzok, ha azt mondom, hogy az egyetemen sem tanultam sokkal többet, talán csak részletesebben. Szóval kaptunk egyszer egy házi feladatot épp a görög klasszikusokat tanultuk, a drámákat –, olyasfélét, hogy vázoljunk fel egy olyan konfliktust, ami a görög tragédiákra jellemző. Én meg éppen rettenően lelkesedtem a konfliktusokért meg a drámákért, nyilván mert tele volt velük az életem, így aztán írtam egy drámafelet Prométheuszról. A dialógusok Prométheusz, meg a máját tépdeső sas között zajlottak – hát elég véres-szájú párbeszédnek voltak. Teljesen magával ragadott a téma, és izgatott, hogy meg tudom-e oldani a feladványt: szabályos metrumban írni. Hát nem tudtam megoldani.

PATRICIA

Négyszemélyes kórterem volt, igazán kényelmes. Plusz tévé.

Az ablaknál Gulyás baljós köhögéssel. Vigasztalták: az ő korában lassú már a rák. Átellenben Szélyes, akit tolószékbe görbített a csúsz. Az ajtónál a két Lakatos, egyik cigány, másik nem, egyik szívbeteg, másik cukorbeteg hajléktalan.

Vérvétel, vizsgálatok, infúzió.

Ment a tévé egész nap. Összefolytak a sorozatok. Csak egy villanyozott fel mindenkit, a Pénz és gyönyör. Amikor topmodell-Patriciának választania kellett – filmproducer vagy sztárüggyvéd? – Gulyás összevitatkozott Szélyessel.

Az adás végén a szívbeteg Lakatos összerándult. Rohanva vitték az intenzívra. Nem jött vissza.

Lehozták helyette a torokbeteg Cseresnyést. Köszönés helyett belesisteregte a gégemikrofonjába: épp műtötték az adás alatt – kit választott Patricia?!

JEGYZŐKÖNYV

Helye: földszint. Jelenlevők: tulajdonosok

Képviselő: az egyetlen napirendi pont a Hornyákné.

Ácsné: csupa kosz a ház.

Szabó Vajk (Donna Tonna pizzeria KFT): vállalja, hogy esténként kitolja a kukákat.

Zomboriné: Szabó hiteltelen. A múltkor se tolt ki.

Képviselő: térjenek Hornyáknéra. Mióta nyugdíjas, nem látja el házmesteri feladatait, mégsem költözik ki.

Ácsné: kényszer-kilakoltatást javasol.

Képviselő: törvénytelen.

Szirmainé: kapjon másik lakást.

Képviselő: az felemészti a felújítási alapot.

Bakáné: vegyenek föl hitelt.

Szabó Vajk: ilyesmire nincs hitel.

Zomboriné: Szabó hallgasson. A múltkor se tolt ki.

Ácsné: javasolja Hornyákné kivégzését.

Képviselő: ha felhatalmazzák, utána néz a kivégzéssel kapcsolatos hatályos rendelkezéseknek.

A közgyűlés megadja a felhatalmazást.

A közgyűlés további érdemi indítványok hiányában feloszlik.

NAPRAFORGÓ

A szelecsénybodoki barlangrendszer víz alatti oldalágának feltárására Térmeg Albánt, Európa legtapasztaltabb barlangászát kérték fel.

Szűk, vízzel telt szifonokon nyomakodott keresztül, és hamarosan elfogta az ismerős mámor: itt előtte ember nem járt még soha.

Földalatti tóban tempózott, fölötte mérhetetlen kupola, a falakon a sisaklámpafényben csillogó cseppkódárdák. Térmeg Albán tudta: ennél többet nem nyújthat az élet.

Ekkor látta meg a falba faragott, sápadt mészkőnapraforgót. Nem a természet műve volt. Emberkézé. Ha ugyan. Taposta a vizet, szédelegve bámulta a kővirágot – ugyan ki és hogyan?

Csak abban volt biztos, ilyen életében egyszer lát az ember. Elvesztette időérzését, mire műszereire pillantott, már késő volt, nem maradt elég oxigén a visszaútra.

Tudományos diáknapiak

TUDOMÁNYOS DIÁKNAP
AZ ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓISKOLÁBAN

GONDOLATOK A SZABADSÁGRÓL

„Jöjj el szabadság! Te szűj nekem rendet,
jó szóval oktasd, játszaní is engedd
szép komoly fiadati!”

József Attila - Varga Imre szobra

2010. április 23-án, pénteken

Michelangelo: Mózes

A „bizonyosság két kőablaka”. Egyik az Isten iránti, a másik a felebarátaink iránti erkölcsi kötelezettségeket tartalmazza.

április 23-án pénteken 8 óra 45 perckor

A Tudományos Diáknapi nyitóelőadása

DR. LUDASSY MÁRIA

filozófus, egyetemi tanár
ELTE BTK Filozófiai Intézet

Testvérek-e a szabadság és az
egyenlőség?

Eugène Ferdinand Victor Delacroix:
A Szabadság vezeti a népet

9 óra 50 perckor kezdődő előadások

Dr. Hermann Róbert

haditörténész, A Budapesti Hadtör-
téneti Intézet és Múzeum főtaná-
csosa

Gondolatok a szabadságharcról

Holnapy Dénes Márton

premontrei szerzetes,
Zsámbék plébánosa

A szabadság fogalma a
Bibliában és a Theológiában

Dr. Kopp Mária

egyetemi tanár, a SOTE
Magatartás-tudományi Intézetének
igazgatója

Párválasztás és gyermekvállá-
lás ma Magyarországon

Dr. Lenkovics Barnabás

a Magyar Köztársaság Alkotmány-
bíróságának bírása

Szabadság és tulajdon

Nyakas Szilárd

újságíró

A mediatisztált közszereplés
avagy a közvetítés és a befoga-
dás szabadsága

Dr. Trencsényi László

egyetemi docens,
ELTE Neveléstudományi Intézet

Szabad-e Jupiternek...?
A tanári szabadság kérdése

11 óra 05 perckor kezdődő előadások

Dr. Fülöp Márta

pszichológus, egyetemi professzor

A szabadság vonzalmában és félelmében

Dr. Kádár András Kristóf

a Magyar Helsinki Bizottság társelnöke

Miért járnak jogok a jogsértőknek?
Jogvédelem a börtönökben

Szidiropuloszné

Kolczonay Katalin

középiskolai tanár, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója

„Ahol a szabadság a rend,
mindig érzem a végtelent”

Molnár Szabolcs

zenetudós, főiskolai tanár

Szabadulás, szabadtárs,
szabadság - a romantikus zene nagy témái -

Dr. Pellioniszné

Dr. Paróczai Margit

gyógyszertervező, Richter Gedeon Rt. emberierőforrás igazgató

Gondolatok a szabadságról,
ahogy az egy nagyvállalatnál
megvalósul – kutatóként,
vezetőként

Dr. Sándor Judit

jogász, bioetikus,
a CEU professzora

Az élet-politika XXI. századi
etikai kihívásai: klónok,
kimerák, szuperemberek és
az emberi DNS világa

Galambot fogtál és élsz
ha elrepül meghalsz
de ugye nem félsz?
Nem nyírod le a szárnyát?
Nem kötöd meg a lábát?
Hagyod, hogy megpihenjen
a kezében
és megsimogatod
mielőtt elrepül.

Bálint Lea
(11 éves diák)

13 óra 15 perckor előadás és filmvetítés

GROÓ DIANA

filmrendező

Testi és lelki szabadság

„Elöttem az élet”
című film vetítése

14 óra 15 perckor sportrendezvény

**Látványos kerékpáros és görkorcsolya
ügyességi verseny**

korsopartok:

1. 5-6. évfolyam
2. 7-8. évfolyam
3. 9-12. évfolyam

A rendezvény támogatói:

RICHTER GEDEON

12 óra 10 perckor kezdődő előadások

Amacziné Dr. Bíró Zsuzsa

iskolánk ny. vezetőtanára

A szabadság mint esztétikum

Dr. Bognár Gábor

állatorvos,
A Chinoin Zrt. Állatkórházának
igazgatója

Az állatkísérletekről őszintén –
beszélgetés érvekről, ellenér-
vekről

Dr. Máthé Lajos

közgazdász,
életmód- és hagyománykutató

Hagyomány és szabadság

Dr. Nádasdy Ádám

nyelvész, költő, műfordító,
egyetemi tanár ELTE BTK

Bohóc vagy Bolond?
A fordító gyötrelmes szabad-
sága

Dr. Solti István

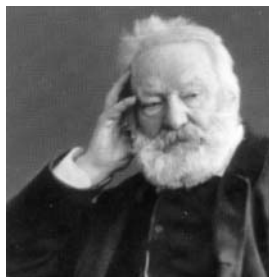
iskolánk vezetőtanára

A hétköznapi szabadsága

Dr. Vihar Judit

egyetemi docens, az ELTE BTK
Orosz Tanszék és a Károli Gáspár
Református Egyetem Japán
Tanszék oktatója

„Cseresznyeszirmok, messze
tűnt időmet, ő, felidézitek”
Japán – az ellentétek országa

Victor Hugo

Heinrich Heine

Friedrich Schiller

Tudományos diáknapi – még fiatalabbaknak

Az immár 20 éves Radnóti Tudományos Diáknapi tavaly új programként az idősebb, 10–12-es diákok tartottak előadást a rendezvényen eddig részt nem vevő 5–6. osztályosoknak. Ennek emlékére álljon itt az előadások listája, két kisdíák véleménye és részletek egy ott elhangzott előadásból.

KISDIK PROGRAMJA A TUDOMÁNYOS DIÁKNAPON

Kovács Tamás (10.A): *Sulitörténeti séta*

Wilheim Fruzsina (11.C): *Kutyakiképzés és kutyás sportok*

Csordás Ágnes: *Egy csepp magyar segítség Afrikában*

Hegyí Bori – Butkai Dániel (11.B): *A test szabadsága. Testbeszéd*

Kiss Anna – Lőrincz Ágnes – Patai-Szabó Enikő – Hátsági Anna – Ádám Laura
(10.C): *Szabadon – vadon. Állatvédelem*

Dúzs Bernadett – Stupek Katalin (11.B): *Világvége? Természeti katasztrófák*

Horváth Bea tanárnő: *Hogyan mozog, ami nem mozog?*

Bánáti Anna – Horváth Henriett – Karácsony Eszter (10.A): *Tanuljunk nyelveket!*

Polgár Balázs: *Régészet tegnap és ma*

Siegler Anna (10.A): *Drámajátékok*

Kékuti Laura – Prinz Dorka – Dési Ádám (12.B): *Harry Potter és a mitológia*

Szojka Zsófi – Császár Andrea (9.B): *Csillagászat*

Almádi Gergely (9.A): *Bolygók a naprendszeren innen és túl*

Kiss Dóra – Kardos Dóra (10.B): *Csokoládé*

Halek Fanni – Cserna Gécsa Bence (12.B): *Rekordok az állatvilágban*

Forman Ferenc (8.A): *Klímaváltozás*

Tóbiás András (11.C): *A sült battyú / Orff: Carmina Burana*

Sándor András – Nagy Domonkos – Bánáti Kende (9.B): *Az ősbüllők*

Kovács Tamás (10.A): *A mai Budapest születése*

Budaházy Lili (11.C) – Virág Andrea (11.B): *Interaktív általános vetélkedő*

Moró Anna – Sütő-Nagy Zsuzsa (11.C): *Kína magyar szemmel*

Zanathy Anna (11.B) – Szabó Hanna (11.C): *Mit jelent a szabadság?*

Mikor meghallottam a hírt, hogy idén a kisgimnazisták is részt vehetnek a Radnóti Tudományos Diáknapiakon, nagyon megörültem neki. Akkor még

csak annak, hogy van egy nap, amikor nincs tanítás, de aztán rájöttem, hogy ez tényleg érdekelt. Először mindenki a „Csokoládé”-ra akart menni, de utólag nagyon jókat mondtak a többi előadásról is. Az előadások remek hangulatban teltek. A szórakozás mellett viszont valami ragadt is ránk abból, amiket meghallgattunk. Ha más nem, legalább az előadó neve, ami már jó, mert „az iskolában szocializálódni kell”. A választék pedig nagyon nagy volt az előadások között: A kiskutyáktól a csokin és a nyelveken át az iskola történetéig.

Ferenczi Luca Sára

5 előadás volt. Az első, amin részt vettem, az iskola története volt. Ott jöttem rá, hogy az iskolát még egy kicsit se ismerem. Olyan helyeken voltunk, hogy el se tudtam képzelni, hogy egy ilyen hely tartozhat egy iskolához. Nagyon tetszett. Ez volt a legjobb program...

Orosz Máté

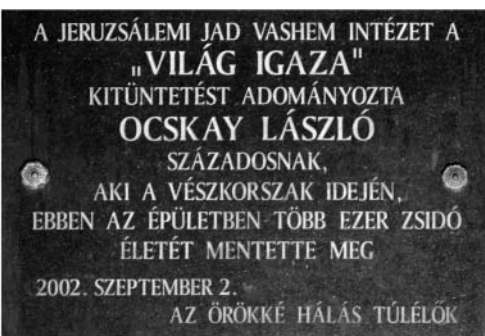
SULITÖRTÉNETI SÉTA A KAZÁNHÁZTÓL A TETŐIG¹

Az iskola építésének és háború alatti életének kalandos történetei.

...A pesti zsidó hitközség már a 19. század végén szeretett volna egy saját gimnáziumot építeni. Arra, hogy pontosan milyen és hogy kik és mit tanulhassanak benne, több ötlet született. Végül összeszedtek elég pénzt ahhoz, hogy megvegyék azt a telket, amelyen az iskola ma áll, és elkezdhessenek építkezni. Lajta Béla, akit felkértek az épület tervezésére, 1913-ban beadta a tervrajzokat, és elkezdtek az építkezést, ami aztán gyorsan le is állt. Egy évvel később egyszerűsítették a terveket, és ezek alapján folytatták az építkezést. 1915-re kész lehetett volna az épület, de az első világháború közbeszólt. A világháborút követően sem folytatódott rögtön az építkezés, Lajta Béla 1920-ban meghalt, és pénz sem volt elegendő. Két évvel később újra építkezni kezdtek, végül 1923-ban az Abonyi utca felőli részen elkezdődhetett a tanítás. De az épület még távolról sem volt készen: sehol nem álltak az imateremmel és a Dózsa György út felé eső résszel. Ráadásul a hitközség ide akarta költöztetni a lánygimnáziumot is, ezért az épület egy részét megtoldották egy harmadik emelettel. A végleges terveket – amelyek alapján a mai formájában felépítették az iskolát – Böhm Henrik és Hegedűs Ármin készítette. Újabb 3-4 leállás után végül 1932 nyár elején átadták az egész épületet. Állt az iskola...

Átlapoztuk a rengeteg tervrajzváltozatot, majd lementünk az aulába, megnéztük az eredeti festés megmaradt részletét – a színes mintákat középen a mennyezeten – és a kapukat. Az iskola előtt a kapuk kovácsoltvas és

¹ Az iskolában fel és alá sétáltunk, összeszedtem, hogy körülbelül hol, mit láttunk. Az előadás eredeti szövegéből két részlet olvasható itt. Ezúton is szeretném megköszönni Maucha Imre tanár úrnak az előadás elkészítéséhez nyújtott segítségét.

tégla díszein megkerestük a különböző ábrákat, zsidó szimbólumokat. Itt került szóba az iskola háború alatti története, és – emléktáblái mellett – Ocskay László.

Az épületben 1942-ig működött a zsidó gimnázium, amely akkor elköltözött, és az épületbe betettek egy tábornoki hivatalt, majd egy hadikórházat. Ebben az időben a zsidó férfiakat munkaszolgálatra vitték. A szerencsésebbeknek Pesten kellett dolgozniuk, a kevésbé szerencséseket elvitték a frontra. Közülük sokan nem tértek vissza. Budapesten alakult egy zsidó munkásszálad, amely német egyenruhákat javított. Ennek a parancsnoka volt Ocskay László. Kezdetben máshol dolgoztak, később Ocskay áthozta az akkor 200 emberből álló munkásszáladot ide. Itt aztán pillanatokon belül körülbelül 2500-an lettek, mert akit csak lehetett, Ocskay behozott az épületbe, kaptak igazolványt, és itt lakhattak. Közben persze javították a ruhákat, de voltak gyerekek is, és sokan voltak, akik nem dolgoztak. A munkaszolgálatos férfiak a lánytornateremben, a nők, a gyerekek és az öregek az emeleti osztálytermekben aludtak. Eleinte volt napi háromszori étkezés, zuhany, wc, orvosi felszerelés. Később a bombázások elől leköltöztek az alagsorba. Az étel egyre kevesebb lett, aztán elromlott a fűtés, végül a vízvezetékek is. Akkor – nem tudom, pontosan hol – ástak egy mély kutat a pincében, onnan volt vizük. A vécék pótlására latrinákat kellett ásni az udvaron. Mindez még csak kényelmetlenséget jelentett ahhoz a tragédiához képest, amikor a munkaszolgálatosokat elkezdték összeszedni a városban, vagonokba kényszeríteni, és elvinni a haláltáborokba. Ocskay addig-addig húzta a dolgot azzal az ürüggyel, hogy nincsen vagon, amíg a szovjetek körülzárták a várost, és nem lehetett szállítani. Ezt tehát az itt élő munkaszolgálatosok megúszták, de eljött az az időszak, amikor a nyilasok kíméletlenül gyilkoltak mindenütt. Egyszer csak (január 14-én) megrohanták az iskolát, és mindenkit felsorakoztattak az udvaron. Kiderült, hogy a Duna-partra akarják őket vinni, hogy belelőjék őket a Dunába. Ez sajnos bevett módszer volt akkor. Két ember megszökött az udvarról, és szólt a beteg fekvő Ocskaynak, aki 20 perc múlva, amikor az épület lakói még mindig az udvaron sorakoztak, megjelent egy csapat német katonával és egy írásos paranccsal. Erre a nyilasok elmenekültek. Onnantól kezdve náci német katonák őrizték a magyar nyilasok elől

a zsidókat. Ez elég abszurd jelenség volt. Egyszerűen az történt, hogy Ocskay ismert pár emberséges német tisztet, akik segítettek neki. Így mentett meg 2500 embert, amiért megkapta a *Világ Igaza* díjat, amit csak azok kapnak, akik bizonyítottan életeket mentettek a háború alatt.

Ezután jött a talán legnagyobb attrakció: a kazánház. Megnéztük a volt széntárolót. (Ha valaki a kaputól a Thököly út felé megy, lát a földön pár ablakot, nem messze a biciklitárolótól. Régen ezek voltak a szénledobó nyílások, alattuk a széntárolóval.) Végigmentünk a régi és az új kazánházakon, majd a bátrabbak alulról bekukucskálhattak a toronyba.

A mai tanári parkolóból, ahol régen a lánygimnázium tesiórái voltak, láthattuk a gránátnyomokat a falon és a volt lánybejáratot. Mindenkinek tetszett a körülbelül 30 éve itt kiásott katona története: íme egy újabb bizonyíték, milyen titokzatos iskolába járunk. Sokaknak azonnal be is indult a fantáziája, hogy hány hulla lehet még az iskola és az udvar alatt...

A matekszertár előtt megnéztük a valamikor fiú- és lánygimnáziumot elválasztó fal helyét, amit a fekete csempecsík szinte pontosan jelöl. Az innen az aula első rész volt a fiúké, a másik a lányoké. Utóbbi rövidebb szakasz volt, ezért három emeletes az iskolának ez a része. A nagylépcső kőlapjain csigákat kerestünk, és találtunk is szép számmal. A díszterem, azaz a volt zsinagóga, imaterem története is sokakat felcsigázott, különösen az álmennyezet alatt még meglévő díszítések, és az, hogy a rabbi lakásából rögtön ide nyílt egy ajtó.

A II. emelet már az ipari iskolához tartozott, itt voltak termek, amelyeket eredetileg rajz-, illetve technikateremnek építettek a tervrajzok szerint.

A harmadik emeletre csak a tető miatt másztunk föl, de megérte. Végülis az ember nem minden nap látja fölülről az iskoláját és fél Zuglót.

Kovács Tamás, 11.A

A zsidó gimnázium templomának belseje és a tóraszekrény, ismeretlen felvétele. (BTM Kiscelli Múzeum Fényképgyűjtemény)

2 keréken vagy 8 keréken...?

Ez volt a kérdés április 23-án, pénteken, egy szép tavaszi, esőmentes délutánon, miután lezajlottak a Radnóti-nap izgalmas és színes előadásai. A testnevelői munkaközösség lázas előkészítő munkával, figyelemfelkeltő plakátokkal, szórólapokkal hirdette meg a „gördülő ügyességi délutánt” (például az aulában elhelyezett biciklivel és egyéb tartozékaival, fél pár görkorcsolyával, sajnos csak ennyi volt a szertárban).

Két különböző ügyességi pálya várta a lelkes gurulókat:

- az egyik a két keréssel érkezőknek, azaz a bringásoknak készült a VUELTA SE. és Abelovszky Tamás (volt radnóti diákunk) hathatós segítségével a nagy udvar egész területét felhasználva.

A résztvevők egyenként indultak Nagy Albert tanár úr sípjelére, hiszen egyéni versenyt hirdettünk: ki tud gyorsabban és kevesebb hibaponttal vé-

gigmenni a pályán? Szlalomozás, átbújás a lécz alatt, rámpára fel- és lehajtás, vizes palack átvitele, egy kézzel kormányozás, hogy a csak a legérdekesebbeket említsük.

- a másik a több kerékkel rendelkezőknek, a 8 kerekesekeknek, azaz a görkorisoknak állított akadályokat, amiket a mindenki nagyon ügyesen legyőzött.

Itt Zimmermann Heni tanárnő szervezte a versenyt, ami a kisudvaron zajlott, sok térd- és egyéb testrészeket védő, felszerelésbe beöltözött versenyzővel. Itt is díjaztuk a leggyorsabbakat.

Mintegy 60 diákunk jött el és próbálta ki a magát ezen a sportos délutánon, ami egy kis csalódás☹ volt számunkra, hiszen mindenki tudhatott róla, a különböző plakátokról, szóróanyagokról...

Osztályok közötti versenyt is hirdettünk, kíváncsian várva melyik osztály tud több diákot mozgósítani. Ezt végül *a 8.D osztály nyerte meg Harró Ágota tanárnő* lelkes részvételével, így ők majszolhatták el a nyeremény tortát!☺

Reméljük, hogy a „gurulós délután” elnyerte tetszésüket, és a jövőben még többen csatlakoztok majd a hasonló jellegű programhoz!...

Az idén is tervezzük!!!☺☺☺

Testnevelés munkaközösség

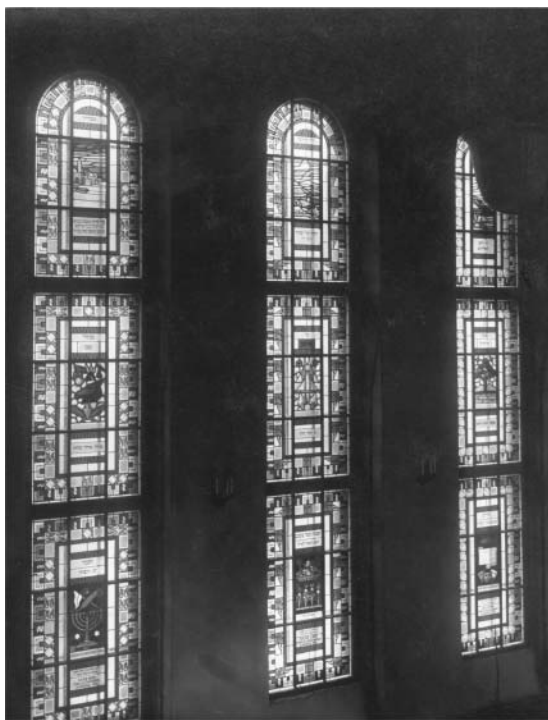
Maucha Imre

„Az iskolának is megvan a saját története”

Iskolába jövet, a kapu előtt ötödikes tanulókat látok – jegyzetfüzettel kezükben – munkálkodni. Milyen órájuk lehet? Belépve a kapun, az aulában hasonló foglalkozású ifjúsággal találkoztam Boronkai tanár úr társaságában. Mint megtudtam, társadalomismeret órájuk volt, és iskolánk történelmi múltját kutatták. Új tankönyvük 22-ik oldalán olvasható kérdésre keresték a választ: „az iskolának is megvan a saját története, ... hol keresnétek írásos forrásokat?” Feladatomnak tekintem, hogy nekik és minden későbbi radnóti diáknak, fiatalnak és öregnek, aktív és nyugdíjas kollegának megadjam a ma még kevésbé tudható választ: AZ ISKOLATÖRTÉNETI ARCHÍVUMBAN!

A zsidó gimnázium előcsarnoka, 1930. Bánó Ernő felvétele. (BTM Kiscelli Múzeum Fényképgyűjtemény)

A zsidó gimnázium templomának díszablakai, ismeretlen felvétele. (BTM Kiscelli Múzeum Fényképgyűjtemény)

A beírási naplókat, a tanulók folyamatosan vezetett anyakönyveit, a vizsga és érettségi anyakönyveket az iskola „örök időkre” megőrzi, míg sok minden mást 5, 10, 20 év után megsemmisíthet, mint például az órarendeket, névsorokat, írásbeli dolgozatokat, gazdasági iratokat stb.

A Radnótiban – ezért-azért-amazért – az elmúlt évtizedekben nem volt szokás az iratokat selejtezni, de módszeresen rendben tartani sem, így hatalmas papírhegyek – mint hiteles történelmi források – álltak rendelkezésére annak, aki már húsz évvel ezelőtt egy iskolatörténeti összefoglalót akart – harminc éves fennállásunk okán – világra hozni. Ez az elszánt kutató én lettem volna. Mint tudjuk, ilyen elkötelezettségű álmaim – húsz évvel később – valóra váltak. A rég- és közelmúltból felszínre hozott, féltve őrzött forrásértékű iratokat többségében – mint iskolatörténeti dokumentációt – rendszerbe foglaltuk, témák szerint irattartókba helyeztük és ezáltal „örök időkre” archiváltuk. És hogy a sajtótermékekből, hivatalos és magánlevelezésekből, időszaki jegyzőkönyvekből, igazgatói jelentésekből és történetünkkel kapcsolatba hozható visszaemlékezésekből, fotófelvételekből álló gyűjtemény ne juthasson ebek harmincadjára, így annak végleges helyét a kislépcsőház földszintjén, a lépcsőtől jobbra lévő helyiségben véglegesítettük.

A nagyjelentőségű események egyetlen iskolában sem múlhatnak el nyomtalanul. 2009-ben Radnóti Miklós nevével fémjelzett 50 éves születésnapunkat mi is sokféleképpen ünnepeltük meg; többek között egy jubileumi emlékkönyv kiadásával is.

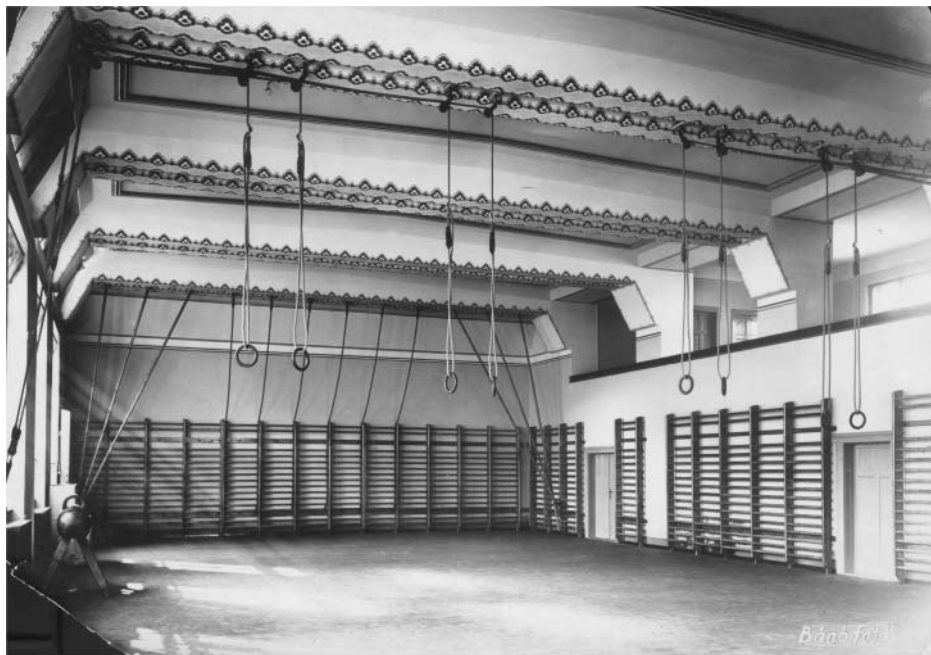
Illusztris kivitelezésű kiadványunk 638 oldalon és egy DVD lemezen őrzi most már iskolánk fél évszázados múltját és részben jelenét is. Felmerülhet a kérdés, honnan tudták e könyv szerkesztői, hogy mi történt harminc, negyven, ötven évvel ezelőtt? „Száll a rege szájról-szájra?”

Talán az élő visszaemlékezéseknek is jutott némi szerep, de korántsem lehetett elegendő. Az iskolának nemcsak saját történetük van, hanem saját irattáruk is.

AZ ISKOLATÖRTÉNETI ARCHÍVUM TELJES ANYAGÁNAK TÉMAKÖREI

1. Az épület története és a Pesti Izraelita Hitközség Alapítványi Főgimnáziumának dokumentumai (építéstörténet, második világháborús károk, államosítás, elköltözés) 1922–1952.
2. Állami Tanítónőképző Intézetből – ELTE Gyakorló Gimnázium 1948–2002.
3. ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimnázium iratai 2002-től.
4. Tantestületi tagok és egyéb iskolai dolgozók személyi anyagai 1948–2010.
5. Oktatási-nevelési tevékenység. Tantárgytörténeti dokumentáció.
6. Tanterven túli és iskolán kívüli nevelő-oktató tevékenységek (mozgalmi élet, szakkörök, szaktáborok).
7. Az iskola önmagáról. Iskola-sajtó (Meredek út, RADIR, Társalgó), osztályújságok (Csirip, Tarisznia, Kötábla, Nyelvi Búvár, Kacska), Évkönyvek (1961-től), Emlékkönyv (2009).
8. Tanulók, tanárjelöltek, öregdiákok nyilvántartása. Visszaemlékezések.
9. Tudományos Diáknapok előadásainak hanganyaga, fotóanyaga (magnó, fotó, DVD).
10. Archívum-könyvtár (tanárok, egykori diákok publikációi, Radnóti Miklós szakirodalom, pedagógia-történeti szakkönyvtár).

A zsidó gimnázium tornaterme, 1931. Bánó Ernő felvétele. (BTM Kiscelli Múzeum Fényképgyűjtemény)

AJÁNLÁSOK

Iskolánk történelmi múltjával az elmúlt évek során tanáraink, tanulók nemigen foglalkoztak. Szakdolgozat írás céljából egyedül Csanádiné Varga Katalin vette igénybe archívumunkat 2002-ben. Túlnyomó részben a volt zsidó-gimnázium egykori túlélői, vagy a gyakorlóiskolában 30–40 évvel ezelőtt érettségizett tanulók keresnek meg, főként az öregdiák találkozók apropójából. Pedig az elmúlt 50–60 év vonatkozásában bőven rendelkezünk oktatásügyi, pedagógia-történeti kuriózumokkal, titkokkal, evidenciákkal.

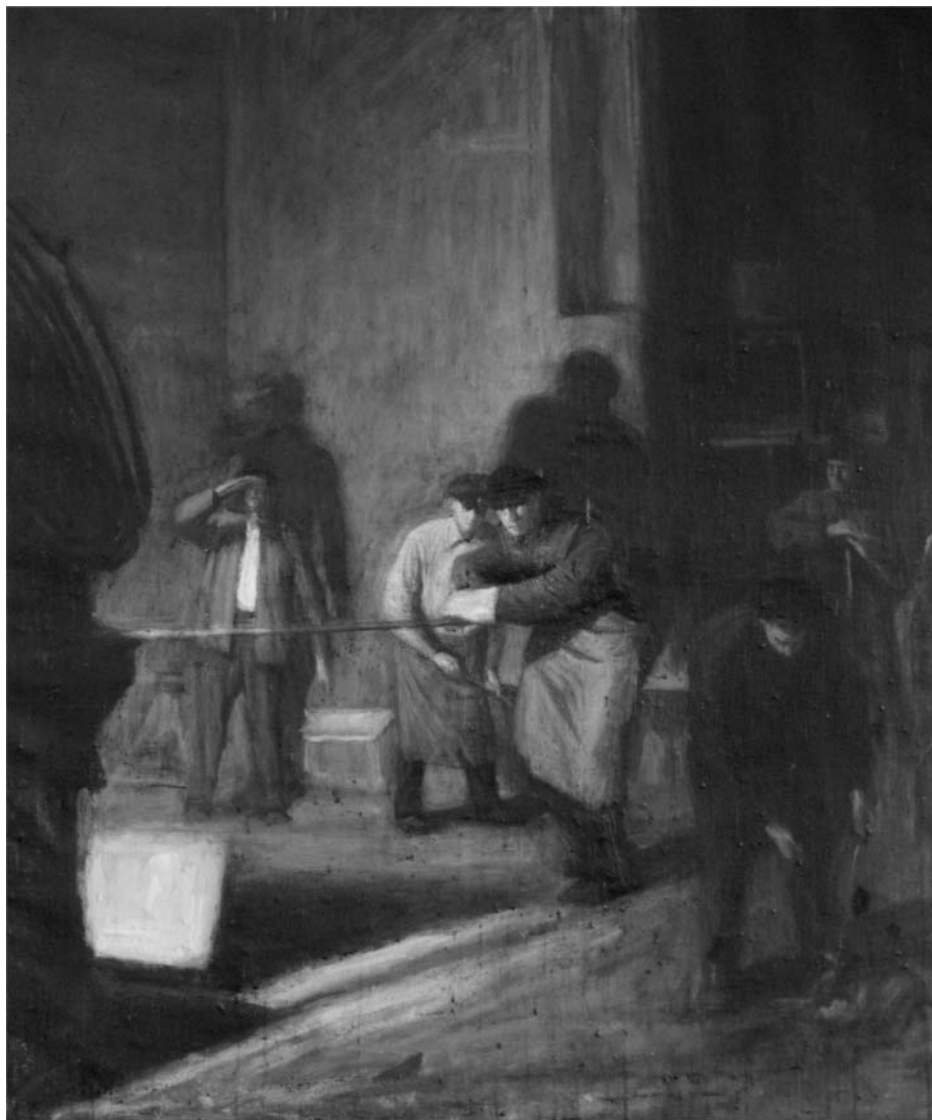
A „zsidógimnázium” alapításával, felépítésével, életével, kitelepítésével, majd államosításával és elköltöztetésével, végül, pedig visszakérésének tervével kapcsolatban bőséges dokumentáció birtokában vagyunk. Külön említésre méltó Ocskay százados iratanyaga, melynek teljes másolatát sikerült megszerezni.

Az államosított Angolkisasszonyok Tanítónőképzőjének (eredeti!) jegyzőkönyveiből meg lehetne írni a Rákosi-kor oktatástörténetét. A fizikaoktatás kérdésein túl egy huszadik századi, polgári származású, kiváló tanáregyenység életéről tudunk meg szinte mindent Huszka Ernőné, Kossuth-díjas néhai kolléganőnk emlékiratából.

És nem utolsó sorban hívnám fel a figyelmet iskolaújságjaink meglehetősen szaggatott megjelenésű, de olykor-olykor hiteles korképeket vázoló lelkivilágára.

Archivált irataink nyilvántartásba vétele – Nyakas Tünde tanárnő közreműködésével – digitálisan is megtörtént, tehát egy-egy téma keresése-kutatása a történelem szertárban – de csakis ott – megvalósítható. Minden érdeklődőt – előzetes bejelentkezés alapján – szeretettel várok.

Ismeretlen alkotó festménye
iskolánk pincéjéből

Az előző oldali kép az iskola pincéjéből került elő. Témája, stílusa alapján az 1950-es években készülhetett. Senki nem tud arról, hol függhetett régen. Helyzete ma sem megnyugtató. Mivel a múltunk része, azt szeretnénk, ha megmaradna. Iskolánk egyik karbantartó mestere, Varga László írt hozzá magyarázatot.

KOHÁSZOK?

A kérdőjel azért indokolt, mert a képről nem derül ki, hogy a bal oldali sötét tömeg mit ábrázol. Talán nem is fontos, hogy nagyolvasztó (kohó) vagy Martin-kemence, esetleg öntödei olvasztókemence. Ezek méreteihez képest az ember törpe, alig látszana.

Itt a dolgozó ember a fontos. Az ember, ahogy az 1500 °C körüli hőmérsékletű vassal-acéllal dolgozik. Az ő akarata szerint pont annyi fehéren izzó anyag folyik ki a több tonna anyagot tartalmazó kemencéből, amennyi a két öntőformába kell. Nyersvas-csapolásnál a csapolóasztalon kiépített csatornákon folyt le a vas a vagonokra helyezett kokillákba. Hogy melyiken és mennyi, azt az ember szabályozta. A Martin-kemencéből hatalmas öntőüstbe öntötték az acélt, azt követően daruval elvitték a csarnok végébe, ahol formába öntötték.

A látvány lenyűgöző, a munka nehéz és veszélyes.

Nehéz, hiszen a szerszám, amivel a csapolónyílást nyitja és zárja, nem ceruzaméretű és -súlyú. Nehéz elviselni a hőséget, amit a forró acél sugároz. Nehéz, mert nincs megfelelő anyagmozgató gép, ezért a jobb oldalon látható dolgozó kézi fogóval próbálkozik a meleg anyagot odébb tenni.

Veszélyes, mert az 1500 °C-os folyékony vas csapolás közben fröcsköl, szikrát szór. A kesztyű és a bőrkötény csak minimális védelmet nyújt. Nincs védőálarc, vagy legalább védőszemüveg, védősisak. A fröccsenő vas átéget mindent. Régen a körülmények, a lehetőségek ilyenek voltak.

Óriási méretű a munkacsarnok, melynek ablakait vastagon belepte a por. A természetes fény csak a kitört ablaküveg helyén jutott be. A csarnok légtérét betöltötte a por és a füst. A dolgozók félhomályban botladoztak a csarnokon átmenő iparvágányokon. Kerülgették a kokillákkal megrakott vagonokat, melyeket gőzmozdony mozgatótt. Nyáron a hőség, télen a hideg tette próbára az emberek tűrőképességét.

Varga László

Geibl Fanni Fruzsina, tavalyi 12.B Radnóti Miklós reményvesztésének története, avagy az idő és az élet átértékeli a dolgokat¹

A szerbiai Bor melletti munkatáborban – ahol Radnóti Miklós harmadik munkaszolgálatát töltötte, 1944-ben – az a hír terjedt el, hogy két részre osztják a tábor: az egyik része ott marad, és sorsa a biztos halál, a másik része pedig visszamegy Magyarországra. Radnótinak sikerült bekerülnie e második csoportba, és megkezdte hosszú menetelését hazafelé. Ám az őket kísérő magyar katonák és csendőrök Győr környékén (Abdán) lelőtték mindannyiukat. A *Bori notesz*, amelyet Radnóti munkaszolgálat alatt ceruzával írt tele verseivel, csak 1946 után, az abdai tömegsír exhumálása után került napvilágra.

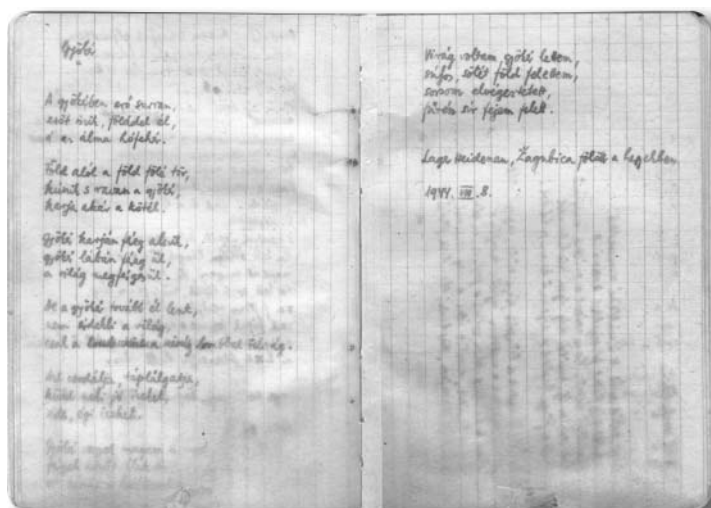
GYÖKÉR

A *Gyökér* című versben egy összetett kép jelenik meg. Ennek értelmezésén nagyon sokat gondolkodtam. Értelmezésem eléggé vitatható, én magam sem vagyok biztos benne. Szerintem a gyökér a kultúra, amely a fát, a nemzetet táplálja („a lombbal teli ág. Azt csodálja, táplálgatja, küld néki jó ízeket, édes, égi ízeket.”). Megfogalmazódik benne Radnóti nemzettudata is, melynek lényege, hogy a nemzet nem születésen, faji alapokon, hanem kulturális hagyományokon alapszik². Ezt az utolsó versszakban figyelhetjük meg: „Virág voltam, gyökér lettem”. Tehát a gyökér, a kultúra volt az, amely őt fölnevelte, és belőle költő lett, a kultúra ápolója, amely az új nemzedék(ek)et neveli föl. A költő szerepe fogalmazódik meg itt, amely ugyanúgy, mint a *Hetedik eclogában*, lassan értelmetlenné, fölöslegessé válik („fűrész sír fejem felett”, „vaksin, hernyóként araszolgatván a papíron”³). Ez a kép más oldalról mutatja be a költő nemzethez való viszonyának végét: míg a *Hetedik eclogában* a költő az, akit elhurcoltak hazájából – itt a nemzet az, amit elvesznek a költőtől, lényegében kivágásával megölik. Radnóti mindig remélte, hogy művészetével táplálja a kulturális nemzetet, és ha másért nem, verseiért vitathatatlan az idetartozása. A gyökeret azonban férgek eszik, s amit eddig táplált, a nemzetet, a kulturális hagyományt pusztítják el a feje fölül. A gyökér nem táplálhatja többé a fát, ha azt elvágják tőle.

¹ Részletek a *Bori notesz*ről írt tanulmányból.

² A Komlós Aladárhoz írt jól ismert levélre gondolok, amelyet 1942. május 17-i keltezéssel másolt be naplójába. In: Radnóti Miklós: Napló. Magvető Kiadó. Budapest, 1989. 208–212. oldal

³ Idézet a *Hetedik eclogából*.

A bori notesz egy egész folyamatot, történetet alkot. Kifinomult motívum-rendszere van, átszővi például az említett párbeszédes (dialogikus) forma és az *álom*, *ábránd* motívum. A rabokat más nem éltette, nem éltethette, mint a jövőről, a szabadságról, a hazatérésről való képzelődés. Radnóti verseiben az *álom*- és *ábránd*képek többfajta érzellemmel párosulva is megjelennek. A *Hetedik eclogában* az álom felszabadító, erőt adó. A *Levél a bitveshez* című versben az álom ráébreszti a lírai ént az otthontól való távolságra, és ez fájdalomt okoz (természetesen ez a távolság a *Hetedik eclogában* is megjelenik, de még nem párosul hozzá negatív érzelem).

Másik újra és újra felbukkanó motívum a *fa*. A *Gyökér* című vers egésze erre épül: a fa az én olvasatomban a nemzetet, mint kulturális közösséget jelképezi. Ott van ez a fa később is, de korhadt odvába már a bogár is csak temetkezni jár (*Első razglednica*).

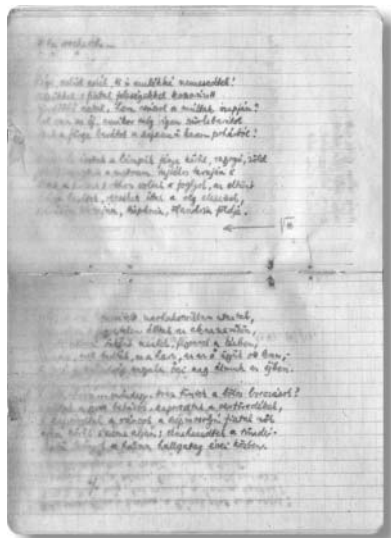
A versek egy folyamat stációiként is olvashatók. Az elején, a *Hetedik eclogában* sincs már remény, de az álmodozást, az álmot nem nevezi balgaságnak, sőt, egyedül az álom az, amely egy kis időre felszabadíthatja az embert. A *Gyökér* már kételyeket fogalmaz meg: kívágyák a fát, megölik a nemzetet. Az álom, amely a hazáról szól, mit ér a haza nélkül? Mit ér, ha nincs? Az *A la recherche...* című versben egy újabb stáció jelenik meg: még nem a teljes reményvesztés állomása, inkább valamiféle elégikus nosztalgia lengi be a verset. Az esték, amelyek elmúltak, soha vissza nem jönnek. Ami elveszett, nem fog újra felbukkanni. A költő egy régi életet sirat. Az *Erőltetett menet* című versben a kételyek kezdenek győzni a remények felett, a tragikus valóság megtöri a költőt. Bolondnak nevezi azt, aki még hisz, aki még álmodik, bolondnak nevezi saját magát. A *Razglednicákban* a remény elveszett, nincs többé. Meg fog történni minden, aminek meg kell történnie. Az idillt megsemmisíti a háború, a frontvonal már kilenc kilométeren belül van. A

tarkólövés elkerülhetetlen, a halál mindannyiukra le fog sújtani.

Olvastam már naplót koncentrációs táborból (*A 290. számú auschwitzi fogoly* Wiesław Kielartól, és Kroó László *Bölcsőm, koporsóm Buchenwald* című regényét). Mindkettő nagyon plasztikusan írja le az erkölcsi veszteségeket, illetve a halál közeli élményének átértékelődését. „Megtanulta a túlélés művészetének minden »naprakész« csínját-bínját, a fogarany, a cigaretta, a krumpli cseréértékét, illetve az emberélet értékének teljes semmibevételét.”⁴ Nagyon pontosan emlékszem a naplóból a mondat utolsó részére: a regény főhősének életét a lágeren belül pokollá tette „főellensége”, egy nagyon kegyetlen német katonatiszt.

Ez utóbbi végül elhalálozott egyfajta betegségben. Wiesław társa azonnal szólt neki, hogy most viszik el a hullát, ha szeretné, még megnézheti. Wiesław azonnal kapott az alkalmon és elment a megannyi halott közé, majd örömtáncot járt a holttest fölött.

A halál ilyen semmibevétele, a bosszúvágy nem jellemző Radnótira. Ő sosem járt volna örömtáncot senki holtteste fölött. Máshogy éli meg azokat a napokat, az ott töltött időt. Radnótiban azt becsülöm, hogy emberi tartását sosem veszítette el, értékrendszeréhez hű maradt: „*ember az embertelenségben*”.

⁴ Wiesław Kielar: *A 290. számú auschwitzi fogoly*. Kossuth Könyvkiadó. Budapest, 1978. Hátoldali ajánló.

Radnóti az egész város, avagy Showhajtás 2010

Showhajtás 2010

március 22. hétfő

Előzetes feladatok:

1. Írjtok 10 kvízkérdést a ma kapott kerületekkel kapcsolatban!

Pl. (XIV. kerület, Hősök tere)

- Hány uralkodó szobra látható a Hősök terén? (14)
- Milyen felirat található pontosan az Anonymus szobor talapzatán? (Gloriosissimi Beloe Regis Notarius)
- Olof Palménak emléktáblát állítottak a Városligetben. Ki volt ő, és mikor állították az emléktáblát? (Svéd miniszterelnök, 1987)
- Mivel van kitapétázva a második a Kertemben? (lemezbaráttal)
- Hány elefánt található a Fővárosi Állat- és Növénykert főbejáratánál? (4)

A kérdéseket és válaszokat **március 29-én** délután 3-ig küldjétek el a radnoti.jubileum@gmail.com-ra!

2. Gyűjtsetek bizonyítékokat arról, hogy a kerületek fontos a radnóti tanárok életében!

Készítsetek ezekből összeállítást/táblát/plakátot **március 30-án reggel 8-ra** az osztálytermetek ajtajára (kívülre)!

3. Készítsetek max. másfél perces reklámfilmet a kerületekről!

Leadási határidő: **március 31.**, az első óra előtt vagy után, cd-n vagy dvd-n vagy pendrive-on.

Az elkészült filmeket **április elsején** a harmadik szünetben az I. 36-os teremben, illetve a fszt. 9-esben az ötödik szünetben vetítjük le.

Showhajítás 2010

március 29. hétfő

- o A tanárok kerületi elfoglaltságáról szóló tablók KEDDEN EGÉSZ NAP megtekinthetők a nagygymnazista osztálytermek ajtajain!
- o KEDDEN a NAGYSZÜNETBEN Laukoónidesz szoborcsoport-játék! Legyetek minél több tanárral az udvaron!
- o SZERDÁN a 6. ÓRA UTÁN flashmob! Kicsőngetés után nyomban jöjjetek mind az udvarra! Hozzatok osztályfőnökeiteket is!
- o CSÜTÖRTÖKÖN a 3. óra után az 1. 36-ban, az 5. óra után a fszt. 9-ben vetítjük reklámfilmeiteket!
- o CSÜTÖRTÖKÖN a 6. óra után kapjátok meg a délutáni feladataitokat a tanári előtt! Rohangálás a városban, képes és képtelen feladatok – és egy szabad nap a láthatáron...

2-TŐL 5-IG AZ ALÁBBI FELADATOKAT KELL TELJESÍTENETEK A SIKERHEZ!
OSSZÁTKOT BE ÜVESEN MAGATOKAT ÉS AZ IDŐTÖKEIT!
MÉG BARKÉ NYERHET...

5-KOR ITT TALÁLKOZUNK:
47.517907,19.080385 (A KOORDINÁTÁK)▼

IDE HOZZÁTKOT, AMIT HOZNI KELL, ÉS MAGATOKAT:
AZ OSZTÁLY LEGALÁB 66%-ÁT, HA SZABADNAPOT IS AKARTOK A GYŐZELEM MELLÉ!
EREDMÉNYTÖRÖDÉS FÉL 6 KÖRÜL: JELENLÉVŐKET IS AKKOR SZÁMOLUNK.

I. HOZNI VALÓK:

CSEBÉLJÉTEK KI A LÁNCÉD OROSZLÁJAIT AZ ÁLLATKERT ELEFÁNTJAIKA!
FÜGADJÁTKOT ÖRÖKRE EGY KATYÚT!
HÁNY LÉPÉS A LEGRÖVIDEBB ÚT A BURGER KINGTŐL A 24-ES VILAMOS VÉGÁLLOMÁSÁIG?
HOZZÁTKOT BUDAVÁRI SIKLÓT!
HOZZÁTKOT IGÁZOLÁST, HOGY A 4-ES METRÓ MEGÁLL MAJ D AZ ÁRONYI-CHÁZÁR SARKON!
HOZZÁTKOT PISTIS!
HOZZÁTKOT A COMBINÓRA KOMBINÉT!
KI JÁRT JOBBAN? AKI HEGYET VETT GELLÉRT, VAGY AKI PARLA MENT?
MELEGÍTSETEK FÖL A HÖVÖNVOLGYET!
MÉNDJÁTKOT CSÜTÖRTÖKÖT!
TÖRÖVZSETEK HIDAT A DUNÁRA HOSZÁBÁ!
VÁLTOZTASSÁTKOT VALAKYI BÉKÁVÉ!
VEZESSETEK VILAMOSÁGOT!

3 és 4 körűt egyet be, megmutathatjátok a Gádor körüli is, ha tudjátok, hol a Gádor, és kit kell keresniük a pontozásig.

2. AZ ALÁBBI HELYEKEN 1-1 ÓRÉ / VOLT RADNÓTIS UL, ÁLL, VÁR, BUTKÁ, SÉTÁL - TEHÁT VAN, 3 ÉS 4 ÓRA KÖZÖTT. TALÁLJÁTKOT MEG ÖT! IGÁZOLÁSUL KÉRDEZZÉTEK MEG VOLT OSZTÁLYFŐNÖKÉNEK A NEVÉT, ÉRETTSGÉJTE ÉVÉT, ÉS EGY KORABELI ISCHLER ÁRÁT!

I. Vár, Sand egyetér
V. Sand társát
VI. László fűvet
VII. Állatár
VIII. Miskolc Kálmán
XIII. Sand sétán park

3. TÖLTSETEK KI ÉS HOZZÁTKOT EL A MINÉL INKÁB MEGOLDOTT MELLÉKELT TESZTET!

▼ HA VÉGREPP ELVESZTEK, HÍVÁTKOT A 30 3698568-AS SZÁMOT!

BKV Budapesti Közlekedési Zártkörűen Működő Részvénytársaság
Értékesítési Igazgatóság • Értékesítési Főosztály
1130 Budapest, Árpád u. 62. | Telefon: 06-1-8523-1100 | Fax: 06-1-8523-1142

ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnázium
Budapest
Cházár Andráss utca
1142

Tomcsányi Péter
Igazgató

Tárgy: igazolás

Tisztelt Igazgató úr!

Igazolom, hogy a 4-es metró tervezett megállója a Budapest, XIV. kerület, Ábrahám – Cházár utca kereszteződésében lesz, ezzel kedvezőtlen megközelítési lehetőséget biztosítva a Radnóti Gimnázium tanulóinak számára.

Budapesti Közlekedési Zártkörűen Működő Részvénytársaság
Üdvözléssel:
Kőrösi György
Projektigazgató

Gépkönyvtár: 06-1-8523-1142

EUROMETRO
Mérnöki Kft.

Budapest, 2010. 04. 01.
H-1143 Budapest, Zsárfás u. 18.
Telefon: (+36-1) 887-2676
Fax: (+36-1) 221-9126

ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola

Dátum:	Budapest, 2010. 04. 01.
Címzett:	ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola
Fax:	Apáti-Nagy Mariann
Küldi:	K. (2006- 100785)
Oldalszám (beleértve jelen oldalt is):	1
Oldalszám (beleértve jelen oldalt is):	1

Ha az átvételről bármilyen problémája van, kérjük, hívja a 887-2676 telefonszámon!

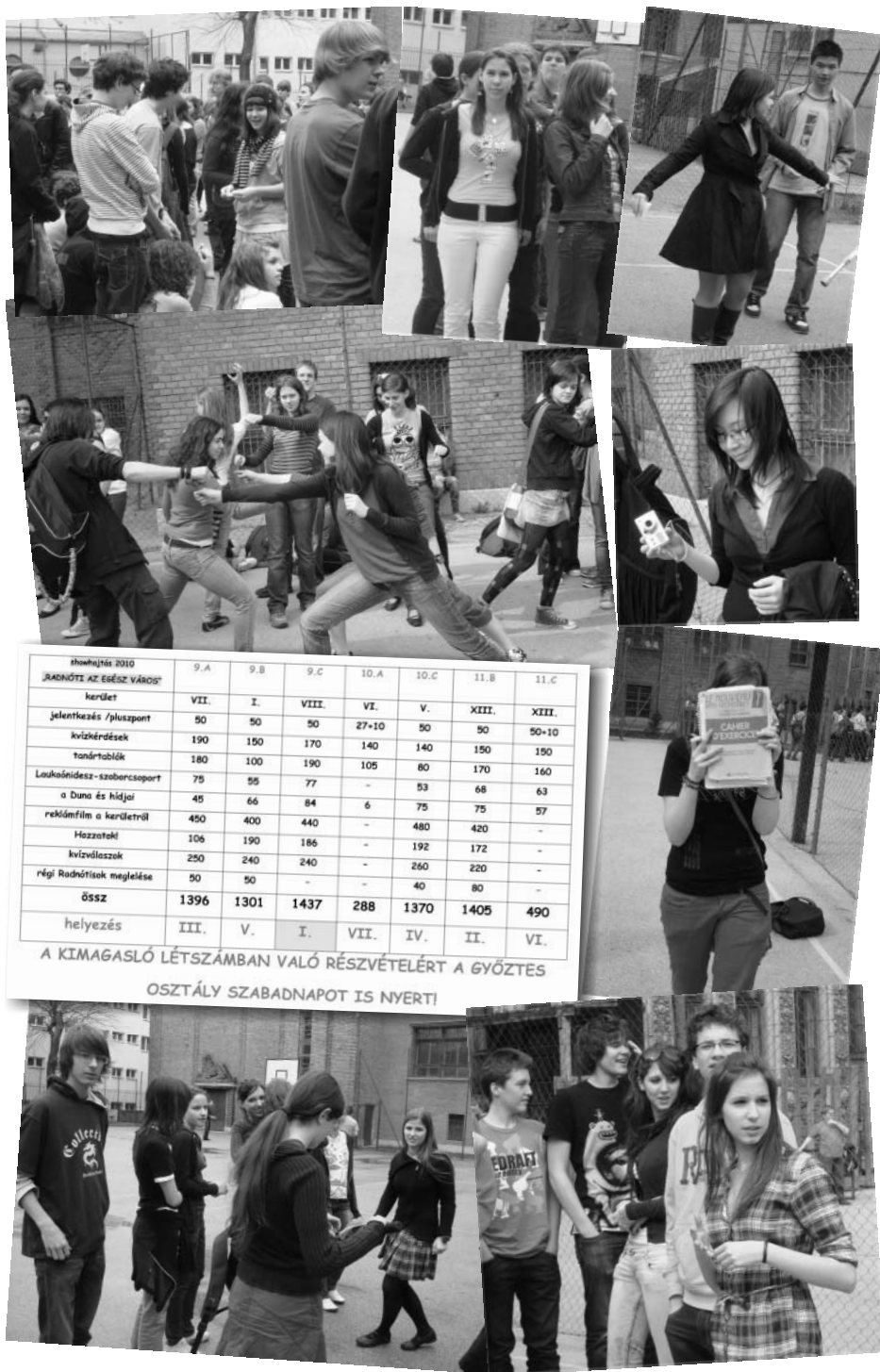
Téma: Hivatalos igazolás a Móra é megalkotásáról

Tisztelt Cím!

Megköszönjük az eddig nyújtott segítséget, hogy a Budapesti öltői Művelődési az iskola épülete előtt, a Bp. XIV. Ábrahám – Cházár Andráss utca sarkán megáll.

Üdvözléssel:
Apáti-Nagy Mariann
projektvezető, művelődési osztály

Az valami fantasztikus érzés, amikor a suliban diktálják a házit és a következő heti teendődket, te meg hátradőlve ülsz, azt gondolva: „Na nekem aztán mondhatják”. Mert tudod, rád valami más, izgalmasabb vár azokban a napokban, te nem dolgozatot fogsz írni bioszból, a felelés sem számít, te csütörtök reggel a Keleti pályaudvaron egy pécsi vonatot vársz majd, ami a francia színjátszófesztiválra visz. Imádom azt az érzést. Az valami fantasztikus.

AMIKOR NEM EGYEDÜL KELL VÁRAKOZNI

Március 18. Reggel nyolc, Keleti, teljesen egyedül.

Sosem volt erősségem a pontosság, de nem a szó konvencionális értelmében. Mindig mindenhová a megbeszélt időpontnál legalább 20 perccel korábban érkezem. Most is. No, nem baj: zene a fülbe, *Utas és holdvilág* elő – épp alkalomhoz illő –, és várakozás. Jobb is ez a kis nyugalom, nem sokat aludtam az éjjel. Eszembe jut, hogy épp egy évvel ezelőtt ugyanitt, ugyanígy – jó volt.

Ekkor látom meg Somát, kedvesen mosolyogva közeledik felém. Talán csak a nosztalgia kapott el? (Tavaly még egy színdarabban játszottunk.) A bájos álcsevejből kiderül, az AKG-s csapat oszlopos tagja lett, és ő tényleg késett, a kreatív zseniképző diákjai ugyanis már fél órával ezelőtt találkoztak – pedig ugyanazzal a vonattal utazunk. (Előrelátók.) Apró puhatólódzás a másik darabja felől, mintha még bármin is változtatni lehetne, felszínes udvarlás, szét-

válás. Találkozás legközelebb Pécsett, sokatmondó mosollyal mindkettőnk arcán, mintha a kétpercnyi formaságon kívül másról is beszéltünk volna.

AMIKOR ITTHONRÓL HAZAÉRÜNK

Március 18. Fél kettő, valahol Pécsett, már együtt.

A kabátos reggelből az átizzadt pólós kora délutánba érkezünk – hát ekkora ez az ország? Vagy talán csak a meredek kaptató ámít? Dávid Anna tanárnővel beszélgetünk: nyílt, őszinte, mintha csak egy volna közülünk, szinte megszűnni látszik a tanár-diák viszony, míg nem egyikünk egy francia poént süt el – helytelen kiejtéssel. Röpké fagyos fuvalat fut át a társaságon, Madame javít – elvégre tizenkét éve a Radnótit mindig kiemelik a remek kiejtés miatt –, a hegytetőig már csak a sulis lehet a téma. Odafönt ismerős kép, az ifjúsági ház fogad. A szemétteltepszerű kráter, akár csak tavaly, ott tátong az épület mentén, oldalról közelítve elkerülhetetlen. Nosztalgikus. Bent a dekoráció új, a hangulat régi. Egy hely, ahol a deviancia uralkodik, rengeteg nációnak csak a francia a közös nyelv, angol szót ritkán hallani. Ismerős arcok mindenütt, radnótis öregdiákok a zsűriben, a szervezésben – jó otthon lenni.

Hagyomány: a nyitóbeszédet állva hallgatjuk meg (hely már nem jut), az anyanyelvi francia nyelv öröm a fülnek. A tavalyról összeállított kisfilmben mintha egy pillanatra látnánk magunkat, legalábbis jól esik ezt képzelni. Egy nagyon impozáns közszendvics után máris az első három darab következik. Nem túl

színvonalasak, ám annál jobb érzés érteni őket. Table ronde – itt azért az angol is elő-elő bukkan –, majd este chansonok a *Billentyűben* (multifunkciós üres terem). Előtte hazakaptatunk a koleszba pulcsiért – kicsit lehűlt az idő.

AMIKOR MINDEN RÉSZLET ÖSSZEÁLL

Március 20. Délután 4, a nézők sorai közt.

Harmadnap megismerkedünk az AKG darabjával. Szociális témát dolgoz fel, mint mindig, de lenyűgöző. Vicces és ötletes, biztosak vagyunk a sikerükben. Ez nem verseny, és az AKG már amúgy is majdnem Radnóti, jó lesz ez. Az előadás után új barátságok köttetnek, nagyon nyitott mindegyikük – nyilván ők is érzik a diadalt. Másnap jövőnk mi, gyakorolni nincs hol. A radnótis találékonyság határtalan, a főtéren próbálunk hát, a bazilika előtt, harangzúgás közepette. Az emberek meg-megállnak, nem baj, csak szokjuk a közönséget, már csak éppen a kalap nem kerül ki. Minden részlet összeáll, várjuk az előadást.

AMIKOR KAPUNK HIDEGET, MELEGET

Március 21. Reggel 9, gyomor a torokban, percekben belül színpadra lépünk.

Azt hiszem, nagyon idegesítő lehetek „színésznőként”. Ha próbán valamit kritizálnak az előadásomon, csak azt mondom: persze, értem, majd élesben jó lesz. Nehéz, de legalább hozok egy kis plusz izgalmat a bemutatóra.

Stressz-pukkasztó üvöltés a színpalak mögött, a függöny felgördül, indulás. Percről percre egyre hevesebben dobog a szívem. Ahányszor meg kell szólalnom, az adrenalin az egekbe repít. A legjobb formámat hozom, de nem csak

én. Minden a megbeszéltek szerint zajlik, talán épp csak egy fél baki, arról is egyedül mi tudunk. Rendezőink örvendeznek, dicséret minden felől, bár a közönség hálája talán a magyar akcentusnak is szól a spanyol és az orosz érthetetlenség között. Hiába, mi valamit érzünk, valami hiányzott. Nem jött az a boldog öröm a taps után, mint tavaly – akkor tudtuk: ez a Pécs a miénk. A Table ronde már ad is némi alátámasztást kételyeinknek: kapunk hideget, meleget.

AMIKOR SZAKÉRTÜNK

Március 21. Délelőtt, kétségek között.

Elérkezett az eredményhirdetés napja. Nem, ezt most nem nyerjük meg, ebben biztosak vagyunk. Bár „hozzaértők” szerint – radnótisok – alapvetően két és fél értékelhető darab van, az AKG, a Radnóti, és egy elég elvont Lőwey: ebből még akármi lehet. Csoportképek készítése, csokit majszolva várjuk a folytatást. Az eredmény megdöbbenítő, a díjazott darabokat még csak számba sem vette senki. Csalódni is elfelejtünk, nevetgélve indulunk hazafelé, ez hihetetlen...

A vonatról majdnem elkésünk (az AKG-sok már berendezkedve), ráadásul hétfőn pótolni kell a biosz dogát is...

Hegyi Borbála, 12.B

Mise en scène: Bognár Péter et Bárány Márton

Joué par: Baksa Máté, Csörögi Eszter, Gábor Sára, Hegyi Borbála, Kappanyos Ilona, Katona Kristóf, Margócsy Ádám, Princz Dorka, Réthy Miklós, Somogyi Hanna

Assistante linguistique: Dávid Anna

Anyway ...
– angol színjátészó
a gálára meghívót kapott a 10.A (11.A)

**ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola
Budapest**

Szekeresné Nádudvary Ildikó, J.Tóth Judit,
rendező: Siegler Anna 10.a

Bánáti Anna, Danyi Bálint, Gantner Dániel,
Gatter Herta m.v., Horváth Henriett, Karácsony Eszter,
Katona Kristóf, Kollár Karolina, Kovács Lőrinc,
Montvai Saci, Stark Ildi, Szabó Kriszti

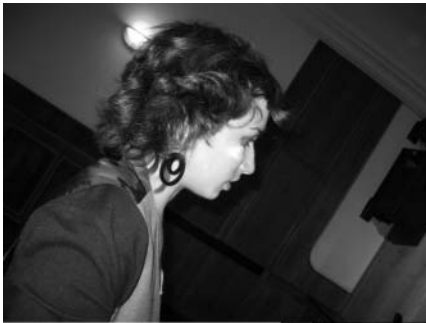

Samuel Beckett,
adaptation by Siegler Anna:

Anyway ...

♪We are the hollow men♪
 We are not even waiting for Godot
 ♪We are the stuffed men♪
 We know he won't come anyway
 ♪Shape without form
 Shade without colour♪
 We are just waiting
 And waiting And waiting
 ♪Paralysed force
 Gesture without motion♪
 Who knows?
 Something might just happen
 ♪Violent souls
 But only as the hollow men♪
 Anyway ... Shall we go?

Kizöldül a Radnóti – ír módra

Szent Patrik napi vígasságok az angol munkaközösség és a DÖK szervezésében

Egy hetedikes diák kérdése:

„Tanárnő! Mikor lesz legközelebb olyan, hogy valami más ruhába öltözünk, és mindenki mosolyog a másikra?”

2010. március 17.: az aulában hatalmas ír zászló feszül, a belépők kora reggel sorra mutatják milyen zöld ruha van rajtuk, hogy elnyerjék a vidám lóhere pecsétet füzetükbe, kézfejükre, karjukra, homlokukra. Fogynak a kvízlapok is: aki igazán sokat tud Írországról (vagy legalább megtalálja az iskola falain elrejtett válaszokat a kérdésekre), az az ír nagykövetség ajándékaiból nyerhet egyet. A szünetekben ír zene szól a rádióból (köszönet érte a technikusoknak!): Enya, Dubliners, U2 – a smaragd sziget sokféle gyöngysze-me. Készül egy nagy közös rajz is a földszinti folyosón: bárki arra járó hozzátehet a közös ír plakátunkhoz.

S ha már délelőtt melegítettünk az ír zenével, délután jöhet az igazi nyenyecség az ír kultúra régi és új szerelmeseinek: Kovács Gáborján diavetítéses előadása Szent Patrikról, Írország védőszentjéről, ezután az autentikus ír zenét játszó magyar Bran együttes koncertje, zárásul pedig a fergeteges ír táncház. Bár a lábunk néha összeakadt, a mosoly az arcokon sokatmondó volt.

2010. március 17-én az ír nemzeti ünnep apropójából ismerkedtünk

egy kicsit Írországgal, az ír kultúrával. Lesz-e folytatás? Persze, év mint év megemlékezhetnénk Szent Patrikról (valóban öltözhetünk minden évben zöldbe ezen a napon, ha eszünkbe jut). Én mint szenvedélyes utazó mégis azt gondolom, izgalmasabb lenne mindig új utakra indulni. Ebben az évben is megyünk majd valahova, tán még Írországnál is messzebbre! Gyertek, fedezzük fel együtt a világ egy újabb szegletét!

J. Tóth Judit

Bemutatkozik a 2. osztály

Már a második iskolás szeptember is mögöttünk van, s egy évnyi közös életmenny tölti meg tarisznyánkat. Hogy is indultunk tavaly tavasszal?

A 26 lelkes család elhatározta, hogy megszépíti a leendő első osztály tantervét, ami ugyan a színességéről volt ismert, de akadt benne néhány sok évtizedet szolgáló szekrény.

A szülők hatalmas szervezőmunkával új szekrényeket szereztek egy vidéki intézményből.

Könnyen megváltunk a régiektől, kaptunk helyettük sarokelemeket is tartalmazó szekrénysort, új lambériát a falra, új burkolatot a dobogóra. A jól bevált csővázás polcaink vidám függönyökkel lettel megújítva, az egyik fölöslegessé vált darab a folyosón virágtartóként működik tovább. Készültek babzsákok a töprengő órák mozgásos feladataihoz, sőt saját barkácskészletünk is lett.

Az augusztusi nagytakarításban felnőttek és leendő elsősök is szorgoskodtak, s meglett az eredmény: egy újjávarázsolt tanterem várta a legifjabb lakóit. Még a televízió munkatársai is belátogattak az első napi ismerkedésünk

Ceglédfürdő

Szüreti mulatság

órájára. Így duplán szerepeltünk az ország színe előtt: az évnyitón a díszteremben és az osztályban. Jó kezdet!

A folytatás is szépen sikerült, hamar megszokták a gyerekek az iskolás életet, kiderült, hogy jó hely a sulis. Az őszi kiránduláson már vidáman baktattunk a Városliget ösvényein és a Közlekedési Múzeum érdekes tárlói előtt.

Szüret idején elhatároztuk, hogy szekérre ülve elzötyögünk a kállói szőlőskertbe. Felkerekedtünk, és nem sokkal később már a pincelejárat előtt tolongtunk és szőlővel teli kosarainkat kínáltuk a prés nyílása felé. A gyümölcscentrifugák nehezen győzték a munkát, de kis idő múlva már a saját mustunkat kortyolgattuk, miközben nótáztunk. Majdnem olyan volt, mint egy igazi szüret. Szüret a suliban.

A betűtanulás, az írás tudományának elsajátítása nagyobb gondok nélkül zajlott, egyre több örömet jelentett az olvasgatás, a „szépírás”, a számolás. Év végére a versenyek próbái már nem jelentettek hatalmas akadályt, a népdaléneklési versenyen három elsős a döntőn is szerepelt. Rendeztünk az osztályban mesemondó és szépírás versenyt is. A jutalmul kapott kaktuszok igényes gazdákra leltek.

Az erdei iskola a tanév csúcspontját hozta, hisz ott már egy összeszkott kis közösség próbálta az önállóságot a ceglédfürdői futóhomokra épült szép épületben. A legnépszerűbb játék a számháború mintájára bonyolított szóháború volt. Anna néni fejről a *datolyapálma* szót nem volt könnyű leolvasni.

Hallgattunk madárhangot egy erősítő készülékkel, végigjártuk a tanösvényt, kézműveskedtünk: gyertyát öntöttünk, varázsceruzát készítettünk, még akadályverseny is belefért az öt napba. A rengeteg játék nagyszerű volt, sebtapaszra nem volt szükség, az esőkabát is a táskában maradt, viszont sok-sok élmény birtokosaiként érkeztünk haza.

A második osztály már könnyebb, csak az az iskolatáska ne lenne olyan nehéz...

Farkas Mária és Gózonné Adámy Anna
tanítók

Bemutatkozik az 5.A

„Ne legyen az írásunk unalmas, szokványos.
Legyen kicsit megbolondítva, mint a csirkepaprikás a körivel.”

Kedves Naplóm!

Május 28. péntek. Az első osztálytalálkozó. Nagyon izgulok, milyenek lesznek az osztálytársaim. Annyit tudok, hogy vannak régi radnótisok. ... Na, itt vagyok. Kicsit túlzigultam a dolgot. Azt hittem, hogy rajtam kívül mindenki úgy fog kinézni, mint egy tudós. Bárhonnan nézem is a dolgot, mi egy tökéletes, rendkívüli osztály leszünk.

Június 12. Most a Városligetbe megyünk az új osztályommal. ... Irtó jó volt. Szavak nélkül kellett névsorba és születési sorrendbe állnunk. Japán fociztunk, elnök-titkároztunk, és szabadon játszottunk.

Június 18. Eljött az én időm. Most indulunk beiratkozni a Radnótiba. ... Nagyon jó volt. A húgom is eljött. Elég viccesen, de rajzolt a táblára. Úgy tűnik, élvezte a beiratkozást. Velem egyetemben.

Augusztus 12. Újból a Városligetbe megyünk. Remélem, még jobb lesz, mint az előző két osztálytalálkozó. ... Igazam volt. Mármint a reményemre gondolok. Most csak az újak voltak ott, a régiek táboroznak valahol, de így is remek volt a hangulat. Nagyon elfáradtam, mégis úgy érzem, hogy tele vagyok energiával.

Kedves Naplóm!

Szeptember 1. szerda. Ofő, 55-ös terem. Sajnos végül bekövetkezett!! Elkezdődött! Csupa ismeretlen arc. Na jó, persze nem. Egy csomó osztálytalálkozó volt már. De arra már nem is emlékszem. Mindenki az ünneplő ruhájában pompázik.

Május 28. Ismerkedünk az iskolával: Saci, Lina és Lőrinc vezet minket (kis képen: rács mögött az osztály ☺)

Első órában a díszteremben volt az évnyitó. Körbenéztem. Mindenki beszélget valakivel. Miért van az, hogy mindenkinek van barátja, csak nekem NINCS!?! Na mindegy, majd lesznek... (talán!) Egyébként már mondtam, hogy most épp osztályfőnöki van? Judit néni még nem vette észre, hogy a naplómat írom! Mi lesz az ebéd?? Korog a gyomrom. Remélem, nem tökfőzelék, azt utálok. Annál rosszabb kaját! Ehetetlen! Minek is írok erről? Nem is biztos, hogy tökfőzelék lesz. Mi van, ha rántott hús? Nyami!!! De térjünk inkább vissza ide... Az a gyerek miért játszik autósat az ebédjegyével?

Holnap megyünk kirándulni. Legalább ezen a héten még nem kell tanulni...

Kedves Naplóm!

Szeptember 2. Várunk Újpest határán a buszra. Mikor végre mindenki megérkezett, és a busz is elindult, izgatottan beszélgettünk, milyen egy radnóti kirándulás. Komppal mentünk át a Dunán, és egy kemény 300 méteres séta után megérkeztünk. Felfedeztük terepet, megnéztük a csodaszép erdőt, rönköt görgettünk, szóval élveztük a szabadságunkat. De aztán természetesen, ahogy a táborokban szokás, elárasztottak minket programokkal. Szerencsére most megúsza az osztály a „természetkutató kirándulásokot”, és helyette játszottunk, leginkább is számháborúztunk. Íme, egy tudósítás:

Első meccs. A sárga csapat kisebb-nagyobb csapatokban elindult. Aztán szép sorjában lőtték ki őket. Így senki sem tudta, hogy hol vannak a kékek. Második meccs. Zöld-piros párbaj. A zöldek apró, hármas csapatokra oszolva

A kishajóra várva sikerült összeállnunk egy fényképezésre

„harcoltak”. Sikeresek voltak, mint a pirosak, s végül hatalmas fölényrel nyertek. Harmadik meccs. Sárga-kék visszavágó. Most a sárgák nyertek, a zászló megszerzésével.

Aztán megint kék és sárga csoportra osztottak minket, én először Judit nénivel voltam. Mindenkinek írni kellett három szót, ami őt jellemzi, majd a többieknek ki kellett találniuk, ki írhatta. Aztán Steller tanár úrral székfoglalóztunk. Persze a másik csapat ért el jobb eredményt benne. Jellemző...

Következő feladat: megenni a vacsorát. A húsgombócból és a paradicsomszószból az öt éves kisöcsém lakott volna jól. Na jó, viccet félretéve, még egy feladat várt ránk: kellett csinálnunk egy előadást, amiben szerepelnie kellett három teljesen különböző szónak és kelléknek, meg egy titkos mondatnak, amit a többi csapat majd megpróbál megtalálni. A mi színdarabunkban hullá voltam, és csapattársaim feltétlenül szükségesnek tartották, hogy végigvonzoljanak a földön. Ezt remek hangulatban, néha feléledő és gyakran elalvó tábortűz előtt adtuk elő.

Szeptember 3. Reggel arra ébredtem, hogy rettenetesen fázom. Egy idő után én is kimásztam a hálósákból, mert a többiek már rég öltözködtek. De aztán gyorsan vissza is bújtam. Így késtem le a reggelit. Reggeli után várt rám a pakolás: utálok csomagolni, ráadásul úgy tűnt több cuccom lett hazafelé, és sehogyan sem fért bele a hátizsákomba a cipőm. De legalább rábeszélünk Judit nénit és a tanár urat, hogy számháborúzhassunk még egyet. Sajnos többet nem lehetett, mert még meg kellett beszélnünk a holnapi akadályverseny feladatait. A szüleinknek és a tesóinknak szervezzük, és mi irányítjuk majd őket!

Persze megint gyalogoltunk a hajóállomásig. A kishajó nem volt felkészülve a népes kis csapatunkra, jó hogy el nem süllyedt. Átszálltunk egy másik hajóra, ahonnan élvezettel dobáltam a szotyoládét, egészen addig míg egy néni az alsó szintről fel nem nézett, és az arcába nem repült a szotyihéj. Az osztálytársaim szerint rossz oldalát látom a dolgoknak, de szerintem csak egy kritikus veszett el bennem. Remélem még sokszor megyünk együtt táborba, és lesz mit kritizálnom!

Kedves Naplóm!

Szeptember 4. Még tegnap megterveztük, hogy a mai családi napon csinálunk a szülőknek egy vetélkedőt. Mindenkinek tetszett az ötlet, hogy ha csak egy napra is, de mi irányíthatjuk a szüleinket.

Mikor felkeltem zuhogott. Amikor odaértünk a Hajógyári szigetre még mindig esett az eső. A parkolóban összegyűlve álltunk (gyerekek és a felnőttek) és beszélgettünk, mindenki aggódott a borús idő miatt. De mikor elindultunk a csúszdapark mögötti rét felé, hál' istennek elállt az eső. Elsőként a felnőttek és a gyerekek külön csoportot alkottak, a feladat pedig az volt, hogy miután vakon megfogták két ember kezét, ki kellett magukat bogozni, anélkül hogy elengedték volna egymást. Természetesen mi gyerekek lettünk előbb készen. Sokkal☺!

Egy pár kép eddigi történelmünkéből:

- osztályunk egy lelkes kis csapata újraélesztette az akváriumot az alagsorban;
- valamint: hajókázások, a horányi tábor, és akadályverseny szüleinknek, testvéreinknek a Hajógyári szigeten.

Ezek után a szülők csapatokba álltak, és kaptak egy-egy gyerekvezetőt. Volt körülbelül tíz állomás, ahol különböző feladatokat kellett teljesíteniük, minden állomáson az osztálytársaim, illetve néhány testvér pontozott. A gyerekvezetők odavezették a csapatokat az állomásokhoz, ahol például tükörírás, puzzle darabjainak keresése a fűben, célba dobás, állókép beállítása, tárgyak kitapintása bekötött szemmel volt a feladat. A leghevesebb vitákat egy meggyماغpárna okozta, mert mindegyik szülő babzsákra tippelt. Plusz három pontot lehetett azért kapni, ha énekelve mentek az állomások között. Sokszor olyan dalokat énekeltek, amiket még soha életemben nem hallottam! Például valami mókusról, fenn a fán.

Mindenki nagyon jól érezte magát, csak a szülők panaszkodtak néha, hogy túl szigorúan pontoztunk. De hát ilyen az élet! A nyertes szülő csapat kapott egy zacskó gumicukrot, amit jószívűen szétosztottak. Összevetve szerintem ez egy nagyon vicces és szórakoztató nap volt. Bár mikor hazaértem fáradtan rogytam le az ágyra, és a szüleim se tettek másképp.

Bemutatkozik az 5.B

A nagy csapat

Hallottatok ti már a CSTSZ-ről? Nem? Nem csodálkozunk. A CSTSZ ugyanis a miénk, az 5.B-é. Na jó, eláruljuk miről van szó: a CSTSZ = Csoportos Teázó Szakkör. Minden héten egy nap (azt már nem áruljuk el, hogy mikor) órák után, aki tud, bennmarad még egy kicsit, lemegyünk a büféhez és teázunk egyet közösen. És beszélgetünk. És hogy miért lett CSTSZ? Hát azért, hogy még egy kicsit együtt lehessünk. Mert az jó. Mondhatni: „lájkoljuk”☺

Hogy miért lett ez így? Hogy jött össze ennyire jól ez az osztály? Nos, őszintén szólva, fogalmunk sincs. Mi egyszerűen csak élvezzük ezt a baráti környezetet. Ami kettőnket illeti, mindketten idén érkeztünk, úgy, hogy azt sem tudtuk, mi vár ránk. És milyen szerencse... Van, amikor jobban szereted a meglepetéseket, mint az előre megtervezett dolgokat. Mi ezzel így voltunk, és egy családiás környezetbe csöppentünk, nagyon barátságos „világba” léptünk. Mennyire jó dolog radnótisnak lenni! Itt a tanulás nemcsak kötelező, hanem élvezetes is, tele van izgalommal. Együtt izgulunk dolgozatainkért, egymásnak segítünk, ha valami nem megy. Összhangban van az osztály. De úgy látjuk, az iskola is összhangban van. A nagyobbak segítenek, nem pedig idegesítenek, és főleg nem csinálnak belőlünk bolondot. Élvezünk mindent: a közös programokat, a kirándulásokat, a rendezvényeket, a szakköröket... És mint mondtuk, akár egy jó beszélgetés is örömet tud okozni nekünk. Itt, ahol életre szóló barátságok születnek...

Mikor először találkoztunk, persze nem is sejtettük, milyen jó osztály lesz ez. Még a tanév kezdete előtt ismertük meg egymást, és az iskolát. Igaz, az „ismerkedő délután” nem sikerült túl hosszúvá, sajnáltuk is; nem tudtuk alaposan kitanulmányozni a „csapatot”. Jött azonban a tanév, és máris egy izgalmas, számunkra a vártnál is furcsább dolog: osztálykirándulás az év első hetében!!! Amikor ezt meghallottuk, majd kiugrottunk a bőrünkéből! Győr mellé, egy kis faluba utaztunk. Vének... A névből nem tudtunk következtetni semmire... Aztán – amint az szokott lenni – minden kiderült. És jó volt. Nagyon jó. Ezen a kicsiny településen rengeteg közös program, megannyi remek játék várt ránk. Elkezdtük igazából megismerni egymást, jól szórakoztunk. Nagyon kellemes hely volt Vének, a szállásunk is otthonos volt, probléma csak egy...azaz sok ezer: a szünyogok nem kímélték bennünket! De ezt is „elvakartuk”, a viszketést meg feledtették az élmények, beleértve a győri látogatást is: a bazilika látványa, az ott hallott történetek, a kiállítások.

Amikor e sorokat írjuk, csupán bő egy hónap telt el a tanévből. Ám az említetteken kívül is már sok-sok emlékezetes dolog történt velünk. De ha mindezt felsorolnánk... Nem hinnénk, hogy az évkönyvbe beleférne... Ezért is imadjuk ezt az iskolát! Ahol hetente élményekkel leszünk gazdagabbak. Ahol az emberek összetartanak. Ahol minden egységes, és tökéletes. Ez a Radnóti szerintünk!

Nagy Iván, Bogdán Gergő

ÖTÖDIKBEN

5. osztály. Visszagondolok az elmúlt tanévre, és szinte meglepően sok jó dolog ötlik fel bennem. Persze a szép vagy egyszer-egyszer a már megszépült emlék mellett volt néhány kevésbé kellemes élményem is. Ezekből írok le egy-kettőt.

A negyedik után az osztályba új gyerekek jöttek, és új tanáraink új tárgyakat tanítottak nekünk, sőt mi is „újak” lettünk. Az év elején lezajlott kirándulásokon nagyon jól éreztem magam, és szerintem egészen jól összejött az osztályunk. Ez érződött akkor is, amikor már elkezdődött a tanítás és mindenki viszonylag egész gyorsan visszazökkent az iskolai kerékvágásba. Az ötödikes tanulás a negyedikeshöz képest sokkal nehezebbnek tűnt, de azért kitartó szorgalommal, tanulással jól meg lehetett felelni az elvárásoknak. Azonban nem csupán tanáraink, hanem kistanáraink is színesítették, érdekesebbé tették, egy kicsit könnyítették is az óráinkat, például azzal, hogy újabb és újabb kisebb-nagyobb meglepetéseket találtak ki nekünk. Nagyon örültem és örülök annak, hogy félév és év végére színötös lettem. Jó érzés volt az is, amikor az Osztályszínpad vetélkedőre gyakoroltunk az osztálytársaimmal, és a jó hangulat mellett a kitartó gyakorlásunknak meglett a jutalma: második helyezést kap-

tunk a díszleteinkre. Teljesen új élményeket hozott a negyedikhez képest is szokatlan, több napos év végi osztálykirándulás. Annál fogva, hogy három napot is együtt lehetett az osztály még jobban megismertük egymást, úgy a korábbi negyedikből, mint a más iskolából érkezettek. Persze már nagyon várta mindenki a nyári vakációt, de szerintem a legtöbbünkben (bennem is) a visegrádi kirándulás szép élményként maradt meg.

A tanév végén az egyik barátom, mikor már búcsúzkodtunk, megkérdezte tőlem, hogy visszasírom-e az ötödiket. Erre én fölpillantottam, egy kicsit elgondolkodtam, mennyi minden történt is velem ebben az évben, majd visszanéztem a barátomra és azt feleltem: biztosan.

Rajkó Bence

A TAVALYI ÉVÜNK

Egyik büszkeségünk az Osztályszínpadunk,
Ahol saját darabbal indultunk.
Az egész osztállyal közösen írtuk,
S egytől-egyig mind szerepet kaptunk.

Tavaly megtartottuk a farsangot
Hoztuk a hozzáillő fánkot.
Sokan szuper jelmezekbe öltöztek,
Hiszen ez a farsang lényege.

A tavalyi évben volt sok kirándulás.
Jártunk az Esztergomi bazilikában,
Visegrádon érdekes dolgokat csináltunk,
Még régi fegyverbemutatót is láttunk.

Ne feledkezzünk meg a tanulásról sem.
Tulajdonképpen ez a sulis lényege.
Sok tanulás a dolgozatra, felelésre,
Ami sajnos nem változik idén sem.

Az év végi projekten volt sok munka.
A középkori népek, várak és a kultúra,
Kódex, szótár, naptár és a sok látogatás.
Befejeződött az év s kezdődött a nyaralás.

Végre elérkezett a várva várt nyár.
Amikor mindenki, kipihente az iskolát.
És idén is jól érzi magát –
Mi és persze a megpihent tanár ☺

Nagy Anasztázia

A TAVALYI ÉV

A tavalyi év nagyon nehéz volt, de egyben nagyon jó is. Tudom, hogy minden év után ezt mondják és már elcsépelet mondat, de a tavalyi év tényleg ilyen volt. Beilleszkedni egy új közösségbe, ahol meg kell szokni az újfajta kötelességeket és elvárásokat, új embereket megismerni és elfogadni, nem egyszerű dolog. Kezdődött olyan apróságokkal, hogy egyáltalán odatalálok-e a terembe, és folytatódott olyan nagyobb dolgokkal, hogy több óránk van, több tanárunk, többet kell tanulni és nehezebbek a házi feladatok.

Egyszerűen a beilleszkedés egy minden szempontból más közösségbe már elég nagy tényező, hogy azt mondjam, nehéz év volt.

Aztán ott voltak a tanulmányi versenyek, és a rá való készülődés, ami szintén egy nagyon nehéz, de nagyon jó oldala volt az évnek.

De ami a legjobb, hogy rengeteg új, nagyon jó barátom lett. Mert egy olyan szuper osztályba kerültem, ahol az osztály legnagyobb részével nagyon jóba vagyok, és ezt tartom ebben az évben a legjobbnak. És ami ezt teljes mértékben bizonyítja, az az év végi, felejthetetlen osztálykirándulás.

Ami még szokatlan és új volt, az a kistanárok jelenléte és tanítása. Ha bent ültek az órán, az nekem mindig egy plusz motiváció volt, hogy nekik is megmutassam, mit tudok, és mikor tanítottak, az mindig különlegességet biztosított az órának. Ez is nagyon tetszett.

Ezek voltak az első éves benyomásaim a Radnótiról és állíthatom, nagyon jó helyre kerültem és örülök neki, hogy itt vagyok. ☺

Háberman Dávid

AZ OSZTÁLYUNK, A 6.A

A tavalyi év sikeres kezdete után, mikor még mindenki óvatosan szemlélte és méregette új osztálytársait, kialakultak a jó osztályközösséghez nélkülözhetetlen barátságok.

Ezek a barátságok az idei év kezdetén is nagyon jól jöttek, hiszen a második „tanítási” napon osztálykirándulással kezdtük az évet. A jókedv, a hosszúra nyúló éjszakák, a szalonnasütés, a foci és sok más szórakozás mellett természetesen a kirándulás lényege, a tanulás is szerepet kapott.

Drégely várának és a romhányi emlékműnek a megtekintése nemcsak egy feledhetetlen élménnyel gazdagított minket, hanem egy pár lap híján betelt jegyzetfüzettel is.

A kirándulás elmaradhatatlan eleme volt a belőlünk majd kicsorduló nyári élmények elmesélése is. Az osztály minden tagja – saját tapasztalataim alapján – nehezen tömöríthető „kiselőadásban” próbálta meg összefoglalni a belőle kizúduló emlékeket. Balatonakali, Balatonfüred, Fonyód, Horvátország, Törökország és Vietnám, valamint sok más hely, tapasztalat, élmény és érdekesség került szóba. Bármilyen változatos volt is a vakáció, egyben biztos azonos a véleményünk: ez az osztálykirándulás örök élmény marad mindannyiunk számára.

De ezután menthetetlenül elkezdődött az igazi tanév. Remélni tudom csak, hogy a kiránduláson szerzett élmények kellő lendülettel szolgáltak az év kezdéséhez és az ekkor kiáramlott „adrenalin-löket” egész évi energiánkat biztosítja. Egészen biztos vagyok abban, hogy az év folyamán lesznek még ilyen „adrenalin feltöltési” lehetőségeink.

Panyi Róbert

Kedves Olvasó!

Mi most a 6.B osztályt szeretnénk bemutatni. Bevezető mondatként csak annyit, hogy ez a szöveg nem olyan, mint a legtöbb ismertető. Mi nem azt tanultuk, hogy unalmas fogalmazásokat írjunk ... Remélem senki sem ezt várja ettől a szövegtől. Kezdődjön hát a 6.B leírása. Ezennel átadom a szót Szabó Barbarának.

Hol is kezdjem, hol is kezdjem? Annyi minden történt velünk, hogy fogalmam sincs ... de azt hiszem mégis megvan! Kezdjük mondjuk a legelején ...

Mikor a 2009-es év első napján beléptem az ÚJ osztályterembe, ismerős és ismeretlen pillantások keresztüzében éreztem magam. Minden arc barátságosnak tűnt, az új osztálytársaké első, a régieké sokadik látásra is. Miközben körbenéztem, azt vettem észre, hogy mindenki vidám és izgatott. Felvillanyozta őket a tudat, hogy már felső tagozatosok, sőt mi több KISGIMNAZISTÁK vagyunk. Az első egy-két napon az új és a régi radnótisok nem nagyon teremtettek kapcsolatot egymással. Akik régen jóban voltak, azok (többnyire) most is egymás társaságát keresték. De ez már csak régi, homályos emlék. Később megismerkedtünk, közelebb kerültünk egymáshoz, és remek baráti körök alakultak ki. Azt, hogy mi ilyen osztállyá kovácsolódtunk, főképp az osztályfőnökünknek, Édua néninek köszönhetjük, aki sokat tett annak érdekében, hogy jó legyen köztünk a kapcsolat.

Ám az osztályunk nemcsak azért SZUPER, mert nagyon jól kijövünk egymással, hanem azért is, mert a tanulásban sem vagyunk utolsók. Sőt ... osztályunknak sok kiemelkedő diákja van, akik versenyeken is indulnak, például Ta Dieu My, Nguyen Hai Yen, Tran Bach Khoa és Mándoki Laci, akik a Bolyai Matematika Csapatversenyen értek el igencsak jó helyezést, és persze az osztályban vannak olyanok, akik humán tantárgyakban jók. Például a Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny körzeti fordulójában is sikerült megszereznünk az első 3 helyezést, és az országos döntőben is kiemelkedő eredményeket értünk el. De meg ne feledkezzünk azokról az osztálytársakról sem, akiknek zenéjét öröm hallgatni, mondjuk Králik Abigél, aki hegedűjátékával úgy elkápráztatta a Ki mit tud zsűrijét, hogy aranyéremmel jutalmazták, vagy Rajnai Zsuzsi és Tardos Tamás, akik fuvolázásukkal kényeztetik fülünket, de persze az osztályban mindenki tehetséges valamiben.

Annyi szép emlékem van a tavalyi évről, hogy tíz darab A/4-es papírlap is kevés lenne ahhoz, hogy mindet leírjam, ezért csak a legfontosabbakat emelem ki. Elsősorban a karácsonyi ajándékozást, és persze a farsangi bulit, aminek hangulata fergetegesre sikeredett. Aztán ott van még a Diákszínpad is, ami mindenképp említésre méltó, és nem csak azért, mert a darabunk elnyerte a zsűri tetszését és a harmadik helyen végeztünk, hanem azért is, mert nekünk ez volt a legelső diákszínpadi előadásunk, és azért jó érzés rögtön az első alkalommal ilyen helyen végezni. Az előadás után pár héttel Nagyborzsöny nevű faluba mentünk táborozni. Három napot töltöttünk ezen a fantasztikus helyen, aztán már csak az évfárró volt hátra. Az évfárró mindenki egy kicsit rosszkedvűen érkezett, mert az járt a fejében, hogy három hónapig nem fog találkozni az osztálytársaival, de persze vidámak is voltunk, hiszen egy tanulásmentes, nyugodt nyárnak néztünk elébe, amikor teljesen kipihenhetjük az előző év fáradalmait, és most újult erővel kezdhetjük a következőt immár 6.B osztályosként.

Szabó Barbara

Most pedig következze egy rövid szövegmontázs többek véleményéből.

Tavaly az első napon nagyon izgultam, hogy lesznek-e barátaim vagy sem, és hogy jó tanuló leszek-e? Mindkét problémám gyorsan megoldódott, mert az egész osztály barátságos és okos emberekből áll, és minden tanár jól magyarázza az anyagot.

Az osztály négy csoportra oszlik. Vannak a focisok, akik néha elfelejtik, hogy az iskolába tanulni járunk, és csak utána focizunk, és úgy írják át, hogy az első a foci és csak utána a tanulás. A fiúk másik csoportja az „agytrösztök”. Ők nagyon okosak és nem kell sokat tanulniuk a jó jegyért, mert úgyminden dolgozatuk ötös lesz. A lányok is két közösségben vannak. Az egyik a Csajszi csoportja, akik mindenben nevetnek. A lányok másik csoportja az „okosak”, akik szintén olyanok, mint a fiú agytrösztök.

Az eltöltött egy év alatt igazi osztályközösséggé váltunk.

Az 5. osztály legvidámabb napjai a nagybörzsönyi osztálykiránduláson zajlottak. A LEK-VÁR-LAK-ban finom dzsemeket kóstoltunk meg. Mivel a júniusi esőzések Nagybörzsönyt is sújtották, a víz teljesen elárasztotta az utakat és teherautóval tudtunk csak bejutni a faluba. Talán a legtöbbünknek ez tetszett a legjobban.

Sok kalandunk volt még a 2009/2010-es tanévben: örökbe fogadtuk a Skanzenben a Balaton-felvidék tájegységet.

Márciusban a munkásoknak segítettünk rendbe hozni a terepet. Jutalmul mindenki kapott egy tiszteletbeli családjegyet.

Sokszor voltunk színházban, múzeumban, sok érdekeset láttunk és tapasztaltunk közösen.

A 6. osztály kezdetéről szólaljon meg közülünk Siri.

A 6.B osztály. Igen. Olyan furcsa ez számunkra, mintha egy új világba csöppentünk volna. Nagyon barátságos ez a világ. Okosabbak, bölcsőbbek (és szerényebbek) lettünk, felnőttünk, nem vagyunk már 5.B osztály. Pedig milyen szép idők voltak azok!

34 fő, több mint 1000 élmény. Vácrátót. Nagybörzsöny. Kirándulások. Táborútz. Közös játékok. Annyi van, hogy szinte úszunk a csodálatos pillanatokban. Kellemes a víz. De néha véletlenül belelépünk a hideg, mély vízbe. Brrr. Megrázó élmény. Nem túl jó. De mindenkinek van ilyen...

9 hónap közösen. Nyár eleje. Évzáró. Jó érzés átlépni a már készenlétben álló küszöböt. Belépni a 6. számú házba, és azzal a tudattal álmodni egy szépet, hogy szeptemberben vár a Balaton! Pontosabban a vonat, ami elvisz a Balatonra. Ilyenkor a piros sapkában alvó Hold is nevet álmában, a csillagok kuncognak, és mindenki mosollyal az arcán alszik el.

Reggel van. Látható a Balaton partján zöldellő fűvön a harmat. Balaton! Ó igen! Végre itt! Bejárva az egész Felvidéket, szétrogyott lábakkal még mindig van erőnk az édes táborútnél énekelni, és élvezni az első közös szép és pótolhatatlan balatoni pillanatainkat.

Másnap a kellemes balatoni szellő simogatja az arcunkat. Nagy táskával, már igazi, felkészült nebulóként állunk az iskola előtt, a Balatontól már jó messzire. A Nap sugara bekísér minket az osztályterembe. Örülünk. Ismerős tárgyakkal, falakkal, termekkel találkozunk a folyosón. A teremben még hangoskodunk, mire bejön az első tanár, és elkezd mondani valamit. Izgatottság ül az osztályon az első napon. Nagy levegőt veszünk. Figyelünk ...

45 perc múlva csengetnek. Felszabadult az osztály. Széjjelmennek. Aztán újra együtt. Úgy, mint régen ...

Siri Nguyen

Ezennel véget ért a 6.B osztály beszámolója. Viszontlátásra jövőre!

A TÖKÉLETES OSZTÁLYOM

Az én osztályom tökéletes. Vannak tökéletesen okosak, és tökéletesen buták. Vannak tökéletesen kócosak, és tökéletesen jól fésültek. Itt mindenkinek tökéletes a fogsora. Akinek nem, az meg fogszabályzót kap, hogy neki is olyan tökéletes legyen, mint a többieknek. *Noéminek* mindig tökéletesen kész van a házija, *Anna* meg olyan profi módon alszik, hogy az már duplán tökéletes. A tanárok mind unják már a *Bence* okoskodásait, pedig mi tudjuk, hogy ő tökéletes. Tökéletesen elszánt minden ravaszságra. A *Gábort* tökéletesen szedi szét a tollakat, míg *Luca*, *Olívia* és *Lola* szenzációsan és tökéletesen tudják az AC/DC összes számát. *Csomor Marci* tökéletesen tud az emberek agyára menni, és *Rita* tökéletesen tud számolni. De azért *Dorcsit* se hagyjuk ki, mert ő meg oroszul tud tökéletesen. Azt szerintem már meg se kell említenem, hogy a másik *Marci*, a Tóth, meg tökéletes fizikából. *Mirtill* tökéletesen tud affektálni, amire még sokra viheti a szinkronstúdióban, *Marossy Hanna* meg mindig tökéletes munkát ad ki a kezéből. A *Fölsz Hanna* azt hiszi, hogy tökéletes. Mert az is! Tökéletesen okos. *Dóri* tökéletesen tudja már Amerika országainak fővárosait. *Tekla* tökéletesen tud futni, ha akar, ha meg nem akar, akkor tökéletesen nem fut. *Zsófinak* tökéletes alakja van, még ha nem is látszik, mert nem fitogtatja, *Maxim* meg tökéletesen mosolyog. *Vencel* tökéletesen növeszti a haját, és *Bendi* tökéletesen ping-pongozik (pardon: asztali teniszeznek). *Fruzszi* tökéletesen spárgázik, míg *Forman Balázsnak* tökéletesen mély a hangja, ami egyáltalán nem baj. A másik *Balázs*, a *Tomon* meg, szót se róla, tökéletesen tud németül. *Jakab Zoli* tökéletesen figyel az órákon, míg *Totó* tökéletesen vicces. *Kim* tökéletesen golfozik. *Tamás* tökéletesen tud kajakozni, de Matyi se maradjon ki, mert ő tökéletesen tudja mindig a választ, de mégsem jelentkezik mindig. A *Vuci* tökéletesen jó fej, *Kornél* meg tökéletesen magas. *Andor* irtó tökéletesen tud beszélni, míg *Andris* tökéletes magyarból. *Milán*, tökéletesen eligazodik a számítógépes játékok között. *Orosz Mátéről* is ejtsünk néhány szót, hiszen ő meg tökéletesen ért minden olyan tantárgyhoz, amihez sokan nem, *Dani* meg tökéletesen tud szervezkedni. És hát *Én*. Én meg mondjuk elég jó vagyok angolból. Azért nem írom azt, hogy tökéletes, mert szerénységem tiltja. Egyébként is, az osztályom tökéletes nem én. Ajaj! Azt hiszem, kihagytam valakit! Hát persze, és *Kati nénivel* mi van? Hogy is hagyhatnám ki a tökéletesen éneklő, tökéletes osztályfőnökünket? De hát az nem kérdés, hogy a

tökéletes énektanárnő tökéletesen énekel. Most jól elmondtam, hogy külön-külön mit tudunk tökéletesen, de arról még egy szót se szóltam, hogy együtt milyenek vagyunk. Együtt tökéletesen tudunk rosszkodni, de a tökéletes hangoskodáshoz is tökéletes érzékünk van. Tökéletes mézeskalácsot tudunk tökéletesen díszíteni, ami tökéletesen egyértelműen egy tökéletes teadélután alatt folyik. Tökéletesen tudunk tanárokat idegesíteni, és tökéletesen tudunk házi feladatot elfelejteni. De ezt tényleg tökéletesen. És még rengeteg dolog van, amit az osztályom tökéletesen tud csinálni. Vannak tökéletesen vidámak, tökéletesen szomorúak, és elkeserítők is. De előfordulnak gyakrabban-ritkábban tökéletesen egyértelmű, és tökéletesen kamasz dolgaink is. Tökéletesen olyanok vagyunk, mint a többi ilyen korú gyerek. De mindezek ellenére ez egy tökéletes osztály, ami tökéletesen egyértelmű, nem?

Bernát Bori

AZ OSZTÁLY

Belépek az osztályba. Ismerős arcok, ismerős plakátok, amelyeket annyiszor próbáltunk már felismerhetetlenségig csúfítani, de mindig megbuktunk vele. Azért jó közösségépítő program volt reggel hétkor papírrepülőt hajtogatni az osztályablóból. És jó érzés újra hallgatni a levelek suhogását a levegőben (a tölgyfáéit az osztályterem ablakában, valamint azokét, amiket egymásnak dobálunk acélból, hogy a terem másik végébe száműzött barátunkat informáljuk pillanatnyi életérzésünkről). És jó érzéssel tölt el, hogy újra itt vagyok az iskola falai között, és hatmilliomodszorra is féktelen erővel leronthatok a márványlépcsőn az udvarra.

Első óra: Társadalom ismeret (magyarul társi). Az osztály, mint egyetlen morajló óceán beszélget a nyári élményekről, és észre sem veszi, hogy a 36 ismerős arc között feltűnik egy 37. És mikor megunja, hogy nem hajlandó észrevenni a sok ostoba gyerek, elkiáltja magát: „Csendet”, és minden kezdődik előről. Te mit vársz egy tanévtől? Én annyit, hogy az osztály megint összekerül, az elmék megint megtelnek egyenletekkel, leterhelve annak egyéb részeit, kiszorítva helyéről a nyár boldog emlékét. Viszont van valami vidám illat a levegőben: EZ AZ OSZTÁLY! IGEN EZEK ŐK, akikkel annyi mindenben keresztül mentünk már egy év alatt...

Amit szeretek az osztályban, az, hogy vidám emberekből áll (ezért a közhelyért még megkapom tőlük a magamét) és nem hagy egyedül otthon, ahol semmit sem lehet csinálni. Egy ideig persze élvezni lehet az otthon elunt, elolvasott, elgépezett, és elgitározott időt, de rájöttem, hogy az iskola jelenti nekem a barátaimat, az életem első hosszú szakaszát, és a társadalmat... Vesztettem.

Králik Olívia

Bemutatkozik a 7.C

PÁRBESZÉD ÉNKÉVEL – KARINTHY FRIGYES NYOMÁN

Egy szép őszi nap volt. Annak is a vége. Csend volt a házban. „Végre egyedül!” – gondoltam és behunytam a szemem.

„És Rólam miért feledkeztél meg?” – szólalt meg egy hang a fejemben kicsit sértődötten.

– Már megint te, Énke?! – siránkoztam.

„Rég hallottalak.” – mondta Énke szemrehányó hangon, mintha egy kisgyerekkel beszéltem volna.

– Hát jó – sóhajtottam. – Miért jöttél?

„Csupán tudni szerettem volna, hogy milyen az új hely... az iskola.”

– Ha csak erre vagy kíváncsi... jó!

Volt egy olyan érzésem, hogy Énke most lábait lógázza valahol odabent, ahol nem látom, de érzem, hogy nem éri majd be ennyivel.

– Na jó! Június volt. Anya úgy ébresztett, hogy aznap lesz az első napom, pedig csak egy ismerkedő délután volt. Eleinte alig ismert bárki bárkit, csak

Kóspallag mellett hiába kerestük egy elhagyott vízimalom romjait.

A Csóványos tetején

ültünk és néztünk. Nagy volt a társaság, és jó fejek is voltak köztük. Az első iskolai napon aztán összeismerkedtem egy fiúval, aki nagyon szeret focizni és még sok mással. Azóta jóban vagyunk. De a kettő között eltelt egy egész nyár, és én halálra izgultam magam.

„Már az első napon tanultatok?” – kérdezte szánakozó hangon.

– Dehogy, megbeszéltünk ezt-azt, én a két mögöttem ülővel társalogtam, köztük a foci drukkerrel is. Azóta kezdek megbékélni ezzel a sporttal, mióta megismerkedtem vele. Aztán szó esett a börzsönyi kirándulásról...

„Kirándulás?! Nekem miért nem szóltál?”

– Nem volt neked elég hely a vonaton!

„Nagyon vicces. Milyen volt... NÉLKÜLEM?”

– Sikerült közös helyet találnunk az új barátaimmal. Vácon egy óráig álldogáltunk a reggeli napsütésben. Amikor háromnegyed órányi út után megérkeztünk a szállásra, össze kellett gyűjtenünk azokat, akikkel szívesen laknánk egy szobában. Nekünk jutott a legnagyobb, tizenkét ágyas szoba. Hat fényűző emeletes ágy.

„És mi mindent csináltatok együtt?”

– Sok érdekes dolgot, a lényeg mégis a második napon következett. Egy 12 kilométeres gyalogtúra egy hegycsúcsra. A fölfelé vezető ösvényen – mert egyáltalán nem lehetett útnak nevezni – a számháborúhoz hasonló játékot űztünk. A csúcson egy menedékház várt, terasszal, kisebb vendéglővel. Akinek volt erre az alkalomra tartogatott zsebpénze, vehetett magának egy kis nassolni valót. Írtunk egy kis szöveget a vendéglőbe, és indultunk tovább. Itt volt egy kis megvitatandó kérdés is a tanárok és a diákok serege között. Aki szeretett volna túrázni még pár kilométert, az tehetett egy kis kitérőt a Csóványos felé. Mit gondolsz, én kikkel tartottam?

„Mert nem voltam veled, a jobbik éned... Ezek szerint ti előbb értetek vissza a szállásra, mint a többiek?”

– Igen, több mint két óra előnyt kaptunk, amit aztán szabadidőként értelmezhetünk. Ebben a temérdek időben természetesen fociztam, és kiderült, hogy meglátszik az, ha valaki öt évig nem játszik. Annyi biztos, hogy a szobánk ajtajára rögtönzött rajzom nagyobb sikert aratott, mint a foci-tudásom.

„Még rajzolni is kellett?”

– A szobatársak neveinek kellett szerepelniük az ajtóra kirakott plakátszerűsége. Mi megtettük, ami tőlünk tellett. Próbáltam ötvözni egy rajzban az

összes érdekesnek számító foglalkozást, amit szabad időnkben űztünk. Nem volt annyira bő a képzeletbeli lista: foci, mini-biliárd, zenehallgatás a mobilunkról és póker. Akkor még nem tudtam pókerezni, de később – a barátaim jóvoltából – ezt is megtanultam.

„Lám mi mindent lehet tanulni az iskolában! És mit csináltatok az utolsó nap?”

– Gyakorlatig reggeltől délután három óráig – a busz indulásáig – szabad foglalkozásunk volt. Akinek tetszett, az métázhatótt, mi nagyrészt zsinórlabdáztunk, ameddig az időjárás engedte, valamint utolsó zsebpénzünket is elköltöttük a közeli büfében.

Amíg így elbeszélgettem lelki társammal, észre sem vettem, hogy az üres papírlap megtelt. Ekkor megérkezett testvérem is, és belekezdett saját házi feladatába, de a keze el-elkalandozott egy papírlap felé, ahova ő sem számításokat írt.

Rokolya Kornél

Bemutatkozik a 8.A

Ilyen volt az év eleji osztálykirándulásunk, avagy mindenki írt egy szót, ami eszébe jutott róla:

Szúnyogok

léghajó. :’D

zsákosember x”d tel.: 06699999777733

jújj*-* ♥

Kobiró

citromos Cösser

Boldog születésnapot!!!!!!!!!!!!!!

TEJ, LIMONÁDÉ ♥

Sok-sok takaró + hideg erkély.

...

Bobozás

Napi Jackass

elvesztették a csattunkat a Kingával, meg a Lillával! xd ☹ ♥

Csövi a folyosón xP

Aldi keresés XD

Bioshock

erkély

Kevés alvás, sok hülyeség [:

vízicsúszda

élménymedence

Csubakka haj XD

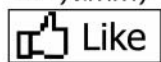
AQUAPARK

PFF

Fürdő! ^^

yummy ^ ^ .

És ilyen az osztályunk, avagy mindenki írt egy(?) szót, ami eszébe jutott róla:

Gatyázás

Mogyorózás (brokkoli XD)

Pukk! Pukk! Pukk!

Betonpuffasztó

Szárnyas póni

Szárnyatlan póni

60-AS TEREM

S. a.

Énekórák /best :D/ (Y)

10 embernek tetszik eddig

+2

csiga! _@/_"

@/" ♥ _@_

[cenzúrázva]

öcsisajt!

tesiórák!

Szotyí

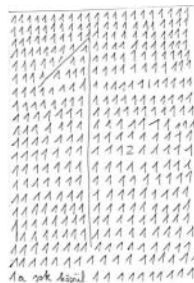
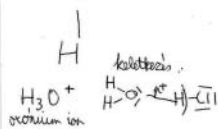
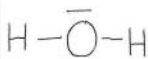
gekko family

szag

♥ vízicsata, osztály tábor ♥

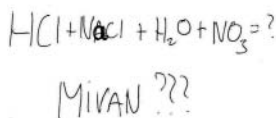
VICC!

XD

Petra

A padock alomlándzsa egy vándorló, éltető
 nap-szóró villámok egy kőszíj. Valamikor azonos
 részletek azok fogad lemminket szegél.

VANH

Kellom

8.B for ever!

Bemutatkozik a 9.A

ARANYKÖPÉSEK SZÓBAN ÉS ÍRÁSBAN

Töri

(egy kis levelezési incidens után)

Ispánovity tanárnő: Most nem állok veletek szóba! ... Szóval a Frank államszervezet...

Tanárnő: Miért volt jó Nagy Károlynak, hogy folyton utazott?

Máté: Mert így nem unatkozott.

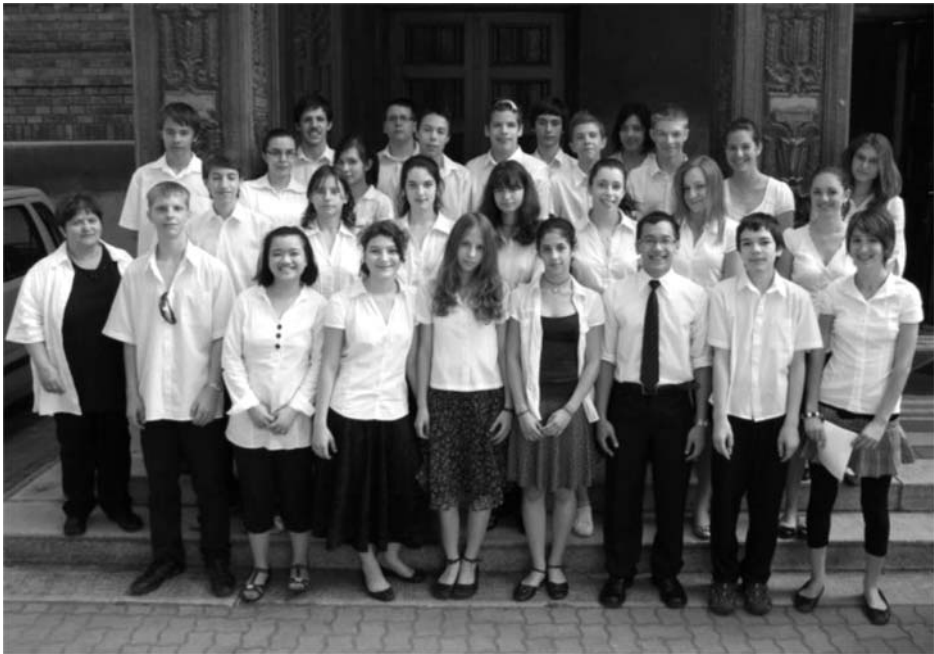
Andris: ... és akkor IV. Henrik Canossát járt.

Tanárnő: És mi volt ennek a különlegessége?

Andris: Hát hogy meztelenül... azaz mezítláb...

Dolgozatokból

- ♦ Pál apostol a damaszkuszi úton megtérül....
- ♦ Cicerónak két lánya született. Az egyik hatvan évesen és harminc évesen halt meg...

Kémia

(tanárjelölt tanít az alumínium tulajdonságairól)

Eszter: De tanárnő! Az miért olyan fontos az alumíniumnál, hogy szürke?

Ágó: Mer' hogy nézne már ki pirosan!?

(kísérlet, sötétség, a tanári asztalon táncol a lidércfény)

Áron: Nevezzük el Józsi-nak!

(Kati néni elveszi a Bunsen-égőt, a lidércfény halványodik)

Misi: Szegény Józsi-sika!

Áron: Nem Józsi-sika! Jó-zsi! Téged se Misikézünk!

Tanárnő: A lidércfényeknek is vannak jogaik! (Kati néni tartja az órát egy „elégé fárasztó” tanárjelölt-es időszak után)

Tanárnő: Na, gyerekek, akkor most tanulunk valamit, aminek értelme is van!

Tanárnő: Most pedig leitatom a nátriumról a fém petróleumot...

Fizika

Barbi: Tanár úr! Én egész múlt héten hiányoztam!

Honyek tanár úr: Igen tudom. Nagyon hiányoztál.

Tanár úr: Dávid, te az osztály 98%-át lenézed. A maradék 2% meg te vagy! (amit a táblára is felírt)

– Ez mi?

– Ez a csalás!

– És hogy hívnak, te csalás?

– Engem? Centrifugális erőnek!

„Az a szemét Honyek! Az a vadállat! Az én vagyok!”

„Azért jó tanítani, mert az ember mindig találkozhat olyan dolgokkal, amikre nem számít. Itt van például Sári megoldása, amit még életemben nem láttam, nagyon kreatív és totál elhibázott.”

Biológia

Matskási tanárnő: Mi alakul ki nálad a gerinchútból, Ágoston?

Ágó: Hát a köldökzsinór!

Dolgozatokból

- ♦ Plankton definíciója: nincs többes száma
- ♦ A vakond egy patkány vagy görény méretű állat, ami a föld alatt él, és inkább mégis görény méretű.
- ♦ A moha szaporodása: a spórából kifejlődik az előtelep, aztán ott... izé... egymásra talál a mohasperma, meg a mohapetesejt... aztán kifejlődik a zigóta... aztán abból lesz a kismoha... abból a nagymoha...

Irodalom

(Legyek Ura csoportmunka megbeszélés)

Emőke néni: A Röfi csapat nagyon ügyesen jelezte a színek pirosról kékre változtatásával azt,...

Luca: ... hogy kifogyott a piros filctoll!

(vizsgamegbeszélés)

Zsófi: És mennyit számít a kiállítás?

Tanárnő: Ülni fogtok.

Földrajz

Ludmann tanár úr:

- Mondok egy viccet...
- Pár millió év igazán nem számít.
- Mondhatnánk, hogy a Déli sarkon nem lakik még a kutya se, de mégse mondhatjuk, mert azért lakik ott néhány kutató, meg a kutyája.
- Amit Timorról tudni érdemes: van és létezik.

Tesi

Heni néni: Na, akkor most 10 kör futás, 20 lábemelés, 40 guggolás, 30 felülés, 15 fekvőtámasz!

Máté (csendesen megjegyzi): Csak ennyi? Zserbót ne süssék?

Szűnetben

(Rómeó és Júlia, erkélyjelenet)

Matyi: „Hát így bocsátasz el, ily éhesen?”

Áron: Nesze, itt egy szendvics, edd meg édesem!

Bemutatkozik a 9.C

A 2010/11-es tanév viszonylag jól kezdődött osztályunk számára. Az évnnyitó után – mely igen kényelmesen zajlott le – irány Visegrád! A busz indulása előtt még mindenki beugrott egy boltba chipsért vagy csokiért, hiszen nem tudtuk, mikor jutunk legközelebb civilizált helyre. A zsákmánnyal bezúfolódva a buszba mindenki igyekezett ülőhelyhez jutni, hogy minél kényelmesebben mesélhesse el a többieknek nyári élményeit. Még mielőtt kifogytunk volna a szuszából, a busz már Visegrádra ért. A kiszállás sikeresebben zajlott, mint a Mogyoróhegyre való felsétálás, ugyanis a csoport fele az egyik elágazásnál rossz irányba indult el. Szerencsére az osztályfőnökünk (Gulyás tanár úr), mint tapasztalt túravezető (melyről nem egy kirándulás alkalmával győződhattunk már meg) hamar észrevette, hogy csak fele akkora a hangzavar, mint szokott lenni, és némi plusz gyaloglás árán már az egész osztály együtt ballagott tovább.

9.C a Dunakanyarnál

Az ott töltött idő nagyon gyorsan, ám épp annyira élvezetesen telt el. A visszafele úton nem a kényelem volt a szempont az ülőhelyszerzésben. Inkább többen egymás vállára borulva aludtak.

Még szerencse, hogy volt egy hétvégénk kipihenni az osztálykirándulás fáradalmait, különben a tanároknak még ennél is nehezebb lett volna visszazoktatni az osztályunkat a dolgozós hétköznapiakba. Bár már most alig várjuk a szünetet és a következő kirándulást!

Knollmayer Kata és Tóth Lili

Bemutatkozik a 9.D

8.D-S KORUNK

Ispánovity tanárnő: A görögök mindenkit barbároknak neveztek akiknek nem értették a beszédét, és úgy gondolták ők az egyetlen nép akik civilizáltak.

K. Márk: kicsit be voltak képzelve, nem?

Ispánovity tanárnő: És akkor elmegy Perzsiába...

Csuka: Ott is meghúz egy nőt?

Ispánovity tanárnő: Megfogtad a lényeket, Marci!

K. Márk: Az a T-betűs csávó télleg odament Perzsiába?

Tomcsányi tanár úr: Amikor elkezdünk tüzelni...

Laci: Mi az a Lé?

Tomcsányi tanár úr: Laci! Ezt tanultuk előző órán! Ez olyan, mintha valaki megkérdezné, hogy mi az a k?!

Lencsés: Mi az a k?

Merényi tanárnő: Kinek hibátlan? És kinek van kevesebb, mint egy hibája?

Miron: I've known hm all my life.

Merényi tanárnő: Igen, de miért ez a nyelvtan?

Miron: HÁMITTUDOMÉN?

Panka: Snake-infested!

Merényi tanárnő: Very good a Panka!

Merényi tanárnő: Pankát kérdeztem, actually...

Gitta: Tanárnő! Mi van ha rosszul sikerül a dolgozatom?

Merényi tanárnő: MEGVERLEK.

Gota néni: Valami dolognak ki kell kerülni... Mármint nem annak, hanem a másiknak!

Kropog tanárnő: Ellenségei a nagyobb kígyók, köztük az anakonda, és az ember is...

Schiller tanárnő: Tudjátok, amit a Marcell füle súgott...

Schiller tanárnő: Jó az, amit mondasz, csak... nem... Mármint igen, csak...

Schiller tanárnő: Igen, Kristóf írásmódja egy kicsit más, mint amihez szokva vagyunk.

Marcell: Így is mondhatjuk...

Schiller tanárnő: Kösz! Beírhatok magamnak egy pirospontot?

Marcell: Persze...

Kristóf: A Pitman [pitman]...

Schiller tanárnő: Nem azért, de ezt az angol nevet úgy mondjuk ki, hogy pitmen.

Marcell: DE EZ SKÓT!!!

Schiller tanárnő: De bénák vagytok! Hogy egészen őszintén fejezzem ki magam...

Lonci: A lírára jellemzőek egy-egy műfaj jellemzői.

9.D-SEK LETTÜNK

Lonci: Ez a zene ment apád esküvőjén?

Sári: Ja. Meg anyámén is.

Panka: Minden bendzsón játszó Benji bandzsa, de nem minden bendzsón játszó bandzsa Benji!

Lencsés: Üsd meg, Panka!

Panka: Én nem a verőembered vagyok!

Baglyas tanár úr: Hány óra?

Monti: 39.

Baglyas tanár úr: Fú, akkor még RENGETEG időnk van!

Baglyas tanár úr: A PCI-be bedughatsz MINDENT, ami belefér...

Schiller tanárnő: Az édes jó anyanyelvetekeket már...!

Schiller tanárnő: Kik a szereplői a novellának?

Laci: Melyiknek?

Schiller tanárnő: Hát, vajon melyiknek... Nem is tudom...

Laci: A Csinóvnyiknak? Vagy mi... Csehovnyik... XD

Csuka: Engem nő még nem látott meztelenül.

Panka: Az anyád is nő, te gyökér!

Valakii: Olvassatok már írhatóbban!!!

Dóri: Vigyázzatok, nedves a víz!

Tomcsányi tanár úr: Olyanok vagytok, mint a kiselefánt. Nehezen tanul, gyorsan felejt.

Levi: Tanár úr! Az nem úgy van...

Tomcsányi tanár úr: Igen, igazad van, bocsánatot kívánok!

8.d

Ispánovity tanárnő: Róma megszerzi Szardíniát és Korzikát.

Laci: A szardínia nem egy halfajta?

Balázs Katalin tanárnő.: Na most akkor nézzünk egészen pontosan néhány példát...

Balázs K.: Egy fertőtlenítőszer mit roncsol el?

Levi: A fertőt!!

Kistanár: Mi az az alkotmányos monarchia?

Zsiga: Hát, olyan, mint Magyarországon, csak van király is...

Kántor: Sári, vedd le a szemüved! (Sári leveszi)

Kántor: Úgy nézel ki, mint a nagyanyám!

Minka: Az enyém jobban néz ki XD

Sári: Where volt a lecke?

Panka: Ötvennine.

Sári: Thanks nagyon.

Panka: Very szívesen.

Ispánovity tanárnő Lacinak: Ne csináld ezt! Lassan többet foglalkozom veled, mint a Kókai Márkkal!

Bemutakozik a 12.A

Hány 12.A-s kell ahhoz, hogy becsavarjon egy villanykörtét?

...

Ha már elég nagy a feszültség, mond?*** mond ohm, ejtsd: mondom a választ. Felvilágosításképpen.

Egyes tanárok talán így felelnének: attól függ, van-e jelenléti ív. Ez természetesen nem több mint pusztán rosszindulatból táplálkozó feltevés, melynek minden egyezése valós személyekkel vagy eseményekkel csupán a véletlen műve. Meg a jelenléti íveké.

Mások ezt mondanák: nem cserélnénk égőt, mert a hirtelen éles fény túl sokunknak okozna éles fejfájást. Megint helytelen a válasz – a többség fejfájásának szempontja sosem merül fel, révén hogy egy átlumpolt éjszaka után értelmes ember nem fog létrát mászni, pláne villanykörtékkel bűvészkedni.

De elég a tévhitekből. A helyes válasz: 37. Ugyanis

- Hege szerezne egy márkás izzót;
- Deák leverné az ellenállást;
- Pintér Dani hozna flash-zenét;
- Kristály electric boogie-t ropna;
- Krisz zongorán hegedülné a „ragyogj fel, égi fény”-t;
- Pali elektromos gitározna;
- Fanni harsányan makogna mindezen;
- Halpi összetörné az előző izzót;
- Csörögi, a munkát elősegítendő, takarítana;
- Tóth hozna inni, hogy ki ne száradjunk a nagy munkában;
- Laci főzne, hogy éhen ne haljunk;
- Lóka *rohangálna és libamájatosztana araszorulóknak;*

- Réka elküldené nekünk a témában a legújabb norvég elméleti szakirodalmat;
- Lonka elolvasná, majd utánanézne még pár helyen;
- Dénes Vera ellenőrizné, hogy a korcsolyapályán hogy oldották meg a világítást;
- Tamás vezetné a jegyzőkönyvet;
- Esu kiszámolná az argonnal töltött izzó élettartamát;
- Tom levezetné a körte várható átlagfogyasztását az izzófoglalat belső kerülete és a szoba belmagassága, valamint a lámpa konnektortól mért távolsága alapján, 4 évre előre, 25 tizedesjegy pontossággal, fejben;
- Baksa megfogalmazná a munkatervet 15 oldalban (plusz mellékletek, 4 oldal);
- Milán elmondaná Edison életpályáját, évszámokkal;
- Vadász hozna még 30 főt más osztályokból és évfolyamokról;
- Elina rávenné a fiúkat, hogy dolgozzanak;
- Ákos rávenné a lányokat, hogy dolgozzanak;
- Pétró visszanyerné a költségeket pókeren;
- Fafi hozná Dórit;
- Dóri hozná Fafit;
- Szabó ELSÜTNÉ A BALOST;
- Anna hozna egy vörös körtét, amit a világ proletárjai készítettek véres verítékükkal;
- Markó beleélné magát az izzó helyzetébe;
- Borda elvágna az ujját az előző körte csonkjával, ettől egyensúlyát veszítve létrástul beledőlné egy láda rozsdás szögesdrótba, amiről senki sem tudja, honnan a frászból került oda;
- Bianka mindenkit nagyon sajnálna, főleg Bordát;
- Sára védené a halogénizzók jogait;
- Lili átértelmezné tevékenységünket a Fény és a Sötétség dualista küzdelem-képzetévé;
- Gina tsak ketseken kitserélné a tsillárt;
- Makó, arra az esetre, ha mégis valahogy kudarcot vallanánk, rajzolna fényt;
- Én pedig, miután észrevettem, hogy történik körülöttem valami, megírnám az évkönyvnek.

... szóval, ha bárkinek problémája támad a Radnóti makrancos elektronikájával, vagy bármi mással, bátran keressen fel minket. Amint látszik, bármit meg tudunk oldani.

Ott Máté

segítettek: *Baksa Máté, Borda Bence, Juhász Pál,
Kappanyos Ilona, Vadász Gergő*

Bemutatkozik a 12.B

Feladó: Lazáry Fanni

Címzett: a 12.B

Tárgy: VALLOMÁS

*„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
De nekem szülőházam e lángoktól ölelt kis ország...”*

Ahogy Radnóti Miklós nem tudta, hogy másnak mit jelent szülőföldje, Magyarország, úgy nekem is kétségeim voltak afelől, hogy vajon, jó döntés e felköltözni Budapestre, s új életet kezdeni. Nem tudhattam, hogy mi vár rám. Egy év telt el azóta, hogy átléptem a radnóti kapuját, s ezalatt az egy év alatt rengeteg élményben volt részem.

A veletek való megismerkedést rögtön a kétnapos csolnoki osztálytáborban megkezdtem, ahol az első döbbenet az a töménytelen mennyiségű játék volt, amit akkor ott játszottunk. Soha nem játszottam ennyit osztálytáborban, és soha nem nevettem annyit 48 óra leforgása alatt! Jó érzés volt, hogy kezdettől fogva nyitottak voltak felém, s próbáltatok a közelembbe férközni, megismerni. Minden játékba bevettetek, s megtanítottatok rájuk. Talán kezdtek befogadni, megszeretni? – kérdeztem akkor magamtól...

Ajándékoztunk. Egy hónapig gondolkoztam az ajándékon, vajon minek örülnél Gergő a legjobban? Létezik egy mondás: jobb adni, mint kapni. Talán még sosem éltem át ezt az érzést, de ezen a napon ez is megtörtént velem. Azt az őszinte örömet, mosolyt, amit Gergő az arcodon láttam miután kibontottad az ajándékot, (pedig csak egy könyv volt!!) még mindig magam előtt látom...

Tanévzáró. Vegyes érzelmekkel zártam ezt az évet. A tanulmányi teljesítményemmel nem voltam teljes mértékben elégedett, de nem is ez kavart fel annyira. A volt iskolámban (Szombathely, Kanizsai Dorottya Gimnázium) a legjobb tanulók között voltam... Azonban itt a radnótiban nem voltam benne abban a 28 diákban akiket kihívtak, mert az OKTV-n eredményesen szerepeltek. Furcsa érzés volt, hogy itt már nem a legjobbak, hanem csak a jók között vagyok... Persze büszkeség töltött el, amikor kihívtak Ildi, hogy átvegyed az év diákjának járó díjat! Szerencsére azért az én kezem sem maradt üres, nem vallottam szégyent. A német háziversenyen 2. lettem; most már nekem is van Radnóti-plakett!

Szüleim egy Lángh Júlia könyvet ajándékoztak a bátorságomért, a kitartásomért, a helytállásomért, s mert büszkék rám. Többen mondták: „úristen, nem semmi, hogy felköltöztem egyedül, s ebbe az egészbe belevágtam”. Nagy fa volt, meg kell hagyni... Azonban még mindig nem érzem ennek a súlyát. Csak azt érzem, hogy boldog vagyok, s teljes mértékben elégedett a történetekkel. 18 év után végre megtaláltam önmagam, az új iskola, az új környezet, az új barátok segítettek abban, hogy kitaláljam, mi akarok lenni felnőttkoromban, s hogy egyáltalán melyik egyetemre adjam be a jelentkezésem...

Sajnos vérbeli radnótisnak nem mondhatom magam... de azt az érzést, aényt, hogy most már én is ebbe az elit közösségbe tartozom, azt senki nem veheti el tőlem!

Hogy befogadtatok és hogy elfogadtatok, azt legelőször az év végi osztálytáborban éreztem úgy „istenigazán”.

Ettől rettegetem a legjobban. Egy 10 éve együttlevő 36 fős társaságba kellett beilleszkednem, a ti ritmusotokat, szokásaitokat felvennem, az eddig történeteket megismernem. Nem volt könnyű, de úgy érzem sikerült. Ugye?

A nyár folyamán sem szakadt meg a kapcsolat, aminek külön örültem. Sopronban az év eleji háromnapos táborban minden ott folytatódott ahol abbahagytuk. Sőt! Az utolsó esti borkóstolás remek ötlet volt Tanár úr, tényleg megkezdtuk az utolsó évünket...

Végre most már én is végzős diák vagyok. A táborban Lars a 9 db kettesed kamu volt. Az, hogy idejárom, hogy sínen van az életem, be kell látnom, hogy nem kamu! S az érettségi sem lesz az. Sokan kérdezték, rokonok, barátok, hogy bírom ezt a hajtást, a feszített tempót mind az iskolában, mind a röplabdapályán. Mondtam nekik: az iskolából, s belőletek, az osztálytársaim-

ból meríték erőt. Abból, hogy végre olyan társaságban vagyok, ami az én értékrendjeimet is képviseli; hogy itt a szeretet dominál a gyűlölködések helyett; hogy itt teret kapok önmagam kiteljesítéséhez. S hogy minden nap történik valami, adódik egy pillanat, ami visszaigazolást ad, s önvallómasra készítenek.

Vallomásra, mely így szól: SZERETEK EBBE AZ OSZTÁLYBA JÁRNI!

Gina vagyok, 19 éves, radnótis.

Tudjátok, ez az a nagy vörös téglás épület a Cházár András és az Abonyi utca sarkán. (Amúgy még mindig szoktunk vitatkozni azon, hogy akkor ezt most „cázárnak” vagy „császárnak” ejtsük.)

Itt nőttem fel. 13 éve léptem be először az aulába. Azóta nagyon sok minden változott, kivéve két dolgot: a falakat és azt, hogy milyen radnótisnak lenni.

Gyerekszivajtól zengő folyosók, kicsik és nagyok, alsósok és felsősök, fiúk és lányok, karbantartó bácsik, takarító és konyhás nénik, tanárok és kistanárok. Ifik és technikusok. Minden órában egy kis Mozart, minden nagy-szünetben egy kis sláger. Rohanás, evés, alvás és andalgás. Késések és lógások, amik lehetnek igazoltak, de többnyire igazolatlanok. Suli tea, kávé automata, legális dohányzó. Esetleg kevésbé legális iskolaudvar, 2. emeleti női wc, és „kérlek ne dohányozzatok az iskola előtt, hanem fáradjatok át a túldalra, vagy a sarokra, köszi.” egyéb kerületek. Na, ez A RADNÓTI-FEELING.

Ki emlékszik még rá, hogy milyen volt a menza alsóban? Négy személyes terítő nélküli fa asztalok és sámlik, omladozó falak, gyér világítás, orrfacsaró bűz. Milyen volt, mikor 4.-ben már mi is kaptunk ebédjegyet, de kaját is, ha netán elvesztettük volna... Nem véletlen, hogy 5. óta mindig előre odaadtam az egész heti jegyemet. Higgyétek el, nem rossz biznissz jóban lenni a konyhás nénikkel, már csak azért sem, mert nem mindegy, hogy nagyon szörnyű, vagy csak kicsit szörnyű húst kapsz a fotoszintetizáló spenót mellé.

Ki emlékszik még rá, hogy milyen volt beiratkozni a könyvtárba? Hogy milyen volt kitiltva lenni onnan hangoskodás miatt?

Ki emlékszik rá, hogy milyen volt a lány tesi mielőtt kifestették volna?

Ki emlékszik rá milyen volt a néptánc óra?

Ki emlékszik rá, hogy alsóban 3 színnel kellett beírni az ének jegyeket?

Hogy pontokat gyűjtöttünk, amikből kis matricák lettek, amikből aztán nagyobbak és így tovább?

Ki emlékszik rá, hogy a matekosok ketté voltak választva, és azok voltak a menők, akiknek a 2. emeletre kellett felmenniük?

Ki emlékszik arra, hogy akik előre leszaladtak teríteni, mindig kommandóztak, hogy mikor jönnek már a többiek?

Ki emlékszik arra, hogy mindig kettes sorban haladtunk, és minden sarokon meg kellett állni?

Ki emlékszik rá milyen volt mikor az első osztályt kettéválasztották?

Úristen! Mennyire régen volt!!!

Mégis hihetetlen sebességgel rohan az idő. Ki ne tudná felidézni a nomád indulókat évekkel később? Ki ne emlegetné a világhírű radnóti vízitúrát, termkutot, és sítábor, a 78É-t és persze az annál személyesebb osztálytáborokat és kirándulásokat?

Ki nem nevet visszagondolva a földrajz, kémia, biosz és fizika vizsgákon? Vagy az azelőtt lévő magyaron, törin, és szegény C-sek a matekon? Mennyire egyszerű volt így visszagondolva. Már csak az érettségi van hátra. Az utolsó nagyobb falat a még nagyobbak előtt...

Hihetetlenül furcsa, hogy itt vagyok mint végzős, és nem mondhatom, hogy „majd jövőre”. Vészesen fogynak a napok, és egyre jobban radnóti vagyok. Talán a ballagásomon leszek leginkább radnóti, amikor menetelés közben eltörik a tűsarkúm és mezítláb folytatom a sétát, de közben örülök, mert legalább már nem fog fájni a talpam. Feszélyezve érezném-e magam csupaszon? Nem hiszem. Itt itthon vagyok.

Binét Regina (Gina) 12.B.

Bemutatkozik a 12.C

Az utolsó iskolai év óhatatlanul a számvetése is. Már nagyjából látszik, mi történt iskolai éveink alatt. Történhetett volna másképpen is? Nem tudjuk. De legalább eljátszunk a gondolattal.

MI LETT VOLNA, HA...

Hozzánk jár 7.-től a titokzatos Horváth Ildikó?

40 is lett volna az osztálylétszám és még több lány lett volna, hogy nehezebb legyen páros részt rakni az osztálytáncba. Máshol lett volna az osztálynévsor fele, ezért Moró Panni a Z csoportba járt volna biológiára, fizikára, kémiára, matekra, informatikára és nyelvtanra.

Nem szerelnek fel aktív táblákat az iskolában?

Nehezebben lehetne rávenni a tanárokat arra, hogy nézzünk filmet tanulás helyett. Ma is kinyithatnánk minden nagy ablaktáblát a 2. és 3. emeleten. Viszont sok szünetünk unalmasabb lett volna.

Laukonidesz József marad a fiúk testneveléstanára?

*Nem ismerkedtünk volna meg az eukaotikus bajnoksággal. Jobban vi-
gyáztunk volna a csillárra.* És ha marad Baranyi Mária a lányoké? Valószí-
nűleg jobb lenne a lányok alakja. ☺

'Egy ponttal kevesebbtől ötös'?

Jobb lett volna a bizonyítványom. Biztos elvesztettünk volna valahol még
egy pontot.

A mágneses indukciót kérdezték volna a fizikavizsgán?

Kevesebb pontot értem volna el. Pánik.

Nem tévedtünk volna el minden osztálykirándulásunkon?

*Ilyen nem fordulhatott volna elő. Nekünk kötelező eltévednünk és sokat
túráznunk.* Kevesebb érdekes erdei útvonalát és vadon termő ehető nö-
vényét ismerjük meg hazánkban.

Mégse a Radnótit választjuk 6.-ban?

El nem tudom képzelni. Jó hülyék lettünk volna.

Nem úgy alakultak volna ki a baráti körök, ahogy alakultak?

Más életre szóló barátságaim lennének. Érdekes szociometriai helyzet.

Még mindig 7.-esek lennének?

*A szalagavatómat várnám és, hogy mikor leszek elég nagy abhoz, hogy
Gulyás tanár úr elvigyen szelni.* Az osztályteremből egy idő után elfogytak
volna az ép állapotban lévő (még szét nem zúzott) padok.

Nem indult volna el az 5-ös és a 173-as buszjárat?

Nem 6 perc lenne eljutni a Keletitől a suliiig. Az osztály nagy része jelentő-
sen késett volna, viszont jobban reménykedhetnénk a 67-es villamos újra-
indulásában.

Nem megyünk el Neszmélyen a borkombinátba?

Nem másztunk volna fel a hegyre. Fontos és maradandó élményekkel
lettünk volna szegényebbek.

Gyorsabban ment volna a kecskeméti kisvasút?

Hamarabb bedőlünk a szálláson az ágyunkba. Kisiklott volna.

Elmehettünk volna Aklimajorba kapálni?

Vízbőlyagos lett volna a tenyerünk és megáztunk, megfagytunk volna.
Testben, lélekben, közösségben, élményekben és bűzben gazdagodva
tértünk volna haza, kivéve aki kipróbálta volna a napelemes zuhanyozót.

Megnyertünk volna egy Showhajtást?

Lett volna egy szabadnapunk. Vitatkozhattunk volna, hogy mivel töltjük a
szabadnapunkat.

Nem lettek volna kistanárok?

Egy csomó élményben nem lett volna részünk. Nem magyarázhattuk volna
el senkinek magyarárórn, hogy mi az a kopula.

Csak kistanárok tanítottak volna?

*Lehet, hogy jobban szeretném az angol órát, viszont nagyon nem lennék
oda a magyar órákért.* A bioszról meg jobb nem is beszélni... Egy héten
belül megbolondultunk volna.

Nem születik gyermeke Köves Katalinnak?

Nem ismertük volna meg Szép Eszter tanárnőt! ☺ Nem szerepelne Weltner tanárnő a tablónkon.

Nem születnek gyermekei Szarka Juditnak?

Sokkal kevesebbet kellett volna a latin könyv felett ülnöm... Járhatnánk esztétikaórára, a latinórák pedig továbbra is kellemes klubhangulatban teltek volna.

Nem Mándics és Schiller lett volna/lenne az osztályfőnökünk/helyettesünk?

Elképzelhetetlen. Kockázatos vállalkozás lett volna.

MI LENNE, HA...

12.-ben is lenne még művtőri?

Ebbe jobb bele sem gondolni. Megtanulhatnánk az utánunk következő korok képzőművészetének történetét is.

Senki nem aludna el órán?

Lehet, hogy kevésbé tiltakoznának a tanárok a szalagavató táncok ellen. A órát tartó tanár nem kapna visszajelzést a diákok állapotáról és az óra unalmasságáról.

A 65-ös maradt volna az osztálytermünk?

Nem lenne aktív táblánk és nem zúgna a lámpa. Ma is ülhetnénk ablakba, és a lépcsőzéstől erősebb lenne a lábizmunk.

Járhatnánk esztétikaórára?

Nem filozófián ülnék. Azt hinnénk, hogy akkor nem kellene variálni, hogy melyik kötelezően választott óráról melyik másakra hány embernek kell átmennie helyhiány miatt. De nem: mindenki esztétikára akarna menni, és megint variálni kéne.

Csak 2012-ben ballagnánk, azaz maradhatnánk még egy évet?

Több időm lenne mindenre. De beérem azzal is, hogy 48 órás legyen egy nap. Nagyon felkészülten hagynánk el az iskolát.

Palotás lenne a szalagavatónkon?

Láthatnám az évfolyamot abban a ruhában. ☺ A fiúk és a lányok ruhája közel ugyanannyiba kerülne.

8–9. órában lenne az osztálypróba?

Mérges lennék a fiúkra. Előtte foci, utána halál.

Ötödikben jövünk a Radnótiba?

Az a-ba vagy a b-be járnék. Mi néznénk le a c-seket. De nem is lennénk egy osztály...

Nem állna előttünk a szalagavató, a ballagás, az érettségi?

Többet aludnék a napi 6 óránál. Már túllennénk rajtuk.

Mindannyian megbuknánk és ezt az évet kétszer járnánk, csak hogy elég ideje legyen mindenkinek felkészülnie minden érettségiére, nyelvvizsgájára?

Több pontom lenne és felvennék a közgázra. Kétszer lenne szalagavatónk. A második már kissé unalmas volna.

Mindenki pontosan érkezne az órákra és senki se lógna?

Valaki felébresztené a Benit, a Zolit és a Ricsit időben. Nem volna szükség az osztálynapló körülbelül felére.

Meg tudnánk egyezni a legegyszerűbb kérdésekben, például, hogy mi legyen rajtunk a tablófotózáson?

Halleluja. Egy egészen másik osztály lennénk ugyanezekkel a tagokkal.

Nem lenne büfés tea vagy automatás kávé, amivel a kezünkben érkezünk késve az órákra?

Nem kapnánk lesajnáló röhögést az osztálytól. Nem tudnánk mit csinálni a kezünkkel késés esetén, ezenkívül szomjaznánk.

Nem nőnénk fel sose?

☺ Miért, felnövünk?

A 11. évfolyam ballagási búcsúbeszéde

– 5 hangra

Tisztelt vendégek, tanárok!¹

Kedves Ballagók!

Eljött az idő, amikor el kell hagynotok eme szent épület védelmező falait. Többé már nem úsztok a radnóti árral, nem csoszogtok végig a zegzugos folyosókon és nem emeltek kalapot minden szembejövő tanárnak.

Távózasotokkal mély, égő sebet hagytok bennünk, de emléketek példaképként fog ragyogni minden hátramaradt radnóti diák beborult egén. Oly sok tudást, megértést, szeretetet kaptunk tőletek, hogy azt se tudjuk, hogy adhatnánk ezt vissza. Hódolatunk jeléül átadunk nektek 12 radnóti pontot, mely vezércsillagként szolgálhat nem radnóti éveitek sivár vándorútján.

1: már csak egy nyár van, amit még mint radnótiak tölthettek el, azt ajánljuk, hogy használjátok ki és töltsetek minél több időt velünk!

2: ha bármikor elveszettnek érzed magad, 2 olyan hely van, ahol biztos, hogy mosolygó, ismerős arcokra lelsz: a természet lágy ölén, az Akácfa és a Diófa árnyékában

3: ez egy varázsszám: a ti évfolyamotokra is 3 varázslatos osztály jár. A három szó, ami legjobban jellemez titeket:

- Kötelességtudat
- Pontosság
- Facebook

4: 4 év. ENNYI IDEJE TANULJÁTOK A 2. NYELVETEKET. FELTÉTELEZEM, MINDENKINEK MEGVAN A NYELVVIZSGÁJA...

5: Ez a szám áll hozzátok a legközelebb, ötös magatartás, ötös szorgalom, ötös érettségi.

6: Melyik kongruencia osztályba tartozik az x négyzet függvény 0–1 zárt intervallumon vett határozott integráljának reciprokjának harmadik hatványa 7-tel osztva?

¹ Hanna K.Dani Forrás DÓRI Lili

7: *a fekete év: ekkor jöttek a C-sek, (ja és az iskolabusz is a 7-es számot viseli)*

8: 8 ÓRA: BEÉRSZ A KAPUN, LEPACSZOL BRIGI NÉNIVEL (AKI MÉG MINDIG KISTÁ-
NÁRNAK NÉZ) ÉS IDŐBEN BEÉRSZ AZ ELSŐ ÓRÁDRA.

9: *Elárulunk egy titkot: Ti ezt biztos nem tudjátok, de 9 igazolatlan óra
estén indítanak fegyelmi tárgyalást.*

10: TÉTELEZZÜK FEL, HOGY EGY REGGEL CSAK 10 PERCET KÉSEL. MIT CSINÁLSZ?
EGYÉRTELMŰ: ELSŐ A BÜFÉ (KIS TEA). HA MÁR KÉSEL, AZT CSINÁLD STÍLUSOSAN.

11: a legjobb prímszám. A jó buli így kezdődik: „11-kor tali a Blahán.”

12: *Ezek vagytok ti, a 12. évfolyam. Nem az első, nem is az utolsó, de jelenleg a legrad-
nótisabb évfolyam. Gratulálunk és élvezzétek ki, mert nemsokára mi jövünk.*

Nem húzom sokáig a búcsút, mert mint legradnótisabb radnótisok, tujátok,
hogyan is összefutunk az Akácban,

a Dióban,

A GÖDÖRBEN,

a Corvin tetőn,

a Dürerben,

a Tűzraktérben,

a Chehoban,

VOLTON,

Balatonsoundon,

Szigeten,

Lili-bulin,

Kollektíván,

A SZÓDÁBAN,

a Szimplában,

a Mappában,

az Instantban,

a Silvuplében,

A MORRISONSBAN,

a WestBalkánban,

iskolában, egyetemen,

utcán, külföldön, vízen, égen és mindenhol, ahol ember lehet, ott lesz rad-
nótis is.

Osztálytalálkozó 2010. szeptember 3. – 17.C

Az osztálytalálkozó meg lesz szervezve. Logikus, hiszen ha 2005-ben érettségiztünk, plusz öt, az összesen pont most van, meg különben is bírjuk egymást, és Vele mi lehet. Ez az általános vélekedés élt kedves osztályunk tagjainak derűlátó tudatában egész éven át, más szóval hogy kellene, persze, jó lenne, ott leszek, naná,

alap. Telt-múlt a nyár, és a vélelem napbarnított-szikáran tartotta magát, a konkrét hely és időpont azonban komiszul váratott magára. Egészen addig, és ez ritka hidegvérre vall, mígnem a megszokott, általában szervezésre hajlamos emberek koponyája helyett pont az én, erre finoman szólva kevésbé hajlamos fejemben bukkantak elő mindketten augusztus közepén, hogy azért mégse csak képzeletben találkozunk osztályilag. A rászánódás rövid, pár hetes, nehézsége után már ment minden magától [alliteráció! – a szerző]. Közösségi oldalakon a népekhez szólni könnyű, pláne ha tudjuk hogy kit szeretnénk elérni, és mit szeretnénk kérdeni, ezen felül támogatólag hat a közismert tény is, hogy minden eddigi társadalom története – többnyire – osztálytalálkozók története. Így történhetett, hogy a kigondolás után 3 nappal már tudni lehetett hogy tényleg lesz osztálytalálkozó, a maga klasszikus, fizikai formájában, sőt a poszt 12.C állapotok a közgyűlés nagyarányú részvételével, igen derült hangulatban lesznek fölmérve. Ezek után a semmiből szü-

letett kis ideát – mi sem könnyebb ó – a valóság talajába kellett ültetni, konkrétan hely és időpont tekintetében, valamint mindenki mást is meghívni, értesíteni az Osztályfőnököket, a Tanárokat, és gondoskodni fizikai szükségleteinkről.

Mi lehetne alkalmasabb hely egy osztálytalálkozó számára, mint maga az osztályterem? Mi lehetne alkalmasabb időpont, mint a jövő hét? Ki lehetne alkalmasabb Honyek Gyula dr.-nál, mint aki ezeket elintézi nekünk? Ezekon felül figyelembe véve, hogy levegő fölöslégben rendelkez-

zésre áll, és a kellemes hőmérsékletről a Föld bolygó, pontosabban annak tempósan melegedő atmoszférája gondoskodik, már csak a kalóriák és az oldószer – ki itt szénre és hígítóra gondol az legyen egy kissé kevésbé kreatív és legyen szíves jobban a kontextushoz tapadni – hiányoznak. Tegyük fel, hogy erről némi ötletelés után az osztály tagjai ügyesen, minimális iránymutatás alapján, autonóm módon gondoskodnak. Így lett a keret egy osztályfőnöki óra, sok étellel és itallal, majd kötetlen beszélgetés.

A tapasztalatok ezek után dióhéjban: Mindenkit elértünk valamilyen formában, és mindenki nagyon örült ennek. Szinte mindenki eljött, aki mégsem, arról tudtuk hogy külföldön van, dolgozik, vagy valamilyen más okból hiányzik. Olyan is volt, aki levelet küldött maga helyett. Szemmel láthatóan mindenki jól érezte magát, a padokban ülve olyan érzés kerítette hatalmába az embereket, mint az iskolás évek alatt, valószínűtlennek tűnt, hogy eltelt öt-tíz év. A padtársak virultak mint a tejbe' tők, ha dolgozatot írtunk volna, való-

szerűleg mindenki megpróbált volna puskázni. Az osztályból csak egy páran dolgoznak, a legtöbbben tanulnak, gyermeke senkinek nem született, nagyon nem változott meg senki, többnyire mindenki egészséges, senki nem érkezett Ferrarival. Honyek Tanár Úrral le-(meg-, rá-, be-)tegeződtünk – szervusz –, és szeretném – szervusz – megköszönni a szervezésben nyújtott segítséget, és folyamatos – szervusz – több-mint-szervusz-pozitív hozzáállást! A tegeződés viszont nem könnyű. A Tanáraink közül kevesen tudtak eljönni, azonban nekik annál jobban örültünk, mindenkivel váltottunk néhány szót, majd érzékeny búcsú után újra elballagtunk az iskolából. Egészen a háztömb másik felén lévő A. T. Cukrászda és Eszpresszóig, de ez már egy másik történet.

Kedves Radnóti, kedves Tanáraink, kedves Magunk! Köszönjük a részvételt, és találkozunk 2015-ben!

Oláh Márton

Bemutakozik a XXIV.D

Határok nélkül – határtalan feladatok

Beszámoló a Kinyílik a világ Alapítvány két eseményéről

20 éve, 1990-ben kezdődött el és lassan már olyan szerteágazó története van, mint magának az iskolának. *Kinyílik a világ* néven emlegetjük, mert ez a különös költői név lett az alapítvány megnevezése. Azt is szoktuk mondani, hogy ez a munka a falukutatósok örököse. Én, aki diákként, majd tanárként mindkettőt jól ismerhettem, azt gondolom, hogy csak egy közös van bennük, de ez mindkettő lényege: mások felé fordít, előhívja belőlünk az ismeretlenek iránti érdeklődést és szeretetet, tehát teljesebbé tesz bennünket, az iskolánkat pedig olyan értékekkel gazdagítja, amely semmi mással nem pótolható.

Az elmúlt két évtized eseményeit az iskola honlapjáról mindenki megismerheti, itt és most csak két eseményről számolok be röviden. A *Petőfi Sándor Irodalmi Versenyt* 4. alkalommal rendeztük meg ebben az évben. Három régióból, Kárpátaljáról, Erdélyből és Délvidékről érkeztek hozzánk kitöltött feladatlapokkal jelentkező versenyzők. A kedves fogadtatást és a szórakoztatást

programokat a tavalyi 8.A osztály nyújtotta a döntő résztvevőinek. Két öregdiákunk, Bódi Ágnes és Vetlényi Enikő nagyszerű munkájára épült a verseny. Egyetemi feladataikat félretették „csak” azért, hogy 12 – határon túlról érkező – általános iskolás diák versenyét előkészítsék, majd a versenyszerű megmérettetés izgalmát és a győzelem örömét teljesebbé tegyék. Sikerült. A gyerekek és a kollégák visszajelzéseiből tudjuk, hogy ez a verseny számukra már nagyon sokat jelent, számítanak rá évről évre, szorgalmasan olvassák a kitűzött magyar

irodalmi műveket, és mindent megtesznek azért, hogy eljuthassanak a budapesti döntőbe, vagyis a mi iskolánkba.

A vakáció évek óta az *anyanyelvi tábor*-ral kezdődik számunkra, ez azt jelenti, hogy 45 gyermeket fogadunk Kárpátaljáról és Csángóföldről, először Balatonakaliban táborozunk, majd Budapesten folytatódik a vendéglátás. A tanárok állandó csoportja a kollégák segítő szándékának köszönhetően minden évben új emberekkel bővül. Matskási Emőke tanárnő – aki a tábor legfőbb szervezője kezdetektől fogva – soha nem hiányzik, az ő munkája pótolhatatlan. Évek óta nélkülözhetetlen munkatársunk Monostori Zsuzsa tanárnő, ő foglalkozik nagy-nagy türelemmel és hozzáértéssel azokkal a rahói és csángó gyerekekkel, akik alig beszélnek magyarul. Petróczi Edit tanárnő fakasztja dalra a csapatot. Zimmermann Henriette tanárnő is lelkes munkatársunk, idén még arra is vállalkozott, hogy egy osztálytáborból közvetlenül hozzánk érkezve azonnal bekapcsolódjon a közös munkába. Sólyom Attila tanár úr csak a szóbeli érettségi vizsgák miatt hiányzott az idei táborból. Nagyon örültünk mindannyian, hogy új munkatársként köszönthettük Dora Judit tanárnőt, az ő szak tudása és csöndes, türelmes, szeretettel teli pedagógiai módszere tökéletesen illeszkedik a tábor hagyományaihoz. Őszintén mondhatom, hogy sokszínű és áldozatokra kész tanári csapatunk az úgynevezett ifivezető radnóti diákok nélkül sokkal kevesebbre lenne képes. Ráadásul ebben az évben visszatértünk a kezdetekhez, vagyis a diákokat is bevontuk a délelőtti játékos tanításba. Azt

a fáradhatatlan lelkesedést és munkakedvet ritkán tapasztalhatjuk meg év közben az iskolában, amit itt minden nap megéltünk velük és közöttük. Mit számított az, hogy Hornyai Zsófinak délután még 39 fokalása volt, este már ott játszott a gyerekekkel; kialvatlanul, de töretlen örömmel pengette

gitárját Rónai Dávid estéről estére; Matei Dani szolgálatkészsége, vidámsága és ereje felnőtt férfiként mutatott példát mindenkinek; Kalmár Annán, Zombori Lillán, Laczkó Fannin, Szepes Hajnin, Tihanyi Balázson – és persze a többiek is – olyan szeretettel csüngtek a vendéggyerekek, mintha csak az otthon hagyott szeretteiket látták volna bennük. Amikor vége lett a balatoni nyárnak, következett a néhány napos budapesti látogatás, hogy egy kis ízelítőt kapjanak az anyaország fővárosának szépségéből és nagyvárosi hangulatából. Ezeknek a napoknak a lehetőségét évről évre azoknak a vendégfogadó családoknak köszönhetjük, akik nagy szeretettel és sok-sok kedvességgel árasztják el a messziről jötteket. Csodálatos látni, ahogy a megérkezés riadt tekintete már másnap nyugodttá, sőt boldoggá változik, a félelem és szorongás érzése pedig ragaszkodó szeretetté. A záróműsor a tábor legnagyobb eseménye. Most már hagyomány, hogy a díszteremben, a befogadó családok és az érdeklődő látogatók számára gyönyörű műsorral állnak elő a Kárpátaljáról és Csángóföldről érkezett vendégeink. Előadásukat hetek, hónapok munkája előzi meg, magukkal hozott színpompás népviseletben táncolnak, énekelnek, és magyar nyelven szavalnak a színpadon. A műsornak természetesen van egy olyan része is, amelyben a táborban tanult verseket, meséket és dalokat idézik fel a gyerekek. Ebben az évben különösen jól sikerült ez az összeállítás, látszott a vendégeinken, hogy örömmel tanulták a szép magyar verseket, népdalokat, és nagy kedvvel és tehetséggel játszottak el rövid jeleneteket.

A búcsúzás mindig olyan, mintha már régóta ismernénk egymást, ezen a napon már mindannyian biztosak vagyunk abban, hogy a barátság, a szeretet fölélesztette a közös anyanyelvet, legyőzte a távolságot, átlépte a határokat.

Úgy kezdtem írásomat, hogy 20 esztendeje csinálunk valamit közös álomból indítva és közös akaratból megvalósítva. 2011. január 14-én délután baráti találkozó baráti találkozó keretében emlékezünk határok nélkül, sokan az elmúlt évek határtalan örömeire.

Törzsök Édua

Anyanyelvi tábor Balatonakaliban

Kezdetben ifik vagyunk.

Sok táborban álltunk ifik irányítása alatt, a fogalom jelentésével tisztában voltunk. Tapasztaltunk szervezési katasztrófákat, a hibáikból tanultunk. Rémlenek alsóból ifik, akiktől sírva búcsúztunk, nem volt nehéz dolguk. Voltak elképzeléseink.

Még a vonaton is ifik vagyunk.

Utolsó megbeszélések, néhány tisztázatlan kérdés tisztázatlan marad, de úgy érezzük, a finomhangolás az amatőröknek való. Elmerülünk a tehetetlenség nyugalmaiban, most már úgyis késő.

Mi vagyunk az ifik.

Elég félelmetes, de bízunk magunkban. A román és ukrán rendszámú kisbuszok leparkolnak, és hirtelen döntéseidre vár 40-50 gyerek – akik életük egyik legizgalmasabb hetét töltik itt, Magyarországon. Legtöbbjük hétköznapi munkát végző mezőgazdasági munkákat végez, amíg mi a távirányítón végesszük napi ujjgyakorlatainkat. Szóval ezeknek a kisgyerekeknek a csendes pihenő vagy szabadfoglalkozás nem opció, ők nem pihenni jöttek, de hogy igazából miért, mit várnak, az gyakran rejtély. És nem is olyan kicsik, leszidod, mert megint ukránul óbégat, de sáncolásnál már nem te vagy előnyben. Improvizáció, türelem, névmemória. Tájékozódás a bábeli zűrzavarban.

Lennél kicsit ifibb?

Süllyed a hajó, a fejünk felett összezsapó hullámokat a külső-belső viszályok, az alváshiány, betegségek, sérülések is korbácsolják. Mélyponthoz érkezünk, innen már csak felfelé visz az út. És valóban. Rohannak a falun keresztül-kasul, hogy megtalálják az eltűnt vőlegényt. Aki addig köszönni sem mert magyarul, szalad a kertmozi kasszájához még egy pokrócot kérni a pénztárostól. De

a legjobb csapatépítő program talán a műsorokra való felkészülés, a küszködés az 'ö' és 'ü' hangokkal, hajfonatokkal, koreográfiával, fellépő zenével.

Már inkább ifisek, mint ifik.

Az utolsó tábortűz alkalmával először puhatolóznak Budapestről. Az ifisek is jönnek? Igen, de nem ifisek, hanem ifik. Jó, de a programokra is? Persze. És lehet ifisnél is aludni? Ööö, nem ifis, hanem ifi – válaszoljuk kitérően, közben pedig újra végigvesszük, hány ágy fér még el a vendégszobában. Jövőre is lesztek ifisek? Nem, sőt, idén sem voltunk. Ifi, nem érted? Hagyjad, ne javítsd már ki mindig, olyan aranyos.

Az, aranyos. Meg azért ők csak jobban tudják.

Hornyai Zsófia, 10.C

Négy éves a Klézsei Anyanyelvi Tábor

Az augusztus 9. és 18. közötti napokat ismét a moldvai Klézsen és Székelyföldön tölthettük. A tábor résztvevői radnóti tanárok: Balassa Erzsébet, Etédi Emőke, Laukonidesz József, Monostori Zsuzsa és Morvai Éva; egy volt diákunk, Hrabák Zita és a 9.A osztály (osztályfőnök: Morvai Éva) néhány diákja.

A szokásoknak megfelelően délelőttönként foglalkozásokat tartottunk a Klézse-

ről és Forrófalváról érkező általában 30-60 gyereknek. A kézműves, tánc, anyanyelvi, matematikai foglalkozásokat a gyerekek életkorának megfelelően próbáltuk alakítani, hiszen a legkisebb 5, a legnagyobb 16 éves volt.

Délutánonként kirándultunk: Csíkban a Csángó Rádióban riport készült a táborról; elmentünk Trunkra és Diószénbe; jártunk Külsőrekecsinben, ahol megnéztük a részben radnóti szülők anyagi segítségével is felépített Magyar Házat, és beszélhettünk az ott tanító kollégákkal; Lábnyikban szintén találkozhattunk az ottani Magyar Házban tanító csíkszeredai tanárnővel; Pusztinán Dr. Nyisztor Tinka fogadott bennünket, és adott részletes tájékoztatás a csángók helyzetéről, megmaradásuk feltételeiről.

Etédi Emőke

Iskolánk diákjai közül hatan (név szerint Egri Zsófi, Honti Sári, Pham Diem Hang, Pünkösti Noémi, Temesvári Fanni és Balla Kristóf) vettünk részt az idén negyedszerre megrendezett Klézsei Anyanyelvi Táborban. A hosszú útra hajnali 4-kor indultunk, és 22 órakor érkezünk meg. Délelőtt foglalkozások, délután kirándulások a környéken, hazafele úton városnézések: több száz fotó készült, de a személyes élmények még inkább emlékezetesek maradnak.

Balla Kristóf, 9.A

Végre megérkeztünk. Kiszálltunk a kocsiból, és jól bangzana, ha azt írnám, csodálatos érzés volt, amikor először megpillantottam a Magyar Házat, de igazából semmit nem láttam – éjjeli 11-re értünk Moldvába, sötét volt, és mindenki csak egy kiadós alvásra vágyott.

Másnap reggel – még mindig elég kómásan – lebattyogtunk reggelizni, és rögtön jöttek a gyerekek; két kislány, Adela és Anna. Utánuk sorjában érkeztek a többiek is, már első nap összegyűlt 15-20 gyerek, mindegyikük kedves és jószívű, még nem is ismertek minket, de máris szerettek.

Minden délután, amikor a gyerekek már elmentek, kirándulásokat tettünk a közeli falvakba, valamint megmásztuk a Klézse környéki hegyeket, miközben bácsi András mesélt a csángók történetéről és életéről.

Elmentünk hirdetni a tábort a faluba, nagyon érdekes volt belülről látni az udvarokat, egy-egy percre bepillanthattunk a helyiek életébe. Engem a legjobban az egyik kilenctagú család fogott meg; hat fiú gyerek volt és egy lány. A fiúk közül a két nagyobb már dolgozott – amikor náluk voltunk, éppen szekérrel érkeztek meg a munkából –, de a tábor miatt édesapjuk adott nekik pár nap „szabadságot”; így az egyik kisebb fiú és a kislány rendszeresen járhattak hozzánk.

Sokan voltak, aki már évek óta járnak a táborba, és leveleznek is velünk a www.klezse.ro című weboldalon. Néha nagyon meglepő volt beszélgetni a csángó gyerekekkel vagy felnőttekkel, mert pár szót egészen máshogy ejtenek, vagy teljesen mást mondanak helyette. A lányt *cinkának*, a fiút *ricskó*-nak nevezték, csak hogy két esetet említsek.

Ezek a gyerekek tényleg tele vannak szeretettel; Alexandra többünknek szedett virágot, Pavel fagyöngyből készített nekünk karkötőt, Ankucától pedig egy szép kis rajzot kaptam. A nagyobbak folyton segítettek a kicsiknek, és fordítottak, ha valamelyikük nem beszélt magyarul. Az egyik legvirgoncabb kisiút is rá lehetett venni néhány szó megtanulására; ha mi tanultunk románul, ő tanult magyarul. Így hát ebben a táborban azt is magtanultam, hogy mondják azt románul: „Nem beszélek románul”. [...]

Érdemes volt elmenni Moldvába; mindent megért, hogy megismerhettem ezeket a gyerekeket, és meg is szerethettem őket.

Mert nem lehet őket nem szeretni.☺

Egri Zsófi, 9.A

MOLDVA

Augusztus 9-én hajnalban indultunk útnak Csángóföld felé. Az út hosszú volt és fárasztó. Másnap kora reggel a gyerekek már a kapuban álltak és minket vártak. A legmeglepőbb dolog talán a közvetlenségük volt, még nem is ismertek minket, de rögtön kézen fogtak, ölelgettek és kérték, hogy játsszunk valamit. A nagyobbak jól, érthetően beszéltek magyarul is, és segítettek tolmácsolni az apróbbaknak. Az egyik legjobb érzés az volt, mikor egy kicsit sikerült rávenni, hogy szólaljon meg magyarul. Persze olyanok is akadtak, akik inkább minket tanítottak románul.

[...] Nagyon nehéz ennyi élményt összegyűjteni és megfogalmazni, így csak azt mondhatom, hogy minél többen menjetek azért, hogy megérthessétek miről is van itt szó.

Honti Sári, 9.A

EGY ÉLMÉNY, AMIT ÖRÖKRE A SZÍVEMBE ZÁROK

Bizony, nem minden nap ismeri meg az ember iskolája 'sötét oldalát'. Nagyon jó volt a suliban aludni, ám ez csak a kezdet. 9-én hajnalban elindultunk, csodálkozván, hogyan fért be ennyi minden a mikrobusz hátuljába. A 18 órás út nagy kihívást jelentett mindegyikünk számára, ám a látvány mindenért kárpótolt...

Mikor az első nap, reggel 9-kor megjelentek a gyerekek, mi még nem álltunk készen, így kicsit várniuk kellett ránk. 'Megjöttek a gyerekek!' – csengett a hang a fülemben, és a szívem majd kiugrott a helyéről, annyira izgatott voltam: végre megismerhetjük őket! Kicsit szégyenlősen bemutatkoztunk, játszottunk, egyre többen és többen érkeztek.

Így telt el több mint egy hét, de még milyen gyorsan! Minden reggel kakas keltett bennünket (illetve Emőke néni), és alig vártam, hogy újra láthassam a gyerekeket, játszhassek velük, énekelhessünk, taníthassuk őket.

[...] Vasárnap került sor az előadásra, amely nagyszerűen sikerült, táncoltunk, énekelünk, csak úgy elrepült az a két óra. – Dobb-dobb. Dobb-dobb. Mi ez az érzés? Vasárnap van. Holnap látjuk őket utoljára. Ahogy észbe kaptam, sajgott a szívem. Hogy tudnék elválni tőlük? Hogy tudnék elválni a mosolyuktól, kedvességüktől?

Hát eljött a pillanat. Ölekezésbe borultunk, és megígértük egymásnak, fogunk még találkozni!

Rengeteg élményben lehetett részem ebben a 10 napban: dimbes-dombos kilátás, hajnali keltés, játékok, kirándulások, Veronka néni galuskája, kenyér-sütés... Ezek mind olyan pillanatok, amelyekért hálás vagyok, és ahogy a többiek is, remélem, hogy újra átélhetem őket!

Pham Diem Hang, 9.A

EMLÉKEK

Emlékszem, nehezen aludtam el. Folyton a másnap járt az eszemben, és persze az örök kérdés táborok előtt, hogy mi fontosat hagytam otthon, no meg az se sokat segített, hogy a tesi órán használatos szivacsok elég kemények. Hiába, nem alvásra találták ki.

A hajnali négy óra mégis hamar eljött. Gyorsan felkeltünk, bepakoltunk a mikrobuszba, megállapítottuk, hogy senkit se hagyunk a suliban, majd elindultunk a napkeltébe. Az út gyönyörű volt, nagyon hosszú (csillagos ég alatt indultunk és csillagos ég alatt érkeztünk) és fárasztó. Miután megérkeztünk a Magyar Házba, úgy dőltünk le aludni, mintha előzőleg futottunk, nem pedig a buszban/kocsiban ücsörögtünk volna.

Másnap reggel épphogy megreggeliztünk, a kerítés előtt pár kíváncsi gyereket vettünk észre. Számítottunk erre, hiszen meséltek nekünk a tavaljak, mégis, mikor megláttuk őket, kicsit megijedtünk (én legalábbis megijedtem). De aztán könnyen ment minden. Ismerkedős játékokat játszottunk, majd színeztünk és gyurmáztunk velük, s dél körül annak ellenére, hogy éhesek és fáradtak voltunk, s tudtuk, hogy másnap is lesz nap, mégis nehéz szívvel kísértük őket hazafelé.

A következő napokban szervezetten tartottunk foglalkozásokat a forrófalvai, a klézsei és a budai gyerekeknek, készülve a nagy, záró előadásra, mely a tábor utolsó előtti napján volt és nagyon jól sikerült.

Nem tudom a tábor minden napját leírni, nem is lehetne (tekintve papír és időkorlátaimat), ezért kiemelek néhány emléket. Nem állítom, hogy ezek voltak a tábor legfontosabb, vagy legszebb pillanatai, de számomra sokat jelentenek.

Emlékszem, mikor együtt szedtünk a gyerekekkel szilvát a kerítésen állva. Mikor Emília a nyakamba ugrott, remélve, hogy el tudom kapni. [...] Mikor a gyerekek új szavakat tanultak tőlünk és másnap is emlékeztek rájuk. Mikor azért fájt a kezünk, mert annyit integettünk. Mikor este megnéztük az *István, a király* csíksomlyói előadásáról készült felvételt, és másnap ott, a helyszínen mi énekeltünk belőle. Mikor világok találkozását láttuk: egy bácsit, aki a szekér hajtása közben mobiltelefonon beszélt.

Emlékszem, mikor szétnéztünk az etelközi domb tetején, és belegondoltunk egy kicsit a történelembe.

Ezekre mind emlékszem, s még ezer dologra. Összességében ez a tábor olyan élmény volt, amelyet valószínűleg sosem felejtünk el.

Pütkösti Noémi, 9.A

KLÉZSEI ANYANYELVI TÁBOR

Nyáron tíz napra Moldvába, a Klézsei Anyanyelvi Táborba utazhattam.

Összesen tizenketten voltunk, hatan az osztályból, öt tanár, és egy egykori radnóti diák. [...] Minden nap 9–12-ig foglalkozásokat tartottunk nekik. Szókártyák segítségével szavakat tanítottunk, gyurmáztunk, hajtogattunk, de a gyerekek a legjobban a gyöngyfűzést szerették. Közben felkészítettük őket egy István királyos előadásra. 4–5 évestől 16-ig minden korosztály megtalálható volt. Mindannyian nagyon kedvesek voltak.

Délutánonként kirándultunk. Jártunk a szomszédos falvakban, a Táltos-hegyen, megsimogathattunk egy másfél hetes kutyakölyköt. Duma Andrást (bácsi Andrást), a magyar-ház vezetőjét és feleségét is meglátogattuk.

17-én ismét 4-kor keltünk, majd elindultunk hazafelé. 18 órára értünk Székelyudvarhelyre, a szállásunkra, addig több helyen is megálltunk, például: Csíksomlyóban, Csíkszeredában, ahol egy nagyon szép Makovecz építette templomot néztünk meg. Útközben borvizet is kóstoltunk.

Másnap folytattuk utunkat. Jártunk Korondon, ahol gyönyörű kerámiákat láttunk, Farkaslakán, Tamási Áron szülőfalujában, az író síremlékét is felkerestük. Fél 10 körül értünk az iskolához.

A legjobban az tetszett, hogy Klézsen soka tudtak egész jól magyarul, és ők segítettek a többieknek, így mindenkiel szót tudtunk érteni. Nemcsak ők tanultak tőlünk, hanem mi is sok új dologgal találkoztunk. Megismerkedhettünk más környezetben élő gyerekekkel. Tanultunk egy-két román szót, és néhány csángó népi táncot. Tanárainkat is más oldalról ismerhettük meg.

Nagyon jól éreztem magam, szívesen mennék még egyszer Moldvába.

Temesvári Fanni, 9.A

Székelyzsombor, 2010. július

Kulturális építőtábor Erdélyben

Székelyzsombor – egy falu, egy tábor, egy ház és egy program egyszerre. A *falu* Erdélyben van, a Szászföld és a Székelyföld határán, kicsi, magyarok lakta, eldugott és nagyon szép. A *tábor* a Berzsenyi Dániel Gimnázium és a brassói Áprily Lajos gimnázium közös táboraként 1991 óta működik. A Radnóti Miklós Gyakorlóiskola 2009-ben kapcsolódott be a programba. A

ház egy 19. század eleji parasztház, amit évek óta építünk, felújítunk, hogy faluház és táborhely legyen belőle, és amelybe idén, 2010-ben beköltöztünk.

A *program* pedig – kulturális, hagyományőrző és műemlékvédő programunk – ezeket együtt jelenti: budapesti diákokat egy apró erdélyi faluban, barátságokat brassói és magyarországi gyerekek között, holland egyetemistákat, pozsonyi gimnazistákat, építészhallgatókat, valamint segítségnyújtást a falunak, kulturális programokat, utazásokat, fotózást, színjátszást és kézművességeket.

Táblaavatás

A táblaavató után

Székelyzsombor térképe – készítette a tábor 2009–2010-ben

Favágás, betonkeverő

Zeneszakkör (moldvai furulya)

A kultúrház kapuja

Táncház

Munka az udvaron

Csoportkép a házunkban, 2010.

Nomád tábor 2010

Pusztamarót/Puskamarót

Február.

Esett a hó. Én csak néhány szót fogtam fel a tanár előadásából, ami a hatványozás szépségeiről szólt. A gondolataim csak a nomád jelentkezési lapok közelgő kiosztása körül forgott.

Június.

Már közeledtek a vizsgák de minket ez nem érdekelt addig, míg ki nem derült, hogy melyik ifi jön nomádba.

Július 28.

Egyre jobban közeledett az a bizonyos nap. Az ágyamon már ott sorakozott az instant kávék garmadája, na és persze a levesek.

Július 30. 05:00

Még volt két órám, hogy alhassak, de nem bírtam magammal. Néhány óra múlva már a buszon ölelgettem a többieket. Az odaút és az érkezés nem volt felhőtlen, eleve esővel kezdődött a tábor. Nemsokára az ebédlőben gyülekeztünk és kiderült, hogy a maffia a téma, na és persze, hogy a „mi” rajunk a legjobb! „Oooooo oooo oooo o” Az első rajgyűlések után halhattuk a remek rajneveket mint például a Ray-Ben-da, a Smokings, a Today’ son vagy a Treffia.

Július 31. – július 5.

Ettől a naptól kezdve élvezetesebbnél élvezetesebb programok hada várt bennünket. Most is volt divatbemutató, akadályverseny, rendhagyó módon római kúttal egybekötve, valamint stílusgyakorlatok. Elkezdődtek a 8-os gyűlések is, amelyek helyszínei igazán érdekesek voltak, mint például a temető. Esténként is mindig volt program: tábortűz, kőrtánc és bál amit szusz-felkészülés előzött meg.

Július 6.

Végre eljött a mi időnk (8-osok), támadtak a partyarcok, hogy elcsábítsák Don Szikágót – teljesen. =)

Ezt követte az elmaradhatatlan disco.

Július 7.

Reggeli ébresztés után mindenkit várt a fincsi nutellás kenyér, no meg a fergeteges programjaink. Majd pedig az ifi – 8.-os focimeccs. „8.-os srácok ti vagytok az ászok”, de azért mégis az ifik nyertek Messikával az élen. Ennek öröme vissza is vették tőlünk a hatalmat, mint „partyőrség”. Nagyon találó téma volt! Este a tábortűz után pedig jöhetett a rettegett bátorságpróba, és utána a jól megérdemelt puding.

Július 8.

Eredményhirdetés, a nyertes pedig a Smokings. Ezután következhetett az utolsó rajgyűlés, a pólóírás, a sorozat záróepizódja, a Tb-nk megismerése és az énekléssel teli hazaút.

Még írhatnánk egy csomó mindent.

De most már „Jó elég”!

Huszár Bori, Pfisztner Sári

Kémiatábor – 2010 – Kismaros

Januárban 5 nap erejéig a harmadik emeleten az átlagosnál sűrűbben előforduló egyének egyikét sem lehetett a Cházár András utca közelében látni. Mindannyian Kismaroson törték a fejüket jobbnál jobb harmadik emeleti – kémia – feladatokon.

Akadnak olyanok is, akik csak rövidebb időre tudtak csatlakozni, de nekik köszönhetően a második eme-

let szertárában előforduló problémakörök is a fejekbe szivárogtak. Így hallgathattuk meg Honyek tanár úr előadását a fázisokról, illetve tanulhattunk a Nernst-egyenlet alkalmazásairól Szabó Szabolcs, volt Fazekasos tanár jóvoltából.

A tábor elején még minden egy teljesen hétköznapi táborozás jeleit mutatta, leszámítva azt, hogy a közös asztalon elkezdtek gyülekezni a vastagabbnál vastagabb kémia témájú könyvek, illetve függvénytáblák.

A második nap reggelén kisebb csoportokra oszlottunk, és versenyfeladatokat oldottunk. Ha problémánk akadt egy feladatnál, közösen próbálkoztunk tovább. Esténként az általunk hozott, kémiai feladatokon gondolkodtunk, társasoztunk, természetesen kémiai társasjátékkal, és sokat nevettünk.

Voltak problémák, amiken a tanárokkal együtt gondolkodtunk. Ezek mindig különösen inspirálóak tudnak lenni, hiszen

nem akármilyen érzés hamarabb rájönni a megoldásra, mint Berek tanár úr. (Természetesen a tábor során erre azért precedens nem adódott.)

Mikor megérkeztünk, a nap derűsen sütött, de mikor 5 nappal később térdig érő hóban távoztunk, kénytelenek voltunk elgondolkodni: ha aranykészítő alkimisták nem is, de havat hozó radnótis kémikusok lettünk az eltelt idő alatt.

Pós Eszter, 12.A

Súlyos elméleti (nyelvi, filozófiai, episztemológiai, kognitív) problémákat vet föl egy építkezés. A süködsi tábor névadóját 2010 nyarán átépítették. Oda nem lehetett menni. Akkor máshová. De vajon süködsi-e az a tábor, ami nem Sükösdön van?

A helyszínt idén Dömsödnek hívták. A tábor azért süködsi volt.

Ott volt például a nyelvtörténet sáv. Amely tisztán tudományos nyelvészeti módszerekkel igazolta, hogy Sükösd és Dömsöd valaha ugyanaz a szó volt.

Vagy a kortárs irodalom – más lett volna a Kemény Lili-idézet¹ egy kevés-
sel lejjebb a Dunán? Aligha.

A zenei lejegyzés, a kotta-
írás története nagyobb ámu-
latot váltott volna ki? Isti ke-
vésbé könyörtelenül vezette
volna a sávját, ha a szaletli-
ben vagyunk és nem a fák
alatt?

Kevesebben dőltek volna
ki a maffia során, ha még
100 km-t kell utazni? És hogy
hozott volna Tom tűzbe való cukorkát, ha a távolság miatt nem tud hazaug-
rani? És mi lett volna a Dunában való fürdéssel?

Szóval így volt jó, ahogy volt. De hogy hol voltunk...?

¹ ÁRNYJÁTÉK

Sötét van a földszinti szoláriumban,
de a házunk a tulsó partról is látszik,
mert ki van világítva a lelkünk.

I. MATEKSÁV

tartja: Kornai Júlia, Pándi Veronika, Szeszlér Dávid

Még ötletünk sincs, mi lesz az idei téma, hiszen óvodások vagyunk három csoportban. Össze kell párosítani magunkat plüssállatokkal a délutáni alvás idejére: mindenki három plüssel hajlandó aludni, és senki se lehet elégedetlen.

Hamar visszaalakultunk középiskolásokká és gráfokról kezdtünk beszélni. Mi a feltétele, hogy egy páros gráfban legyen teljes párosítás? Az egyik kupac pont az óvodások, egy másik a plüssállatok, és ha két pont össze van kötve, akkor a megfelelő óvodás szívesen alszik a megfelelő plüssállattal. Együtt gondolkoztunk a megfelelő terelgetés mellett: Legyenek inkább fiúk és lányok. Alkossunk valahány párt, és próbáljuk mindig eggyel növelni a párok számát. Ha ez csak régi párok átszervezésével sikerül: ez a javítóút.

„Alkottunk” egy algoritmust, amit el is játszottunk. Először az összes fiú a fű bal oldalán állt, a lányok a semmiben. Ezután a lányok, ha találtak facér fiút, aki kell nekik, együtt átmentek a kavicsra. Amikor így már nem lehet több párt alkotni, a fűvön álló facér (vagy már áthívott) fiúk egyesével áthív-

nak párokat a kavicsról, ha a pár lánytagja tetszik nekik. Ha egy szabad lány lát jó fiút a fűvön, akkor szól, és megkapja ő párnak. Az elrabolt fiú előző párja azzal áll össze, aki őt áthívta, és így tovább, amíg egy eddig facér fiú is foglalt lesz. Így megvalósult a javítóút. Ezt addig folytatjuk, amíg mindenkinek lesz párja. Vagy? Kerülhetünk patthelyzetbe, ha egyik facér lánynak sem kell fűvön álló fiú, és egyik fűvön álló fiúnak sem tetszik kavicsra álló lány. De ez csak úgy lehet, ha a fűvön álló fiúk mind csak a fűvön álló lányok közül hajlandóak választani. A fűvön van n pár és valahány facér fiú, tehát több fiú nyomul kevesebb lányra. Így nem csoda, hogy leállt az algoritmus, egyértel-

mű, hogy más módszerrel se találhatunk teljes párosítást. Megtanultuk a Hall-tételt: Csak akkor nincs teljes párosítás, ha a fenti módon leáll az algoritmusunk. Ellenkező esetben a jó megoldást könnyen meg is találjuk.

II. MATEKSÁV

Különböző gyakorlati problémák kapcsolatát fedeztük fel a teljes párosítással: ki-ki egyénileg vagy párban gondolkodott örökről és őrbódekről, kártyakupacokról, vagy áfonyatermő-, illetve vadászterületekről. Felfedeztük, hogy ha a kupacok összes tagja ugyanannyi dolgot „szeret”, akkor egész biztosan van teljes párosítás. Ha ugyanis lenne kizáró ok, akkor n dologból kiindulna például $3n$ szerelem, és ezek mindegyike k dologhoz érkezne meg, de $k < n$, ezért valamelyikbe több mint 3 szerelem érkezne, ami ellentmondás, tehát nem lehet kizáró ok.

III. MATEKSÁV

Az eddigieken kívül több egyszerű, de hasznos tételt állapítottunk meg, például ha nincs teljes párosítás, a maximumot akkor is megmutatja az algoritmus. Beszélgettünk az általánosítás lehetőségeiről is: Mi a helyzet, ha csupa egyforma csiga közt akarunk teljes párosítást, vagy a párok különböző értékű hasznót hoznak? Esetleg ha hármassítást akarunk osztályok, tanárok és tantermek között? Az egyetemi felvételinél újfajta kritériumot találtunk, hiszen a diákok sorrendet mondanak, az egyetemek pedig pontszám alapján döntenek. A cél a stabil párosítás: Ne legyen olyan, hogy valakinek a kapott-nál előbbre helyezett egyetem pontszámhatáránál több pontja legyen.

Hiába párosítanánk magunkat mindannyian szívesen a mateksávval, idén ez volt az utolsó. Folyt. köv.?!

Czeller Ildikó

TUDOMÁNYFILOZÓFIA SÁVOK

Első sávon az alapoktól indultunk. Mi tudomány? Hogyan lehet a tudományokat csoportosítani? Némiképpen vita és több ötlet után egy olyan koordináta rendszerben helyeztük el őket, ahol az egyik tengely mutatta, hogy mennyire emberekkel, társadalommal és mennyire a természettel foglalkozik. A függőleges tengely pedig, hogy mennyire elméleti az adott tudomány. Ily módon a

matematika a jobb felső sarokba, a közgazdaságtan valahova középre, a szociológia balra került. Eztán a tudományos magyarázatok felépítését, ismertetőjegyeit próbáltuk megérteni.

Második sávon egy izgalmas játékot játszottunk. Kutatócsoportokra osztottunk. Minden fordulóban volt szabály, egy természeti törvényszerűség, amit vizsgáltunk. Kutató laboratóriumunkban egymás után végeztük a kísérleteket és mindegyikre előzetes hipotéziseket állítottunk fel. (Sorban választottunk ki kártyákat egy pakliból és mindegyikre tippeltünk, hogy vajon megfelel-e a szabálynak.) Ha jó volt az előrejelzés, kaptunk egy pontot. Ha valamelyik csapat már a sok kísérlet után úgy érezte, hogy ismeri a törvényt, publikálhatta azt. Ekkor felkerült a táblára. Ha valamelyik csapat a kísérleteivel meg tudta cáfolni a szabályt, az lekerült a tábláról a cáfoló csapat pedig öt pontot kapott tudományos sikeréért. Ha egy törvény kiállta az idő próbáját (5 kör), az illető csapat tíz pontot kapott és a forduló véget ért. Azt mindenképp megtanultuk a játék végére, hogy a tudomány nem úgy fejlődik, mint ahogy egy házat építenek, vagy ha mégis, akkor sokszor le kell lökni azokat a téglákat, amiket rosszul tettek oda.

Ván Bálint

BARI-SÁV AVAGY NYELVFILOZÓFIA

Az egész azokkal a bizonyos mondatokkal kezdődött... hogy csoportosítsuk őket... aztán a végén, ahogy az a filozófia sávok végén lenni szokott, eljutottunk arra a pontra, hogy kiderült, igazából nem is csoportosíthatóak egy bizonyos szempont alapján. De hogy történt mindez?

Az első tíz percben Bari meggyőzött minket egy csoportosításról. Ennek alapelve: a nyelvészetben megkülönböztetünk performatívumokat és konstatívumokat.

Képesek vagyunk minden mondatot besorolni e két kategória egyikébe az alapján, hogy szükséges-e egy konvencionális eljárás végrehajtása a mondat jó használatához. A performatív mondatok esetében igen, hiszen nem lehet a cselekvés szempontjából sikeres, ha Veve azt mondja nekünk, hogy megnyitja a tanévet, és a tanév abban az esetben sem nyílik meg, ha Tomcsányi Péter igazgató úr szájából augusztus 31-én családi körben hangzik el, hogy „A tanévet megnyitom”. A performatívumok használatával egyszersmind valóra váltjuk mondatunk jelentését. A konstatívumokról azt tanultuk, hogy információközlést

tartalmaznak a világról, az pedig egyáltalán nem fontos, hogy igazak-e, vagy sem. Így képzelhető el a háromszög belső szögeiről, hogy összegük egy konstatív mondatban 90° .

Már épp kezdtük megszokni ezt az újfajta nézőpontot, mikor eszünkbe jutott, hogy igazából egy megfelelő előtaggal (Azt állítom, hogy...) minden konstatív mondat performatívva tehető. Bár egy szeptemberi nyelvtanóra keretein belül arra is fény derült, hogy ezekben a dolgokban nem mindenki ért egyet, sőt még a nyelvészek sem képviselnek megegyező álláspontot.

A sáv végén elméletet gyártottunk, az illokúciós aktus elméletét. Új mondatokat vizsgáltunk:

- Mariann néni tojáskrémet csinál.
- Esküszöm, hogy a táborvezető tojáskrémet csinál.
- Kérlek, Mariann, csinálj tojáskrémet!

Ezekben közös volt a referencia (akit a világból kijelöltünk, hogy cselekedjen; Schiller tanárnő) és a predikáció (a cselekedet; tojáskrém elkészítése). Különbözött viszont a propozíció, a referencia és a predikáció egymáshoz tulajdonítása.

Ezután már csak egy kérdés maradt... Rendelkezik-e minden táborlakó azzal az illokúciós erővel, hogy kijelentse, mi igazából Ósükdön voltunk, nem is Dömsödön?

Pós Eszter, 12.A

- Mi a következő órád?
- Várj, megnézem... Jajj, istenem. Francia. Persze házim nincs.
- Munkafüzetben? Benne van a megoldókulcs hátul.
- Nem, a legjobb nyári élményemet kellett volna leírni. Kivételesen nem tehetek róla, hogy nem írtam meg, egyszerűen nem tudtam választani. Össze kéne dobnom valamit, gyorsan.
- Családi nyaralás?
- Remek ötlet. Köszí, nem.
- Sziget, Sound?
- Ne, azt úgyis sokan leírják, azon kívül fenn kell tartani a látszatot.
- Hát, akkor csak egy lehetőség maradt. Írj a 78É-ről.
- Írjam le, hogy a legjobb radnótis tábor, hogy mindenki visszajárna, hogy már most a következőn jár az agyam? Ez annyira sablonos.
- Mi lenne ha az esti tivornyákat részleteznéd?
- Mondtam, hogy fenn kell tartani a látszatot.
- Akkor a délutáni gondolkodós programokat? Ez tetszene a tanárnak, hidd el. Minden tanár értékeli, ha a gyerek még nyáron is a kis tanulmányai-val foglalkozik.
- Vagy inkább írdak arról, hogy mennyire tetszett a *Lion sleeps tonight* Boronkai tanár úr előadásában?
- Mit gondolna ezután a tanári kar róla?
- Hát igen. Lássuk be, voltak jó pillanatok. Emlékszel mennyit találgattunk, hogy vajon mi lesz a délelőtti program? Persze később mindenki meglepődött. Improvizáció.
- Így utólag azért bevallom, hogy bár nem jellemző rám, eléggé megijedtem. Hmmm... az ájulás kerületgett az improvizáció szó hallatára.
- A végére egészen belejöttünk, nem?
- Hát, azért a Sziget nagyszínpadra nem kerültünk volna fel.
- És a tiszafüredi nagyszínpad az smafu?

- Tudod kiről tudnék órákig beszélni?
- Csak nem?
- Csak de!
- Balázs Pallerről?!
- Sziasztok lányok, már megint a 78É a téma? Avassatok már be a Balázs Pali körüli rejtélybe.
- Paller, a tiszafüredi Morotva kemping szőke hajzuhatagú tulajdonosa. Ígéretei szerint jövőre újításokat vezet be. Zuhanydíj lesz, kanapé nem.
- Miből maradtam ki, már sajnálom, hogy nem tudtam idén elmenni. Halottam valami kiállításról is. Felteszem, nem a ti műveiteket láthatjuk.
- Képzeld, idén az volt a feladat a kézműves programon, hogy alkossunk olyan extravagáns használati tárgyakat, amik később esetleg budapesti romkocsmákban állhatják meg a helyüket.
- Na, arra kíváncsi lennék, hogy ti mit alkottatok.
- Hát... mi lámpát csináltunk egy régi esernyőből és gombokból. A kiállításon még külön termet is kapott, bár nem vagyunk benne biztosak, hogy ezt a szépségének, inkább a közveszélyességének köszönhette. De azt nem tagadhatjuk, voltak, amik többre vitték, a Zsácutca13 fogasa, a focilabdaváza vagy a kockatélvlasztó szék, ami még egy méltán híres sorozatban is szerepet kapott.
- Azért mégiscsak az ebédidő volt a nap fénypontja.
- Ennyire jó volt a kaja?
- Inkább az ebéd utáni Spar látogatásról volt szó. Nem mintha a 40 fokos étteremben való evés nem lett volna élvezetes, mégis a mirelit zöltségek közötti hűsölés vonzóbbnak tűnt.
- Valószínűleg nem zártak minket a szívükbe az eladó nénik mikor becsődültünk, és még kevésbé örültek volna, ha látják a kézről kézre járó személyiket vagy a repülő dinnyét.
- Repülő dinnyét?
- Ez egy hosszú történet. Egy lányról szól, aki...
- Jó, jó inkább a délutáni és esti programról meséljetek.
- Délutánonként 3 program közül választottunk, mindig voltak komolyabb és kevésbé komoly témák is. Beszélgettünk Izrael helyzetéről, a rendszerváltásról, vitáztunk az örökbecfogadásról, és az igazságosság-ról, de aki fáradt volt ezekhez, elmehetett evezni vagy kézműveskedni is.
- Gondolom olyanok voltatok, mint a kisangyalok és este 9-kor már fellőtték a pizsit.
- Hát ezt így azért nem mondanám. Az esti program után belevághattunk a tiszafüredi éjsza-

- Na, még mindig nincs házim, de egy dolgot legalább már tudok.
- Jövőre?
- Csak visszamennék!

kába, ami általában egy part menti „vendéglátóipari egységre” korlátozódott.

– Utolsó nap volt nagy sírás-rívás?

– Hát, ha sírás-rívás nem is, de meghatódás mindenképpen, főleg az utolsó esti bulin, mikor mindenki együtt énekelte, hogy *Folyam istene légy kegyes úr ma!* [Csengő.]

Izsák Vera, Markovits Juli

Kihelyezett matek munkaközösségi
értekezlet Sárváron
Fényképes beszámoló az itthoniaknak

Sárvár vár vár ...

Sétálgattunk

Pózoltunk egy kicsit

Megettük a hazait

Körben álltunk

Művelődtünk

Áztunk-fáztunk

Párbajoztunk

Melegedtünk

Megtartottuk az értekezletet

Megörökítettük az élményeket

Hoztunk nektek virágot

The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* by teachers and students.

Among them you can find an account by headmaster Mr. Tomcsányi on a *survey* that measured to what extent and which field students and parents are content with the school.

Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.

Mr. Fenyő summarized the results of a project that helped *competence based* education spread.

Ms. J. Tóth describes the first 2 years of the extra *language* classes.

On *stage* our students act in Hungarian as well as in English and French.

It is a happy duty to *celebrate* Mrs. Széplaki's prizes.

It is a deeply sad duty to *commemorate* the writer and ex-student Pál Békés.

The school day was dedicated to *freedom*.

Photos and some texts remember the *history* of our building and institution.

Many *classes* used the opportunity to introduce themselves. This year some alumni classes also picked up the chance to appear again.

A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them.

'Showhajtás' is our traditional game for elder students where they can show their wit, skill, cooperative capacity and much more...

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14. The success of this innovation and the impressive results achieved by the students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year

system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.
- At the age of 16 students face the responsibility of choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.
- The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.
- Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.
- Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans.

Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires: son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants:

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

- En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les système de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et a s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53 000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des

élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier: les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédicacées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre *Pace Messenger* à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer, auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf

Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbarer Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Fach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivität. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und

haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici dell direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha

inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e due le lingue. Contribuiscono in questo corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buoni risultati nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buoni punteggi agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione acquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del

instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.
- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.
- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.
- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.
- El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y ésto es la tarea básica de la secundaria.
- Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritos es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la

casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

Tomcsányi Péter: A szülők és diákok véleménye az iskoláról	7
Fenyő D. György: A kompetencia-alapú oktatás bevezetése az ELTE gyakorlóiskolaiban	12
J. Tóth Judit: Nyelvi előkészítő osztályok	15
Tanárképzés, gyakorlóiskola a számok tükrében	18
Az iskola dolgozói és tanulói 2009/2010	19
Versenyeredményeink 2009–2010. tanév	38
A 2009–2010. tanév díjai	40
Radnóti versenyek legjobbjai 2009–2010. tanév	41
Osztályszínpadok fesztiválja, 2010. május	45
Széplaki Györgyné	46
Gyarmathy Éva: A szabálytalan tehetség	51
Tóbiás András: Arpinói hajónapló	57
Békés Pál (1956 – 2010)	65
Tudományos diáknapiak	68
Tudományos diáknapiak – még fiatalabbaknak	70
2 keréken vagy 8 keréken...?	74
Maucha Imre: „Az iskolának is megvan a saját története”	76
Varga László: Ismeretlen alkotó festménye iskolánk pincéjéből	80
Geibl Fanni Fruzsina: Radnóti Miklós reményvesztésének története, avagy az idő és az élet átértékeli a dolgokat	82
Radnóti az egész város, avagy Showhajtás 2010	85
Hegyí Borbála: Bienvenue à Pécs!	90
Anyway	94
J. Tóth Judit: Kizöldül a Radnóti – ír módra	96
Bemutakozik a 2. osztály	98
Bemutakozik az 5.A	100
Bemutakozik az 5.B	104
Bemutakozik a 6.A	106
Bemutakozik a 6.B	110
Bemutakozik a 7.A	114

Bemutakozik a 7.C	116
Bemutakozik a 8.A	119
Bemutakozik a 8.B	121
Bemutakozik a 9.A	123
Bemutakozik a 9.C	126
Bemutakozik a 9.D	127
Bemutakozik a 11.C	131
Bemutakozik a 12.A	132
Bemutakozik a 12.B	134
Bemutakozik a 12.C	138
A 11. évfolyam ballagási búcsúbeszéde – 5 hangra	142
Osztálytalálkozó 2010. szeptember 3. – 17.C	144
Bemutakozik a XXIV.D	147
Bemutakozik a XXXIV.A	148
Törzsök Édua: Határok nélkül – határtalan feladatok	150
Hornyai Zsófia: Anyanyelvi tábor Balatonakaliban	153
Négy éves a Klézsei Anyanyelvi Tábor	155
Székelyzsombor, 2010. július	160
Huszár Bori, Pfisztner Sári: Nomád tábor 2010	162
Pós Eszter:Kémiatábor – 2010 – Kismaros	164
DÖMS(ÜK)Ö(S)D	166
Czeller Ildikó, Ván Bálint, Pós Eszter: Ósükösd	167
Izsák Vera, Markovits Juli: 78É	171
Kihelyezett matek munkaközösségi értekezlet Sárváron	174
Summary	177
ELTE Radnóti Miklós School	178
Brève présentation de l'école	181
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	185
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	189
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	192

[illegible]